

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

2011. november 3., csütörtök

Tartalomjegyzék

2011. évi CXL. törvény	A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosításáról	32020
2011. évi CXLI. törvény	A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról	32020
2011. évi CXLII. törvény	Az Országos Rádió és Televízió Testület, valamint jogutódja a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa 2010. évi költségvetésének végrehajtásáról	32042
2011. évi CXLIII. törvény	A kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyvének kihirdetéséről	32047
2011. évi CXLIV. törvény	A Magyar Köztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága között a jövedelem- és a tőkenyereség-adók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Budapesten, 2011. szeptember 7. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről	32065
2011. évi CXLV. törvény	A Magyar Köztársaság és a Mexikói Egyesült Államok között, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Mexikóvárosban, 2011. június 24. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről	32091
8/2011. (XI. 3.) NMHH rendelet	A frekvencialekötés és -használat díjáról szóló 1/2011. (III. 31.) NMHH rendelet módosításáról	32118
38/2011. (XI. 3.) BM rendelet	A Belügyminisztérium és a belügyminiszter irányítása, illetve felügyelete alá tartozó szervek fontos és bizalmas munkaköreiről és a nemzetbiztonsági ellenőrzés szintjének megállapításáról szóló 3/2010. (X. 21.) BM rendelet módosításáról	32122
61/2011. (XI. 3.) NEFMI rendelet	A szociális és munkaügyi miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeiről szóló 15/2008. (VIII. 13.) SZMM rendelet módosításáról	32127
86/2011. (XI. 3.) OGY határozat	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról	32128

II. Törvények

2011. évi CXL. törvény

a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosításáról*

1. § A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 58. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A pótszabadság a közalkalmazottat alapszabadságán felül – a (2)–(3) bekezdésben foglalt kivételekkel – egyszerre többféle jogcímen is megilleti.”
2. § A Kjt. 58. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) A munkakör és a beosztás [57. § (2) bekezdése] alapján járó pótszabadság közül a magasabb mértékű pótszabadság jár.”
3. § Ez a törvény 2012. január 1. napján lép hatályba és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2011. évi CXLI. törvény

a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról**

I. FEJEZET

A NEMZETI ADÓ- ÉS VÁMHIVATALRÓL SZÓLÓ 2010. ÉVI CXXII. TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSA

1. Módosító rendelkezések

1. § A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: NAV tv.) 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„11. § (1) A NAV elnöke, illetve a NAV egyéb munkáltatói jogkört gyakorló vezetője a munkáltatói jogköre gyakorlását írásban átruházhatja az általa kijelölt vezetőre. Az átruházott munkáltatói jogkör nem ruházható tovább.
(2) A 10. § (2)–(7) bekezdésétől eltérően a pénzügyőrök tekintetében a kijelölt miniszter vagy az elnök hatáskörébe utalt kiemelt munkáltatói jogköröket a 7. számú melléklet tartalmazza. Az elnök a hatáskörébe tartozó kiemelt munkáltatói jogkörének gyakorlását írásban átruházhatja az általa kijelölt vezetőre. Az átruházott kiemelt munkáltatói jogkör nem ruházható tovább.”
2. § A NAV tv. 16. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„16. § A NAV teljes személyi állománya tekintetében a NAV által bevezetett – a NAV elnöke által meghatározott – teljesítményértékelési rendszert kell alkalmazni.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2011. október 24-i ülésnapján fogadta el.

** A törvényt az Országgyűlés a 2011. október 24-i ülésnapján fogadta el.

- 3. §** A NAV tv. a következő 16/A. §-sal egészül ki:
„16/A. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlójának (a továbbiakban: pályázatot kiíró) döntése alapján meghatározott munkakör betöltése, illetve vezetői munkakör/beosztás betöltése pályázat alapján is történhet. A megpályázott munkakörre/beosztásra kinevezni csak olyan személyt lehet, aki a pályázaton részt vett és a pályázati feltételeknek megfelelt.
(2) A pályázatot kiíró szerv által meghirdetett pályázatban megjelölt benyújtási határidőt a pályázatot kiíró szerv által történő közzétételétől kell számítani. A pályázat benyújtására meghatározott idő a pályázati felhívásnak a pályázatot kiíró szerv által történő közzétételétől számított tíz napnál nem lehet rövidebb.
(3) Pályázat betöltött állásra is kiírható, feltéve, hogy legkésőbb a pályázat elbírálásának napjától az állás betölthető, és az állást betöltő személyt a kiírást megelőzően legalább 8 nappal korábban a pályázat kiírásáról írásban tájékoztatják.
(4) A kormánytisztviselői állásra meghirdetett pályázatot kiíró szerv a pályázati kiírást az egységes hozzáférést biztosító informatikai rendszeren keresztül elektronikus úton megküldi a kormányzati személyügyi igazgatási feladatokat ellátó szerv részére, amely azt közzéteszi. A közzététel napjától a pályázatot kiíró szerv a pályázati kiírást egyéb módon is közzéteheti.
(5) A pályázati eljárás lefolytatásának részletes szabályait a NAV foglalkoztatási szabályzata határozza meg.”
- 4. §** A NAV tv. a 17. §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki, ezzel egyidejűleg a NAV tv. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„Eltérés a Hszt.-től
17. § (1) A NAV hivatásos állományú tagjaira a Hszt. 2. § a)–b), e)–f), h), m), és s) pontja, 3. § (4)–(5) bekezdése, 36. § (2)–(3) bekezdése, 40. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés első mondata, 45. §-a, 46. § (2) bekezdés a)–b) pontja, 47. §-a, 48. §-a, 49. § (2)–(3) bekezdése, 65. §-a, 66. §-a, 71. §-a, 73. §-a, 76. §-a, 90. §-a, 99. § (1) és (2) bekezdése, 100. §-a, 100/A. §-a, 100/B. §-a, 101. §-a, 102. § (2) bekezdése, 103. § (1)–(3) bekezdései, 104. §-a, 111. § (3) bekezdése, 116/A. §-a, 118. § (2)–(3) bekezdése, 123. § (1) bekezdés g) pontja, 125. § (3) bekezdése, 126. § (4) bekezdése, 129. § (1) bekezdése, 194. § (2) bekezdés első mondata, 245/D. § (4) bekezdése, 245/H. §-a, 245/R. §-a, 342. § (2) bekezdése és a 2., 6., 6/A., 6/B. számú mellékletei nem alkalmazhatóak.
(2) A kijelölt miniszter rendeletben határozza meg azokat a munkaköröket, amelyeket az ellátandó feladatok szolgálati jellegére tekintettel kizárólag pénzügyőr tölthet be. A NAV-nál egyéb munkakörök ellátására pénzügyőr nem foglalkoztatható. A munkakör szolgálati jellegének megszűnése az abban a munkakörben foglalkoztatott pénzügyőr e munkakörben való további foglalkoztatását, szolgálati viszonyát és előmenetelét nem érinti.
(3) A pénzügyőr a Hszt. 77. §-ában meghatározottakon túl e törvény alapján jogosult az előmenetelre.”
- 5. §** A NAV tv. a következő 17/A. §-sal egészül ki:
„17/A. § (1) A NAV hivatásos állományába felvett személy részére az alapfokú szaktanfolyam, tiszti rendfokozattal felvettek esetében a középfokú szaktanfolyam elvégzése is kötelező, figyelemmel a Hszt. 40. § (2) bekezdés második mondatára is.
(2) A Hszt. 39. § (2) bekezdése alkalmazása szempontjából kiváló eredménnyel végzett pályakezdő a hivatásos állomány Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Karán vám- és jövedékigazgatási vagy pénzügyi nyomozó szakirányon végzett tagja lehet.
(3) A NAV hivatásos állományába legalább középiskolai végzettségű személy vehető fel.”
- 6. §** A NAV tv. a következő 17/B. §-sal egészül ki:
„17/B. § A Hszt. 43. § (4)–(5) bekezdését a NAV hivatásos állománya tekintetében azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a vezénylés megszüntetése esetén a hivatásos állomány tagja részére a fegyveres szerv valamely szervezeti egységénél a végzettségének, képzettségének megfelelő munkakört kell felajánlani. Amennyiben nincs ilyen felajánlható munkakör – de a vezénylés megszüntetésétől számított egy éven belül ez lehetővé válhat –, az érintett az egyetértésével rendelkezési állományba helyezhető. Ebben az esetben az érintettet a 20. §-nak megfelelően kell besorolni és részére a besorolásnak megfelelő, pótlékok nélküli illetményt kell folyósítani. Ha a hivatásos állomány tagja számára felajánlható munkakör nincs, illetve a felajánlott munkakört nem fogadja el és rendelkezési állományba helyezésére sem kerül sor, akkor az érintett szolgálati viszonyát a Hszt. 56. § rendelkezéseinek megfelelően felmentéssel kell megszüntetni.”

- 7. §** A NAV tv. a következő 17/C. §-sal egészül ki:
„17/C. § (1) A Hszt. 46. § (2) bekezdés alkalmazásában a NAV hivatásos állománya tekintetében szolgálati viszony módosításának minősül az ott meghatározottakon túl:
a) a más munkakörbe helyezés, valamint
b) azonos, vagy a pénzügyőr képzettségének és végzettségének megfelelő más munkakör ellátására történő belső áthelyezés.
(2) A szolgálat érdekében az (1) bekezdés a)–b) pontjai szerinti szolgálati viszony módosításra a pénzügyőr beleegyezése nélkül is sor kerülhet. A jogviszony-módosítás a pénzügyőrről nézve – különösen beosztására, korára, egészségi állapotára vagy egyéb körülményeire tekintettel – aránytalan sérelemmel nem járhat.
(3) Amennyiben a pénzügyőr szolgálati viszonyának módosítására a (2) bekezdés alapján került sor, a jogviszony-módosítástól számított öt éven belül – a létszámcsökkentés és az átszervezés indokát kivéve – a (2) bekezdés alkalmazásának nincs helye.
(4) Amennyiben a pénzügyőr minősítése alapján a vele szemben a munkaköre alapján támasztott követelményeknek nem felel meg (szakmai alkalmatlanság), jogviszonyának az (1) bekezdés szerinti módosításához nem szükséges a beleegyezése.
(5) A szolgálati viszony a pénzügyőr beleegyezése nélkül is módosítható a NAV-on belüli átszervezés esetén, a jogviszony, a munkakör, a feladatkör, illetve a beosztás és az illetmény változatlanul hagyása, továbbá a szolgálatteljesítési hely kizárólag a település területén belüli megváltoztatása mellett.”
- 8. §** A NAV tv. a következő 17/D. §-sal egészül ki:
„17/D. § (1) A pénzügyőr a NAV más szervéhez 3 évenként összesen 12 hónapra vezényelhető. A 6 hónapot meghaladó időtartamú folyamatos vezényléshez, valamint a vezénylés időtartamának befejezésétől számított 6 hónapon belüli újabb vezényléséhez a hivatásos állomány tagjának beleegyezése szükséges.
(2) Ha a hivatásos állomány tagjának a 6 hónapon túli folyamatos vezényléséhez vagy a vezénylést követő 6 hónapon belüli újabb vezényléséhez a beleegyező nyilatkozata hiányzik, akkor a vezénylést meg kell szüntetni. Ezt követően 6 hónapon belül más szolgálati helyre nem vezényelhető.
(3) A hivatásos állomány tagja nem jogosult a Hszt. 113. § (1) bekezdés a) pontja alapján költségtérítésre, ha a NAV olyan szervéhez kerül vezénylésre, amelynek székhelye ugyanazon a településen van, mint annak a NAV szervnek a székhelye, amelytől vezényelték.
(4) A NAV humán erőforrás-fejlesztési feladatokat ellátó intézete tanfolyami képzésén, továbbképzésén, valamint a NAV bármely szervénél megtartott oktatáson, tanfolyamon, képzésen (a továbbiakban e bekezdésben együtt: oktatás) való részvétel belföldi szolgálati kiküldetésnek minősül. Az oktatáson való részvétel tartamára a pénzügyőr – a Hszt. 111. §-ától eltérően – a NAV elnöke által – a kormánytisztviselőkkel azonos módon – meghatározott esetben, illetve meghatározott feltételek mellett és mértékben jogosult költségtérítésre.”
- 9. §** A NAV tv. a következő 17/E. §-sal egészül ki:
„17/E. § (1) Nem jogosult a túlszolgálatért szabadidőre, illetve díjazásra
a) az osztályvezető kivételével a vezető beosztást betöltő pénzügyőr,
b) a pénzügyőr a NAV-on belüli szakmai értekezleten, konferencián történt részvétel, illetve a rendezvényre történő oda- és visszautazás időtartamára.
(2) A Hszt. 88. § (2) bekezdés második mondatában meghatározott engedély abban az esetben adható meg, ha a túlszolgálat pénzbeni megváltásához szükséges pénzügyi fedezet előzetesen biztosított.”
- 10. §** A NAV tv. a következő 17/F. §-sal egészül ki:
„17/F. § (1) Az állományilletékes parancsnok részére biztosított fegyelmi jogkör megilleti az állományilletékes parancsnok szolgálati eljáróját is.
(2) A fegyelmi vizsgálattal nem bízható meg az eljárás alá vontnál alacsonyabb rendfokozatú személy. E szabály nem vonatkozik
a) a vezető beosztású pénzügyőrről,
b) a szervezeti hierarchiában az eljárás alá vont vezető beosztású pénzügyőrnél magasabb szintű vezető beosztást betöltő pénzügyőrről, valamint
c) azokra a személyekre, akiknek munkakörükből eredő feladatuk a fegyelmi ügyekben eljárni.”

- 11. §** A NAV tv. a következő 17/G. §-sal egészül ki:
„17/G. § Nincs helye szolgálati panasznak a szolgálati viszony megszüntetésére vonatkozó, az összeférhetetlenség megállapításával kapcsolatos, valamint a szolgálati viszony egyoldalú módosításáról szóló munkáltatói intézkedéssel szemben. A sérelmezett munkáltatói döntést a pénzügyőr a döntés közlésétől számított 30 napon belül bíróság előtt keresettel támadhatja meg.”
- 12. §** A NAV tv. a következő 17/H. §-sal egészül ki:
„17/H. § (1) A Hszt. 56. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazása során a legalább azonos szintű beosztás alatt a pénzügyőr képzettségének és végzettségének megfelelő munkakört kell érteni.
(2) A pénzügyőrnek a Hszt. 62. §-ában foglaltakon kívül meg kell térítenie a megkezdett és önhibájából be nem fejezett, valamint a befejezett alapfokú és középfokú szaktanfolyamoknak a NAV humánerőforrás-fejlesztési feladatokat ellátó intézete által a pénzügyőrrel megkötött felnőttképzési szerződésben megállapított költségeit, valamint az általa megkezdett olyan tanfolyamok tandíját is, amelyet helyette a NAV fizetett ki, ha szolgálati viszonya hat éven belül a Hszt. 53. § b), f)–g) pontja, 56. § (2) bekezdés b) pontja, vagy az 59. § (1) bekezdés b), d) pontja alapján szűnt meg. Négy évet meghaladó hivatásos szolgálat esetén a fenti költségeknek a le nem töltött évekre eső hányadát kell megfizetni.
(3) Vezetői kinevezés visszavonása esetén, ha a hivatásos állomány tagja a részére felajánlott másik vezető beosztást elfogadja, az illetményét az új vezetői beosztásnak megfelelően kell megállapítani. Amennyiben nem vezető beosztásba kerül, úgy új munkakörének megfelelően kell besorolni és illetményét megállapítani.
(4) A pénzügyőr kártérítési felelősségének megállapítására, illetve a kártérítés összegének mérséklésére nyolcszázézer forint értékhatárig az állományilletékes parancsnok, ezt meghaladó kár esetén pedig a NAV elnöke jogosult.
(5) A Hszt. 84. § (4) bekezdésének alkalmazásában folyamatos szolgálatnak minősül a NAV bűnügyi és vámszerveinél, továbbá az állandó ügyeletet ellátó szerveknél a váltószolgálat. A szolgálatteljesítési időt e szerveknél negyedéves keretekben kell meghatározni.
(6) A Hszt. 86. § (6) bekezdésének alkalmazásában a pénzügyőrök tekintetében munkaszüneti napnak minősül január 26-a, a nemzetközi vámnap.
(7) A munkaszüneti napok körüli munkarendre a hivatásos állomány vonatkozásában a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 125. §-ának (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján kiadott jogszabályban foglaltakat kell alkalmazni.
(8) A hivatásos állományú pénzügyi nyomozóra megfelelően alkalmazni kell a Hszt. 261–262. §-ainak rendelkezéseit.
(9) A pótszabadság mértéke szempontjából a Hszt. 326. § (1) bekezdése nem alkalmazható.”
- 13. §** A NAV tv. a 18. §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki, ezzel egyidejűleg a NAV tv. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„Eltérés a Ktv.-től és a Ktjv.-től
18. § A NAV kormánytisztviselői tekintetében a Ktv. 9. § (1) bekezdése, 10. §-a, 10/B. §-a, 21. §-a, 22. §-a, 24. §-a, 30/A. §-a, 34. § (1)–(6) bekezdései, 41. § (1)–(5) bekezdése, 43. § (3)–(5) bekezdése, 45. § (1) bekezdése, 47. § (4) bekezdése, 48. §-a, és a 2. sz. melléklete, valamint a Ktjv. a 9. § (4) bekezdés második mondata, 14. §-a, 24. § (1) bekezdésében az „59. §-a” szövegrész és az 58/B. §-a nem alkalmazható.”
- 14. §** A NAV tv. a következő 18/A. §-sal egészül ki:
„18/A. § (1) A NAV-nál kormánytisztviselői jogviszony azzal a személlyel létesíthető, aki a Ktv.-ben meghatározott feltételeken túl megfelel a kijelölt miniszter által rendeletben meghatározott pszichikai alkalmassági követelményeknek.
(2) A pszichikai alkalmassági vizsgálat során keletkezett adat kezelésének célja a kormánytisztviselői jogviszony létesítéséhez a pszichikai alkalmassági feltételek fennállásának megállapítása.
(3) Az adatok köre
a) az alkalmassági minősítést megalapozó pszichikai állapotra vonatkozó, illetve
b) az alkalmasság minősítését tartalmazó adat.
(4) A (2) bekezdésben meghatározott célból a pszichikai állapotra vonatkozó vizsgálati adatokat, a vizsgálatok teljes egészségügyi dokumentációját kizárólag az alkalmasság megállapításában résztvevő pszichológus kezelheti.

(5) A munkáltatói jogkör gyakorlója és a személyügyi igazgatási feladatokat ellátó szervezeti egység részére kizárólag a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott adat továbbítható.

(6) A (3) bekezdésben meghatározott adatok az egészségügyi és hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvényben meghatározott ideig kezelhetők.”

15. § A NAV tv. 20. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a 20. § a következő (6)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Azt a kormánytisztviselőt, illetve pénzügyőrt, aki állam- és jogtudományi doktori, igazgatásszervezői, okleveles közgazdász képesítést, illetve a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Karán oklevelet szerzett, a fogalmazó besorolási fokozat 2-es fizetési fokozatába kell sorolni, akkor is, ha a kormánytisztviselői jogviszonyban, illetve a hivatásos szolgálati jogviszonyban töltött ideje az e besorolási fokozathoz előírt időtartamot nem éri el.

(6) Az (1) bekezdéstől eltérően azt a pályakezdő kormánytisztviselőt, illetve pénzügyőrt, aki bizonyítványát, oklevelét kiváló vagy annak megfelelő minősítéssel szerezte meg, a fogalmazó besorolási fokozat 2-es fizetési fokozatába, illetve előadó besorolási fokozat 2-es fizetési fokozatába kell sorolni.

(7) Az (5)–(6) bekezdésben meghatározott besorolás esetén a kormánytisztviselő, illetve pénzügyőr mindaddig nem léphet magasabb besorolási fokozatba, ameddig a kormánytisztviselői jogviszonyban, hivatásos szolgálati jogviszonyban töltött ideje, illetve munkáltatói intézkedés alapján arra jogosultságot nem szerez.

(8) Az alapfokú, illetve a középfokú szaktanfolyamot kiváló eredménnyel elvégzett pénzügyőr – állománycsoportján belül – eggyel magasabb rendfokozatba előléptethető.”

16. § A NAV tv. a következő 20/A. §-sal egészül ki:

„20/A. § (1) A 20. § (1)–(3) bekezdése szerinti besorolásnál a munkaviszonyban, állami vezetői szolgálati jogviszonyban, közszolgálati, közalkalmazotti jogviszonyban, bírósági szolgálati, igazságügyi alkalmazotti szolgálati, illetve munkaviszonyban, ügyészségi, kedvezményes szorzó nélkül számított hivatásos (szerződéses) szolgálati jogviszonyban, ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban töltött időt kell alapul venni azzal, hogy a munkavégzési kötelezettséggel nem járó, megszakítás nélkül hat hónapot meghaladó időtartamból hat hónapot kell beszámítani. A sor- és tartalékos katonai, valamint a polgári szolgálat, a 14 éven aluli gyermek ápolására, gondozására, illetve a tartós külszolgálatot teljesítő dolgozó házastársa által igénybe vett fizetés nélküli szabadság teljes időtartamát figyelembe kell venni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása szempontjából az 1992. július 1-jét megelőzően munkaviszonyban töltött időként jogszabály alapján elismert időtartamból – tekintet nélkül arra, hogy annak ideje alatt munkavégzésre irányuló jogviszony fennállt-e vagy ilyen jogviszony fennállása esetén érvényesült-e munkavégzési kötelezettség – hat hónapot be kell számítani.

(3) E § alkalmazása során munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonynak tekintendő különösen a bedolgozói munkaviszony és a munkavégzési kötelezettséget magában foglaló szövetkezeti tagsági viszony, a szakcsoporti tagsági viszony, a vállalkozási és megbízási szerződésen alapuló, valamint a személyes közreműködéssel járó gazdasági és polgári jogi társasági vagy egyéni cég tagjaként végzett tevékenység, valamint az ügyvédi és az egyéni vállalkozói tevékenység.”

17. § A NAV tv. 22. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. § (1) Az egyes vezetői fokozatokhoz tartozó alapilletmény, illetve beosztási illetmény meghatározásához szükséges szorzószám-tartományokat a 3. számú melléklet tartalmazza. Az alapilletmény, illetve a beosztási illetmény meghatározásához szükséges szorzószámot (a továbbiakban: illetményszorzó) a szorzószám-tartomány alsó és felső mértékének figyelembevételével a kinevezésre jogosult – a NAV elnökének előzetes jóváhagyásával – határozza meg, a vezető által ellátott feladatok nagyságrendjére, a vezetése alá tartozók számára, valamint a vezetői munkakör/beosztás szervezeti hierarchiában betöltött helyére tekintettel.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően a szorzószám-tartomány

a) a NAV Központi Hivatalában

aa) a főosztályvezető esetén 8,00–9,00;

ab) főosztályvezető-helyettes esetén 7,50–8,50;

ac) az osztályvezető esetén 7,10–8,00;

- b) a NAV bűnügyi főigazgatóságánál – a középfokú és alsó fokú szervek kivételével –
- ba) a főosztályvezető esetén 7,80–8,80;
- bb) a főosztályvezető-helyettes esetén 7,50–8,50.

(3) Amennyiben a nem vezetői munkakört/beosztást betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr illetményét részben a vezetőkre vonatkozó rendelkezések alapján kell megállapítani, az illetményeszorzót a munkáltatói jogkör gyakorlója a vezetői illetményre jogosító kinevezéssel, cím adományozásával egyidejűleg állapítja meg az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően.

(4) Az (1)–(3) bekezdés alapján megállapított alapilletmény, illetve beosztási illetmény 100%-os alapilletménynek, illetve beosztási illetménynek minősül az illetményeszorzó mértékétől függetlenül.”

18. § A NAV tv. 24. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A NAV Kormány által rendeletben megjelölt országos illetékességű középfokú és alsó fokú adóztatási szerveinél a vezetői pótlék mértéke a 6. számú mellékletnek a központi szervekre vonatkozó irányadó mértékével azonos.”

19. § A NAV tv. 25. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25. § (1) A NAV elnökének előzetes jóváhagyásával a munkáltatói jogkör gyakorlója át nem ruházható hatáskörében, a megállapított személyi juttatások előirányzatán belül a tárgyévet megelőző év szakmai munkája alapján – ide nem értve, ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő kinevezése év közben történik, vagy áthelyezésére kerül sor – a tárgyévre vonatkozóan a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő besorolása szerinti alapilletményét, illetve beosztási illetményét december 31-éig terjedő időszakra legfeljebb 50%-kal megemelheti, vagy legfeljebb 20%-kal csökkentett mértékben állapíthatja meg. Az eltérítésről a munkáltatói jogkör gyakorlója minden év január 31-éig dönt.

(2) Az (1) bekezdés szerint megállapított eltérítés a tárgyévben akkor módosítható, ha a tárgyévben a kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő vezetői kinevezést kap vagy azt tőle visszavonják, illetve címadományozásra vagy annak visszavonására, vagy a kormánytisztviselő Ktv. 26. § (2) bekezdés szerinti átsorolására kerül sor. A módosítás eredményeként az alapilletmény nem lehet alacsonyabb, mint az e törvény alapján az eltérítés nélkül meghatározott összeg.

(3) Az (1) bekezdés alapján megállapított havi illetmény nem haladhatja meg a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset tízszeresét.”

20. § A NAV tv. 26. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„26. § (1) A kimagasló teljesítményt nyújtó, és a szervezet működése szempontjából kiemelten fontos munkakört, beosztást betöltő kormánytisztviselőnek, pénzügyőrnek az e törvényben meghatározott illetményrendszerre vonatkozó szabályoktól eltérő, személyi illetményt állapíthat meg a NAV elnöke.

(2) A személyi illetményt egy összegben kell megállapítani és visszavonásig érvényes. Visszavonást követően a kormánytisztviselőt, pénzügyőrt az e törvényben meghatározott illetményrendszerre vonatkozó szabályok szerint kell besorolni és illetményét megállapítani.

(3) A személyi illetmény nem haladhatja meg a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset tízszeresét.”

21. § A NAV tv. a következő 26/A. §-sal egészül ki:

„26/A. § (1) Ha a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr olyan munkakört tölt be, amelyben idegen nyelv használata szükséges, idegennyelv-tudási pótlékre jogosult.

(2) Az idegennyelv-tudást az államilag elismert nyelvvizsga eredményét igazoló bizonyítvánnyal vagy azzal egyenértékű okirattal kell igazolni.

(3) Az idegennyelv-tudási pótlékre jogosító nyelveket és munkaköröket a NAV elnöke állapítja meg.

(4) A pótlék mértéke nyelvvizsgánként

a) felsőfokú (C1) komplex nyelvvizsga esetében az illetményalap 50%-a, a szóbeli vagy írásbeli nyelvvizsga esetében 25–25%-a;

b) középfokú (B2) komplex nyelvvizsga esetében az illetményalap 30%-a, a szóbeli vagy írásbeli nyelvvizsga esetében 15–15%-a.

(5) A (3)–(4) bekezdéstől eltérően az angol, francia és német nyelvek tekintetében a pótlék alanyi jogon jár, amelynek mértéke nyelvvizsgánként

- a) felsőfokú (C1) komplex nyelvvizsga esetében az illetményalap 100%-a,
- b) középfokú (B2) komplex nyelvvizsga esetében az illetményalap 60%-a,
- c) alacsonyfokú (B1) komplex nyelvvizsga esetében az illetményalap 15%-a.

(6) Ha a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr az (5) bekezdésben meghatározott idegen nyelvekből szóbeli vagy írásbeli nyelvvizsgával rendelkezik, a (4) bekezdésben foglalt komplex nyelvvizsgára meghatározott mérték szerint jogosult a nyelvpótléokra.

(7) Ha a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr ugyanazon idegen nyelvből azonos típusú, de különböző fokozatú, illetve különböző típusú és különböző fokozatú nyelvvizsgával rendelkezik, a magasabb mértékű pótléokra jogosult.

(8) Ha a NAV – kivéve a felsőfokú (C1) szaknyelvi vizsgát – tanulmányi szerződés alapján pénzügyi támogatást nyújt a nyelvvizsga megszerzéséhez, a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr az (5) bekezdésben meghatározott idegennyelv-tudási pótléokra mindaddig nem jogosult, amíg a havonta fizetendő pótlék együttes összege nem éri el a tanulmányi szerződés alapján kifizetett pénzügyi támogatás mértékét.”

22. § A NAV tv. 29. §-a a következő (5)–(7) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A pénzügyőrt az idegennyelv-tudási pótlékon felül a kormánytisztviselőre irányadó illetményalap százalékában a 6/A. számú mellékletben meghatározott pótlékok illetik meg. Az illetménypótléokra jogosító munkaköröket a kijelölt miniszter rendeletben állapítja meg.

(6) A NAV külföldi szolgálati helyen szolgálatot teljesítő hivatásos állományú tagját naponta a belöldi napi díj 50%-ának megfelelő külföldi szolgálati helyi pótlék illeti meg.

(7) Három hónapnál rövidebb időtartamú külföldi szolgálatot teljesítő pénzügyőrt a Ktv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján kibocsátott jogszabály szerint illeti meg napi díj.”

23. § A NAV tv. a következő 31/A. §-sal egészül ki:

„31/A. § (1) A NAV elnöke szakmai tanácsadói, illetve szakmai főtanácsadói címet adományozhat a (2) bekezdésben foglalt feltételekkel rendelkező kormánytisztviselőnek és pénzügyőrnek. Az adományozható szakmai tanácsadói, illetve szakmai főtanácsadói címek számát a NAV foglalkoztatási szabályzatában kell meghatározni. Az adományozható kétféle cím együttesen nem haladhatja meg a NAV felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselői és pénzügyőri létszámának 15%-át.

(2) Szakmai tanácsadói cím annak az I. besorolási osztályba tartozó, legalább ötéves szakmai gyakorlattal és – kormánytisztviselő esetén – közigazgatási vagy jogi szakvizsgával, illetve teljeskörűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozattal rendelkező kormánytisztviselőnek, illetve pénzügyőrnek; szakmai főtanácsadói cím annak az I. besorolási osztályba tartozó, legalább tíz éves szakmai gyakorlattal és – kormánytisztviselő esetén – közigazgatási vagy jogi szakvizsgával, illetve teljeskörűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozattal rendelkező kormánytisztviselőnek, illetve pénzügyőrnek adományozható, aki „kiválóan alkalmas” minősítésű.

(3) A szakmai tanácsadó, illetve szakmai főtanácsadó vezetői pótlék nélkül számított főosztályvezető-helyettesi, illetve főosztályvezetői illetményre jogosult. A szakmai tanácsadói, szakmai főtanácsadói címmel és vezetői megbízással, kinevezéssel rendelkező kormánytisztviselő, illetve pénzügyőr a vezetői illetményre jogosult, ha az magasabb, mint a címe alapján számított illetménye.

(4) A szakmai (fő)tanácsadói címet „kevésbé alkalmas” minősítés esetén vissza kell vonni, ebben az esetben a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr a címmel járó illetmény helyett a besorolása szerinti illetményére jogosult.”

24. § A NAV tv. 34. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„34. § (1) A kormánytisztviselő és a pénzügyőr a NAV adott központi, középfokú, illetve alsó fokú szervénél

a) nem tölthet be olyan munkakört, szolgálati beosztást, amelyben a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozójával, illetve hozzátartozójával az adott szerven belül irányítási (felügyeleti), szolgálati előljárói-alárendelti viszonyba, ellenőrzési vagy elszámolási kapcsolatba kerülne;

b) nem láthat el olyan feladatot, amelynek révén olyan gazdálkodó szervezettel kerül elszámolási viszonyba, amelyben a Ptk. szerinti közeli hozzátartozójának, illetve hozzátartozójának a Ptk. szerinti többségi befolyása van, vagy a közeli hozzátartozó az elszámolási viszonyra befolyással bíró tisztséget (munkakört) lát el.

(2) A kormánytisztviselő és a pénzügyőr

a) nem folytathat olyan tevékenységet, nem tanúsíthat olyan magatartást, amely hivatalához, illetve a hivatásos szolgálathoz vagy a szolgálati beosztáshoz méltatlan, vagy amely a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr pártatlan, befolyástól mentes tevékenységét, illetve a NAV tekintélyét veszélyeztetné;

b) gazdasági társaságban – munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonynak nem minősülő – személyes közreműködési kötelezettséggel járó tagsági viszonyt nem létesíthet.

(3) A kormánytisztviselő pártban tisztséget nem viselhet, párt nevében vagy érdekében – az országgyűlési, az európai parlamenti, illetve a helyi önkormányzati választásokon jelöltként való részvételt kivéve – közszereplést nem vállalhat, a pénzügyőr tekintetében a Hszt. 18. § (2) bekezdés az irányadó.

(4) A kormánytisztviselő és a pénzügyőr nem lehet – törvényben meghatározott egyéb megbízatásokon túl – helyi önkormányzati, kisebbségi önkormányzati képviselő annál az önkormányzatnál, amely a NAV öt alkalmazó szerve illetékességi területén működik.

(5) A pénzügyőr a Hszt. 59. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott tisztséget nem tölthet be.”

25. § A NAV tv. a következő 34/A. §-sal egészül ki:

„34/A. § (1) A kormánytisztviselő és a pénzügyőr munkavégzésre irányuló egyéb és további jogviszonyt – tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység, továbbá a közérdekű önkéntes tevékenység kivételével – csak a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélyével létesíthet.

(2) Vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, illetve vezető beosztású pénzügyőr – tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység kivételével – munkavégzésre irányuló egyéb és további jogviszonyt – a (3) bekezdés kivételével – nem létesíthet.

(3) A kormánytisztviselő és a pénzügyőr – ideértve a vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőt, illetve vezető beosztású pénzügyőrt is – a NAV elnökének előzetes engedélyével gazdasági társaságnál vezető tisztségviselő, illetve felügyelő bizottsági tag lehet, feltéve, ha a gazdasági társaság önkormányzati, köztestületi többségi tulajdonban, vagy tartósan állami tulajdonban van vagy az állami tulajdonos különleges jogokat biztosító részvény alapján delegálja, továbbá, ha a társaságban az állami közvetlen vagy közvetett befolyás mértéke – a tőkepiacról szóló törvény rendelkezései alapján számítva – legalább ötven százalék.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltakról eltérően a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység végzésére irányuló jogviszonyt annak létesítését megelőzően a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásban be kell jelenteni, ha e jogviszony keretében végzett tevékenység a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr munkaköri feladataival közvetlenül összefügg.

(5) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység, továbbá közérdekű önkéntes tevékenység folytatására további munkavégzésre irányuló jogviszonyt kizárólag a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélye alapján létesíthető, ha a munkavégzés időtartama részben azonos a kormánytisztviselő beosztás szerinti munkaidejével, illetve a pénzügyőr esetében a szolgálati jogviszony keretében történő rendszeres munkavégzés idejével.

(6) Az (1)–(5) bekezdésében meghatározott összeférhetlenségi szabály nem alkalmazható a felmentési idő során a munkavégzési kötelezettség alól, a szolgálati kötelezettség teljesítése alól mentesített kormánytisztviselővel, illetve pénzügyőrrel szemben.”

26. § A NAV tv. a következő 34/B. §-sal egészül ki:

„34/B. § (1) A 34/A. § alkalmazása során nem engedélyezhető a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr részére a munkavégzéssel, személyes közreműködési kötelezettséggel járó egyéb és további jogviszony létesítése, ha

a) az a 34. § (2) bekezdés a) pontjába ütközik,

b) az a NAV-ra vonatkozó, jogszabályban meghatározott feladatokhoz kapcsolódik, illetve azokkal ellentétes vagy azok végrehajtását veszélyezteti, akadályozza,

c) a tevékenység a NAV-nál használt, hozzáférhető nyilvántartások felhasználásával történne, vagy olyan ügyintézésre vonatkozik, amelyben a NAV mint hatóság jár el,

d) a végzendő tevékenység harmadik személyről információ gyűjtésére irányul,

e) a tevékenység folytán a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve a tevékenységet biztosító szervezet a NAV-val kerülne gazdasági, pénzügyi elszámolási viszonyba,

f) a tevékenység a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr munkaköri köteleességéből fakadó feladata, szolgálati feladata,

g) az engedélyezni kért tevékenység folytatása a kormánytisztviselő beosztás szerinti munkaidejébe, illetve a pénzügyőr esetében a szolgálati jogviszony keretében történő rendszeres munkavégzés idejébe esik, ide nem értve a 34/A. § (5) bekezdése szerinti esetet,

h) az a kormánytisztviselő kormánytisztviselői jogviszonyából, illetve a pénzügyőr szolgálati jogviszonyából fakadó és a munkakörével, beosztásával járó kötelezettségei, feladatai, szolgálati feladatai maradéktalan ellátását veszélyezteti.

(2) Az (1) bekezdés h) pontja alkalmazásában a kormánytisztviselői jogviszonyból, szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségek maradéktalan teljesítésének sérelme akkor állapítható meg, ha a munkavégzéssel, személyes közreműködési kötelezettséggel járó egyéb és további jogviszonya miatt a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr a munkaköre, beosztása szerinti feladatát nem tudja a vele szemben támasztható elvárásoknak megfelelően ellátni, vagy ha emiatt egyes feladatok, szolgálati feladatok ellátásával – pénzügyőrök esetén ideértve a túlszolgálatot és a készenlétet is – rendszeresen nem lehet megbízni.”

27. § A NAV tv. a következő 34/C. §-sal egészül ki:

„34/C. § (1) A munkavégzéssel, személyes közreműködési kötelezettséggel járó egyéb és további jogviszony létesítésére, módosítására vonatkozó kérelmet írásban, pénzügyőr esetében szolgálati úton kell benyújtani a 34/A. § szerinti engedélyezőhöz. Az engedély megszerzéséig az engedélyezni kért jogviszony nem létesíthető, arra irányuló tevékenység nem folytatható.

(2) A kérelem tárgyában a munkáltatói jogkör gyakorlója 30 napon belül dönt.

(3) Az engedélyezésről, illetve a kérelem elutasításáról írásban kell rendelkezni. Az elutasító döntést indokolni kell. Az engedélyezés határozott vagy határozatlan időtartamra történhet.

(4) Az engedélyhez kötött jogviszony megszűnését vagy lényeges, utóbb bekövetkező változását a 34/A. § szerinti engedélyezőhöz írásban, pénzügyőr esetében szolgálati úton haladéktalanul be kell jelenteni.

(5) A kérelem kötelező minimális tartalmi elemeit, továbbá az összeférhetlenséggel kapcsolatos iratok kezelésének szabályait a NAV foglalkoztatási szabályzata határozza meg.”

28. § A NAV tv. a következő 34/D. §-sal egészül ki:

„34/D. § (1) A kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr köteles a munkáltatói jogkör gyakorlójának haladéktalanul írásban bejelenteni, ha vele szemben törvényben meghatározott összeférhetlenségi ok merült fel, illetve ha kormánytisztviselői jogviszonyának, szolgálati jogviszonyának fennállása alatt összeférhetetlen helyzetbe került. A munkáltatói jogkör gyakorlója írásban köteles felszólítani a kormánytisztviselőt, illetve a pénzügyőrt az összeférhetlenség megszüntetésére. Amennyiben a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr az összeférhetlenséget a felszólítás kézbesítésétől számított 30 napon belül nem szüntette meg, kormánytisztviselői jogviszonya, szolgálati jogviszonya megszűnik.

(2) Ha a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr az összeférhetlenségi okot 30 napon belül megszüntette, azt írásban köteles a munkáltatói jogkör gyakorlójának bejelenteni.

(3) Ha a 34. § (1) bekezdés a) pont szerinti összeférhetlenség a kormánytisztviselői jogviszony, szolgálati jogviszony fennállása alatt keletkezik, akkor az érintettek megegyezése hiányában a munkáltatói jogkör gyakorlója dönti el, hogy melyik kormánytisztviselőnek, illetve pénzügyőrnek szűnik meg a kormánytisztviselői jogviszonya, szolgálati jogviszonya.”

29. § A NAV tv. II. fejezete a következő alcímmel és 34/E. §-sal egészül ki:

„Értelmező rendelkezések

34/E. § (1) E fejezet, valamint a NAV személyi állományának jogviszonyát szabályozó más jogszabályok alkalmazásában:

a) *állományilletékes parancsnok*: az elnök, az informatikai feladatokat ellátó intézet, a humán erőforrás-fejlesztési feladatokat ellátó intézet, a bünyügyi főigazgatóság, a középfokú vámszervek főigazgatója, és a regionális bünyügyi igazgatóság, valamint az alsó fokú vámszervek igazgatója;

b) *áthelyezés*: a (2) bekezdés b) pontja szerinti külső áthelyezés;

c) *munkáltatói jogkört gyakorló elöljáró*: a munkáltatói jogkört gyakorló vezető;

d) *pályakezdő*: az a kormánytisztviselő, pénzügyőr, aki a besorolása alapjául szolgáló iskolai végzettségének megszerzését követően egy éven belül első foglalkoztatási jogviszonyként kormánytisztviselői, hivatásos szolgálati jogviszonyt létesít;

e) *pénzügyi nyomozó*:

ea) az a pénzügyőr, aki a NAV bűnmegelőzési, bűnüldözési, bünfelderítési és nyomozati feladatait látja el,

eb) a NAV állományában lévő azon személy, aki az ea) pont szerinti feladatokat kormánytisztviselői jogviszonyban látja el.

(2) E törvény alkalmazásában:

a) *belső áthelyezés*: a NAV szervei közötti áthelyezés;

b) *külső áthelyezés*: a kormánytisztviselők, ügykezelők tekintetében a közigazgatási szervek közötti áthelyezés, a hivatásos állományúak tekintetében a NAV elnöke és az érintett miniszter megállapodása alapján a NAV és más fegyveres szerv között történő áthelyezés, továbbá közszolgálati jogviszonyba, közalkalmazotti jogviszonyba, illetve azokból hivatásos szolgálati jogviszonyba helyezés.

(3) Az országos parancsnok részére biztosított jogköröket a NAV tekintetében a NAV elnöke gyakorolja.

(4) Ahol a Hszt.

a) országos parancsnokságot említ, azon a NAV tekintetében a NAV Központi Hivatalát;

b) szervezeti egységet említ, azon a NAV tekintetében a központi szerveket, a középfokú szerveket és az alsó fokú szerveket

kell érteni.

(5) A 31. § (2)–(3) bekezdés alkalmazásában kormánytisztviselői jogviszonyban töltött idő alatt a Ktjv. 23. § (3) bekezdése alapján megállapított jubileumi jutalomra jogosító jogviszonyban töltött időt kell érteni.”

30. § A NAV tv. a következő 35/A. §-sal egészül ki:

„35/A. § (1) A pénzügyőrt intézkedése, kényszerítő eszközök alkalmazása során az egyenruhája és az azonosító jelvénye vagy a szolgálati igazolványa igazolja. Ha a pénzügyőr nem visel egyenruhát, az intézkedés, kényszerítő eszköz alkalmazása megkezdése előtt köteles pénzügyőri mivoltát szóban közölni, és – ha az intézkedés eredményét nem veszélyezteti – magát a szolgálati igazolvánnyal igazolni.

(2) Az e fejezet szerinti intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a pénzügyőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.

(3) A pénzügyőr intézkedéseinek az érintett személy köteles magát alávetni, és a pénzügyőr utasításának engedelmeskedni. Az intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

31. § (1) A NAV tv. a 36. §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„**Intézkedések**”

(2) A NAV tv. 36. § (1) bekezdés c)–f) pontja helyébe a következő c)–h) pont lép:

[(1) A pénzügyőr a 35. §-ban meghatározott feladatának teljesítése során jogosult:]

„c) a vámterületre jogosulatlanul bevitt vagy a vámfelügyelet alól elvont áru, illetve adózatlan jövedéki termék, engedély nélkül tárolt fémkereskedelmi engedélyköteles anyag felderítése érdekében – a NAV illetékes vámszerve vezetőjének, illetve eljáró kirendeltsége operatív vezetését ellátó vezetője hatósági döntése alapján – belépni és ellenőrzést folytatni olyan helyiségben, ahol azonosított és ellenőrzött forrásból származó adatok alapján valószínűsíthetően a vámjogszabályok megsértésével árut, illetve a jövedéki jogszabályok előírásait megszegve jövedéki terméket tartanak, tárolnak, illetve állítanak elő, vagy fémkereskedelmi engedélyköteles anyagot engedély nélkül tárolnak. A helyiségbe való belépést és az ott folytatott ellenőrzést két hatósági tanú jelenlétében, az ellenőrzött személy kíméletével, lehetőleg nappal kell végrehajtani. Az intézkedésről jegyzőkönyvet kell felvenni, amelyben rögzíteni kell az intézkedés során megállapított tényeket, illetve a hatósági tanúk azonosításához szükséges adatokat,

d) a vám- és jövedéki jogszabályok és a NAV vámszerveinek feladatait meghatározó egyéb jogszabályok megsértésének észlelése, gyanúja esetén a jogsértés megszüntetése, mértékének felderítése és a bizonyítékok biztosítása érdekében a szükséges intézkedéseket megtenni; e célból – az adott eljárásra vonatkozó jogszabályoknak megfelelően – a jogszabálysértés elkövetésével érintett személyt és tanúkat meghallgathatja, a bizonyítékul szolgáló vagy elkobzás alá eső dolgokat visszatarthatja, illetve lefoglalhatja. Ez a jogosultság és kötelezettség a szolgálaton kívül levő pénzügyőrré is vonatkozik akkor, ha az esetenél szolgálatban levő pénzügyőr nincs jelen, vagy ha a szolgálatban levő pénzügyőrt az intézkedésben segíteni kell, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában a szolgálaton kívül levő pénzügyőr intézkedésre alkalmas állapotban van,

e) a vám- és jövedéki ellenőrzés végrehajtása során – a vám- és jövedéki jogszabályok és a NAV vámszerveinek feladatát meghatározó egyéb jogszabályok megsértésének észlelése, gyanúja esetén – elrendelni az ellenőrzés

tárgyát képező áru hivatalos helyre történő azonnali beszállítását, amennyiben az ellenőrzés biztonságos lefolytatásához az ellenőrzés helyszínén a feltételek nem adóttak, illetve az ellenőrzés végrehajtása mások személyi és/vagy vagyonbiztonságát veszélyezteti. Az áru birtokosa köteles az elrendelésnek eleget tenni, és amennyiben vele szemben az eljárás során jogsértés elkövetésének gyanúja nem merül fel, kérheti igazolt költségeinek megtérítését,

f) a NAV nyomozó hatósága hatáskörébe tartozó bűncselekmény gyanúja esetén halaszthatatlan nyomozási cselekményként lefoglalás foganatosítására és – amennyiben az intézkedő pénzügyőr nem pénzügyi nyomozó – a NAV hatáskörrel és illetékességgel rendelkező nyomozó szerve felé a szükséges intézkedések megtételére, amennyiben az intézkedő pénzügyőr pénzügyi nyomozó, a rá vonatkozó szabályok szerint jár el. Ez a jogosultság és kötelezettség a szolgáltatón kívül levő pénzügyőrré is vonatkozik akkor, ha az esetnél szolgáltatásban levő pénzügyőr nincs jelen, vagy ha a szolgáltatásban levő pénzügyőrt az intézkedésben segíteni kell, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában a szolgáltatón kívül lévő pénzügyőr intézkedésre alkalmas állapotban van,

g) a NAV nyomozó hatósága hatáskörébe tartozó bűncselekmény vagy a NAV vámszerveinek hatáskörébe tartozó szabálysértés elkövetésén tetten ért, illetve annak elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyt, valamint azt a személyt, akinek őrizetbe vételét rendelték el, további intézkedés megtétele, illetve eljárási cselekmény foganatosítása céljából az illetékes hatósághoz előállítani. Az előállítás csak a céljának eléréséhez szükséges ideig tarthat, de a nyolc órát nem haladhatja meg. Ezt az időtartamot a NAV előállítást foganatosító vámszerveinek, illetve nyomozó szervének vezetője, illetve az előállítást foganatosító kirendeltség operatív vezetését ellátó vezető egy alkalommal, négy órával meghosszabbíthatja. Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani,

h) ön- és közveszély okozására alkalmas tárgy vagy tárgyi bizonyíték előtalálása érdekében – előzetes figyelmeztetés után – átvizsgálni azon személy ruházatát, akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak; az átvizsgálást – halaszthatatlan eset kivételével – az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti; az intézkedés nem történhet szeméremérséltő módon.”

- (3) A NAV tv. 36. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg e § a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 36. § (1) bekezdés h) pontban meghatározott intézkedés alkalmazása miatt a 39. § (5)–(6) bekezdés szerinti panasznak van helye. A panasz előterjesztésére az jogosult, akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét sértette.

(4) A 36. § (2) bekezdésben meghatározott intézkedés alkalmazása ellen csak amiatt van helye a 39. § (5)–(6) bekezdés szerinti panasznak, ha az érintett beleegyezése megtagadása ellenére ügyészi felhatalmazás nélkül rendelték el a vizeletvételt és az orvosi vizsgálatot, illetve akkor, ha a feltartóztatás és az orvosi vizsgálat időtartama a nyolc órát meghaladta.

(5) A 39. § (5)–(6) bekezdés szerinti panasznak nincs halasztó hatálya.”

- 32. §** A NAV tv. 43. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § (1) A pénzügyőr a NAV nyomozó hatósága hatáskörébe tartozó bűncselekmény felderítése, megakadályozása céljából, illetve az elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy, valamint a bűncselekmény elkövetőjének elfogására útzár telepítését kérheti az illetékes rendőrhatságtól.

(2) A NAV nyomozó hatósága hatáskörébe tartozó bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy, illetve a NAV nyomozó hatósága hatáskörébe tartozó bűncselekmény elkövetőjének elfogása érdekében – ha járművel menekül – a pénzügyőr mások személyét és biztonságát nem veszélyeztetve a járművet követheti és megállásra kényszerítheti.”

- 33. §** A NAV tv. 53. § (1) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

[(1) A felhatalmazott szervek a bűnmegelőzési, bűnüldözési, felderítési és nyomozási (a továbbiakban: bűnüldözési) feladataik teljesítése érdekében]

„h) hírközlési rendszerekből és egyéb adattároló eszközökből információt gyűjthetnek.”

- 34. §** (1) A NAV tv. 63. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„63. § (1) A felhatalmazott szervek bírói engedéllyel az 51. § (1) bekezdésében meghatározott bűnüldözési célból a súlyos bűncselekmények esetében, valamint a (3) bekezdésben meghatározott esetekben a nyomozás elrendeléséig

a) magánlakást és telephelyet titokban átkutathatnak, az észlelteket technikai eszközökkel rögzíthetik,

b) a magánlakásban és telephelyen történeteket technikai eszközök segítségével megfigyelhetik és rögzíthetik,

- c) postai küldeményt, valamint beazonosítható személyhez kötött zárt küldeményt felbonthatnak, ellenőrizhetik, és azok tartalmát technikai eszközökkel rögzíthetik,
- d) elektronikus hírközlési szolgáltatás útján továbbított kommunikáció tartalmát megismerhetik, az észlelteket technikai eszközzel rögzíthetik, valamint
- e) számítástechnikai eszköz vagy rendszer útján továbbított vagy azon tárolt adatokat megismerheti, rögzítheti és felhasználhatja."

- (2) A NAV tv. 63. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A felhatalmazott szervek az (1) bekezdésben felsorolt titkos információgyűjtésre szolgáló eszközöket és módszereket (a továbbiakban: különleges eszközök) az ott meghatározottak szerint alkalmazhatják a bűncselekmény gyanúja miatt körözött személy felkutatására, továbbá]

„a) az (1) bekezdésben nem említett, a NAV nyomozóhatósági hatáskörébe utalt, üzletszerűen vagy bünszövetségben elkövetett, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény,”

[esetén.]

- (3) A NAV tv. 63. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdés c)–e) pontjaiban foglaltak teljesítéséhez a hírközlési, illetve a távközlési szolgáltató, valamint a postai szervezet köteles a feladatkörébe tartozó esetben a segítséget megadni.”

- (4) A NAV tv. 63. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az (1) bekezdés a)–b) pontjának alkalmazásában magánlakásnak minősül a lakás (üdülő, nyaraló vagy a lakás céljára használt egyéb helyiség, létesítmény, tárgy), az ahhoz tartozó nem lakás céljára szolgáló helyiség, létesítmény, bekerített terület, továbbá a nyilvános vagy a közönség részére nyitva álló helyen kívül minden más helyiség vagy terület is.”

- 35. §** A NAV tv. 66. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bűnüldözési feladatokhoz kapcsolódó adatokat, valamint a 78. § szerint egyéb adatkezelés alá vont adatokat elkülönítetten kell kezelni, és – ha törvény eltérően nem rendelkezik – kizárólag a kezelésük alapjául szolgáló célra lehet felhasználni.”

- 36. §** A NAV tv. a következő 78/A. §-sal egészül ki:

„78/A. § A NAV biztonsági feladatokat ellátó szervezeti egységének munkatársa célhoz kötötten, a NAV elnöke által meghatározottak szerint a NAV által kezelt adatokba – figyelemmel a 76. § (1) bekezdés c) pontjára is – betekinhet, egyedi adatkezelést végezhet.”

- 37. §** A NAV tv. a következő 82/A. §-sal egészül ki:

„82/A. § (1) Felhatalmazást kap a kijelölt miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg:

- a) azokat a munkaköröket, amelyeket az ellátandó feladatok szolgálati jellegére tekintettel kizárólag pénzügyőr tölthet be, valamint a munkakör betöltéséhez szükséges képzettségi (végzettségi) feltételeket;
- b) a pénzügyőrt megillető illetmény-pótlékokra jogosító munkaköröket;
- c) a pénzügyőröket megillető ruházati ellátások rendszerét, módját, fajtáit, eljárási rendjét, az egyenruházati utánpótlási ellátmány kötelező felhasználásának mértékét, a ruházati ellátásban közreműködők és az ellátásra jogosultak feladatait, felelősségét, a ruházati ellátással, valamint az ellátásra jogosultság megszűnésével összefüggő elszámolás rendjét és okmányait, a ruházati ellátási normák kialakítását, kiadását és tartalmi követelményeit, a tervezett viselési (használati) időt és annak módosítását, az egyenruha, a rendfokozati jelzés, a kitudetés és a szolgálati jel viselésének módját, az egyenruha és a rendfokozat viselése eltiltását a nyugállomány tagjainak esetében;
- d) a pénzügyőrök tekintetében az egészségi, pszichikai és fizikai alkalmasság követelményeit, az egészségi, pszichikai és fizikai alkalmassági követelmények felmérésének szabályait, az alkalmassági vizsgálatok fajtáit, a felmérést végző szervek, szervezetek kijelölését, az alkalmassági vizsgálatok eljárási rendjét, az egészségi, pszichikai és fizikai alkalmassági követelményeknek való meg nem feleléssel, a baleset, betegség szolgálati kötelekkel való összefüggésének megállapításával kapcsolatos eljárást, valamint a szolgálati lőfegyver ideiglenes bevonásának szabályait;
- e) a megváltozott egészségi állapotú pénzügyőrök felülvizsgálatának eljárási rendjét, a felülvizsgálatot végző szervek és a felülvizsgálatban közreműködők kijelölését, az egészségügyi szabadság, a szolgálatmentesség, valamint a csökkentett napi szolgálati idő megállapításának, engedélyezésének és kiadásának szabályait;

f) a NAV humánerőforrás-fejlesztési feladatokat ellátó intézete keretében az egészségügyi alapellátás igénybevételének módját és az igénybevevők körét, továbbá a társadalombiztosítási szabályok szerinti ellátáson kívüli kiegészítő, térítéses egészségügyi szolgáltatás, valamint a szolgáltatás térítésének módját;

g) a pénzügyőrök részére szolgálati és kiegészítő igazolványok, valamint a szolgálati azonosító jelvény rendszeresítésével összefüggő szabályokat.

(2) Felhatalmazást kap a kijelölt miniszter, hogy az egészségügyért felelős miniszter egyetértésével rendeletben állapítsa meg azon fertőző betegségek körét, amelyek esetében – egyes szolgálati feladatokhoz kapcsolódóan – védőoltás elrendelésének van helye, továbbá a kötelező védőoltás elrendelésének, az igénybevétel elhalasztásának, továbbá a kötelező védőoltás alóli mentesítésnek a részletes szabályait.”

38. § A NAV tv. 98. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„98. § (1) Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, illetve a Vám- és Pénzügyőrség által rendszeresített azon nyomtatványok, amelyek tartalmuk alapján 2010. december 31-ét követően is megfelelőek, a meglévő készletek erejéig – de legkésőbb 2011. december 31-ig – tovább használhatók attól függetlenül, hogy azok az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalra, illetve a Vám- és Pénzügyőrségre utalnak, ide nem értve azokat az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalra, illetve a Vám- és Pénzügyőrségre utaló nyomtatványokat, amelyek a korábbi évek önellenőrzéséhez használandók. E nyomtatványok az elévülési időn belül továbbra is használhatók.”

39. § A NAV tv. a következő 98/A. §-sal egészül ki:

„98/A. § (1) Ha a 2011. december 31-én a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományában álló kormánytisztviselő, illetve pénzügyőr a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2011. évi CXLI. törvénnyel (a továbbiakban: NAV Mód. tv.) megállapított összeférhetlenségi szabályok alapján 2012. január 1-jével összeférhetetlen helyzetbe kerül vagy engedélykérelem terheli, az összeférhetlenségi okot köteles 2012. január 31-ig a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásban bejelenteni, illetve az engedély iránti kérelmet előterjeszteni. Egyebekben – a (2)–(5) bekezdés kivételével – e törvénynek a NAV Mód. tv. 28. §-ával megállapított 34/D. § (1)–(2) bekezdését kell alkalmazni.

(2) Ha az összeférhetlenségi ok e törvénynek a NAV Mód. tv. 24. §-ával megállapított 34. § (2) bekezdés b) pontja alapján áll fenn 2012. január 1-jén, úgy – az (1) bekezdéstől eltérően – a munkáltatói jogkör gyakorlója az összeférhetlenség megszüntetésére 90 napos határidővel szólítja fel írásban az érintettet. Ha az érintett az összeférhetlenséget a felszólítás kézhezvételétől számított 90 napon belül nem szüntette meg, kormánytisztviselői jogviszonya, szolgálati jogviszonya megszűnik.

(3) Ha az összeférhetlenségi ok e törvénynek a NAV Mód. tv. 24. §-ával megállapított 34. § (4) bekezdése alapján áll fenn 2012. január 1-jén, úgy – az (1) bekezdéstől eltérően – a munkáltatói jogkör gyakorlója az összeférhetlenség megszüntetésére 90 napos határidővel szólítja fel írásban az érintettet. Ha az érintett az összeférhetlenséget a felszólítás kézhezvételétől számított 90 napon belül nem szüntette meg, szolgálati viszonya megszűnik.

(4) Az (1) bekezdés szerinti engedélykérelem elutasítása esetén az elutasításról szóló írásbeli döntés – ami egyúttal tartalmazza az összeférhetlenség megszüntetésére vonatkozó felszólítást is – kézhezvételétől számított 90 napon belül a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr köteles az összeférhetlenség megszüntetésére.

(5) Ha a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr az összeférhetlenséget a felszólítást is tartalmazó döntés kézhezvételétől számított 90 napon belül nem szüntette meg, kormánytisztviselői jogviszonya, szolgálati viszonya megszűnik.”

40. § A NAV tv. a következő 98/B. §-sal egészül ki:

„98/B. § (1) A NAV személyi állományába tartozó azon kormánytisztviselőket és pénzügyőröket, akiknek az illetménye a 94. § alapján került megállapításra, a munkáltatói jogkör gyakorlója 2012. január 1-jei hatállyal 2012. január 31-ig besorolja az e törvénynek a NAV Mód. tv. 15. § és 16. §-ával módosított, illetve megállapított 20–20/A. §-a alapján. Az így besorolt kormánytisztviselő és pénzügyőr illetményét a besorolással egyidejűleg a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg e törvény 2012. január 1-jén hatályos rendelkezései alapján azzal, hogy az így megállapított – pótlékok nélkül számított – illetmény nem lehet kevesebb, mint a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr 2011. december 31-én hatályos szabályok alapján megállapított – pótlékok nélkül számított – illetménye.

(2) A NAV-nál 2012. január 1-jén vezető munkakört/beosztást betöltők illetményét – ide nem értve az elnököt, elnökhelyetteseket és szakfőigazgatókat – a kinevezésre jogosult e törvénynek a NAV Mód. tv. 17. §-ával megállapított

22. §-a alapján 2012. január 31-ig állapítja meg 2012. január 1-jei hatállyal azzal, hogy az így megállapított illetmény nem lehet kevesebb, mint a vezető 2011. december 31-én hatályos szabályok alapján megállapított illetménye.

(3) Az (2) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell azokra a nem vezető munkakört/beosztást betöltőkre, akiknek az illetményét részben a vezetőkre vonatkozó rendelkezések alapján kell megállapítani."

- 41. §** A NAV tv. a következő 98/C. §-sal egészül ki:
- „98/C. § (1) E törvénynek a NAV Mód. tv. 20. §-ával megállapított 26. § (2) bekezdését a 2011. december 31-én személyi illetményben részesülő kormánytisztviselők és pénzügyőrök tekintetében is alkalmazni kell.
- (2) A munkáltató jogkör gyakorlója a 82/A. § a) pontja alapján kiadott rendelet hatálybalépését követő 30 napon belül – a pénzügyőr által ellátott feladatok jellegének megfelelően – 2012. január 1-jei hatállyal megállapítja a pénzügyőr munkakörét.
- (3) A munkáltató jogkör gyakorlója 2012. február 15-éig – 2012. január 1-jei hatállyal – felülvizsgálja és megállapítja a 2011. december 31-én nyelvpótlékban részesülő kormánytisztviselő és pénzügyőr nyelvpótlékra való jogosultságát a 26/A. §-ban foglaltakra tekintettel.
- (4) A NAV Mód. tv. nem érinti a pénzügyőr részére 2012. január 1-je előtt adományozott tanácsosi és főtanácsosi címeket. A Hszt. 118. § (2) bekezdése szerinti tanácsosi, illetve főtanácsosi címmel rendelkező pénzügyőr vezetői pótlék nélkül számított főosztályvezető-helyettesi, illetve főosztályvezetői illetményre jogosult. A tanácsosi, illetve a főtanácsosi címmel rendelkező vezető beosztású pénzügyőr a vezetői illetményre jogosult, ha az magasabb, mint a címe alapján számított illetménye.
- (5) A NAV Mód. tv. nem érinti a kormánytisztviselő részére 2012. január 1-je előtt adományozott szakmai-, illetve közigazgatási tanácsadói-, főtanácsadói címeket."
- 42. §** A NAV tv. a következő 98/D. §-sal egészül ki:
- „98/D. § Nem kell a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr beleegyezése a 98/B. § és 98/C. § (2)–(3) bekezdés alapján megtett munkáltatói intézkedéshez."
- 43. §** A NAV tv.
1. 3. § (2) bekezdésében az „intézetek,” szövegrész helyébe az „intézet,” szöveg,
 2. 8. § (1) bekezdésében az „intézeteket,” szövegrész helyébe az „intézetet,” szöveg,
 3. 12. § (5) bekezdésében az „intézetek” szövegrész helyébe az „intézet” szöveg, az „állnak.” szövegrész helyébe az „áll.” szöveg,
 4. 13. § (2) bekezdés d) pontjában az „intézetei összegyűjtik és tárolják” szövegrész helyébe az „intézete összegyűjti és tárolja” szöveg, 13. § (2) bekezdés e) pontjában az „előterjeszti” szövegrész helyébe az „adóztatási szerve, illetve vámszerve előterjeszti” szöveg,
 5. 13. § (3) bekezdés b) pontjában az „a Magyar Köztársaság” szövegrész helyébe a „Magyarország” szöveg,
 6. 13. § (8) bekezdés e) pontjában az „a Magyar Köztársaság” szövegrész helyébe a „Magyarország” szöveg,
 7. 20. § (2) bekezdésben az „A szakirányú felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő és a beosztásának betöltéséhez szükséges szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező pénzügyőr” szövegrész helyébe az „A munkakör betöltéséhez szükséges szakirányú felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő és pénzügyőr” szöveg,
 8. 20. § (4) bekezdésében a „kormánytisztviselő” szövegrész helyébe a „kormánytisztviselő és a pénzügyőr” szöveg,
 9. 36. § (1) bekezdés a) pontjában az „a Magyar Köztársaság államterületén” szövegrész helyébe a „Magyarország területén” szöveg,
 10. 41. §-át megelőző alcímben a „sokkoló eszköz, illetve” szövegrész helyébe a „sokkoló eszköz, rendőrbot, illetve” szöveg,
 11. 41. § (1) bekezdésében a „sokkoló eszközt, ezek” szövegrész helyébe a „sokkoló eszközt, rendőrbotot, ezek” szöveg,
 12. 43. §-át megelőző alcímben a „telepítése” szövegrész helyébe a „telepítése, megállásra kényszerítés” szöveg,
 13. 52. § 6. pontjában a „az a büntett,” szövegrész helyébe a „az a NAV nyomozóhatósági hatáskörébe tartozó büntett,” szöveg,
 14. 53. § (2) bekezdésben a „kormánytisztviselői, közszolgálati, közalkalmazotti jogviszony,” szövegrész helyébe a „kormánytisztviselői jogviszony,” szöveg,

15. 54. §-ában az „a Magyar Köztársaság” szövegrész helyébe a „Magyarország” szöveg,
16. 81. § (2) bekezdés c) pontjában az „intézeteket,” szövegrész helyébe az „intézetet,” szöveg lép.

- 44. §** (1) A NAV tv. 3. számú melléklete e törvény 1. melléklete szerint módosul.
(2) A NAV tv. kiegészül az e törvény 2. melléklete szerinti 6/A. számú melléklettel.

2. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény egyes rendelkezéseit hatályon kívül helyező rendelkezések

- 45. §** Hatályát veszti a NAV tv.
1. 27. § (2) bekezdése,
 2. 38. § (2) bekezdése,
 3. 69. § (2) bekezdésében a „, továbbá a NAV vámszerveinek az Európai Unió külső vámhatárán működő, nyomozóhatósági hatáskörrel felruházott kirendeltségei az e jogkörükben foganatosított eljárásukkal kapcsolatos adatokat továbbítják a NAV bűnüldözési adatkezelő rendszerei felé” szövegrész,
 4. 76. § (1) bekezdés g) pontja,
 5. 81. § c) pontja,
 6. 94. §-a.

II. FEJEZET

A NEMZETI ADÓ- ÉS VÁMHIVATALRÓL SZÓLÓ 2010. ÉVI CXXII. TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSÁHOZ KAPCSOLÓDÓ TÖRVÉNYMÓDOSÍTÁSOK

3. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítása

- 46. §** A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 185. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) Ha a Magyar Honvédség vagy a rendvédelmi szervek tagjával, illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagjával szemben kellene pénzbírságot alkalmazni, vagy ilyen személy elővezetését kellene elrendelni, a fegyelmi eljárás lefolytatása végett a bíróság a tanú, illetőleg a szakértő előljárójához fordul.”

4. A sztrájkról szóló 1989. évi VII. törvény módosítása

- 47. §** A sztrájkról szóló 1989. évi VII. törvény 3. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Nincs helye sztrájknak az igazságszolgáltatási szerveknél, a Magyar Honvédségnél, a rendvédelmi, rendészeti szerveknél és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatoknál. Az államigazgatási szerveknél a Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodásában rögzített sajátos szabályok mellett gyakorolható a sztrájk joga, de a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál a hivatásos állományúak nem jogosultak a sztrájkjog gyakorlására.”

5. Az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló 1990. évi LV. törvény módosítása

- 48. §** Az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló 1990. évi LV. törvény 8. § (6) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:
„(6) A képviselői igazolvány az államigazgatás valamennyi szervéhez, továbbá a köztisztviselők és köztisztviselőknek belépésre jogosít. A képviselő – a hatáskörrel rendelkező miniszter által szabályozott módon – jogosult a Magyar Honvédség, a nemzetbiztonsági szolgálatok, a rendvédelmi szervek és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vámszerve és nyomozó hatósága működésére szolgáló területre is belépni.”

6. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény módosítása

49. § A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 33/A. § (1) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A polgármester nem lehet:]

„f) a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagja,”

7. A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény módosítása

50. § A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 4/A. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Iskolarendszeren kívüli szakmai képzést követő szakmai vizsgát]

„b) a szakképesítésért felelős miniszter által kijelölt, irányítása alá tartozó intézmény, illetve felügyelete alá tartozó szerv által irányított intézmény, vagy”

[(a továbbiakban együtt: szakmai vizsgát szervező intézmény) szervezhet.]

51. § A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 4/A. § (8) bekezdésében és az 55. § (4) bekezdésében a „Honvédség és a rendvédelmi” szövegrész helyébe a „Honvédség, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal és a rendvédelmi” szöveg lép.

8. A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosítása

52. § (1) A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 9. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Rendkívüli munkavégzési körülmények esetére (pl. mentési, katasztrófaelhárítási tevékenységek), illetve a Magyar Honvédségnél, a rendvédelmi szerveknél, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatoknál, a katasztrófavédelem szerveinél munkavégzésre irányuló jogviszonyban, szolgálati viszonyban, a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál szolgálati viszonyban kifejtett munkatevékenységre a feladatkörében érintett miniszter által kiadott külön jogszabály e törvény figyelembevételével kivételesen indokolt esetben eltérő követelményeket, eljárási szabályokat állapíthat meg az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozóan.”

(2) A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 87. § 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„9. Szervezett munkavégzés: a munkaviszonyban – ide nem értve a természetes személy munkáltató háztartásában egyszerűsített foglalkoztatás keretében történő munkavégzést –, a közszolgálati, a közalkalmazotti jogviszonyban, a bíró szolgálati viszonyában, az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyában, az ügyészségi szolgálati viszonyban, szövetkezeti tagság esetén a munkaviszony jellegű jogviszonyban, a szakképző iskolákban a tanulói jogviszony keretében a szakmai képzési követelmények teljesülése során, továbbá a tanulószereződés alapján, a hallgatói jogviszonyban a gyakorlati képzés során, a büntetés-végrehajtási jogviszonyban (előzetes letartóztatásban, elítéltként), a közigazgatási határozat alapján, a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, a katasztrófavédelem szerveinek tagjai által, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagjai által szolgálati viszonyukban, az önkéntes jogviszonyban végzett munka, valamint a munkáltató által szervezett (kezdeményezett, irányított vagy jóváhagyott) társadalmi munka.”

(3) A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 88. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a feladatkörében érintett miniszter, hogy]

„a) rendkívüli munkavégzési körülmények esetére, illetőleg a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, a nemzetbiztonsági szolgálatok, a katasztrófavédelem szervei tekintetében a munkavégzésre irányuló jogviszonyban, szolgálati viszonyban, a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál szolgálati viszonyban kifejtett munkatevékenységre vonatkozó eltérő munkavédelmi követelményeket, eljárási szabályokat rendeletben határozza meg;”

9. A polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvény módosítása

53. § A polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvény 1. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a polgármester megválasztása előtt ügyész, köztisztviselő, a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagja volt, a polgármesteri tisztség megszűnésétől számított

30 napon belül benyújtott írásbeli kérelmére öt közszolgálati, illetve hivatásos szolgálati viszonyába vissza kell helyezni.”

10. A Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezésnek a használatáról szóló 1995. évi LXXXIII. törvény módosítása

- 54. §** (1) A Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezésnek a használatáról szóló 1995. évi LXXXIII. törvény 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) A Magyar Köztársaság címerét (a továbbiakban: címer) az Országgyűlés, az országgyűlési képviselő, a köztársasági elnök, az Alkotmánybíróság, az Alkotmánybíróság tagja, az alapvető jogok biztosa, az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank, a Kormány, a Kormány tagja, a Magyar Honvédség, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a helyi önkormányzat, a helyi kisebbségi önkormányzat, a bíróság, az ügyészség, a rendvédelmi szervek és a közigazgatási feladatot ellátó szervek, továbbá ezek hivatalai, illetőleg a felsoroltak képviselőire jogosult személyek a hivatali feladataik ellátása során külön engedély nélkül használhatják, illetőleg helyezhetik el az épületeiken és helyiségeikben.”
- (2) A Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezésnek a használatáról szóló 1995. évi LXXXIII. törvény 5/A. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
- [Azokon a középületeken, illetőleg középületek előtt, amelyeket]*
- „a) az állam és a helyi önkormányzatok választott testületei, közigazgatási feladatokat ellátó szervei, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, valamint az állam, illetve a helyi önkormányzat által fenntartott, közfeladatokat ellátó intézmények,”
- [feladatuk ellátása során használnak, a zászlót vagy a lobogót állandó jelleggel ki kell tűzni, illetőleg fel kell vonni.]*
- (3) A Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezésnek a használatáról szóló 1995. évi LXXXIII. törvény 5/A. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
- [Azokon a középületeken, illetőleg középületek előtt, amelyeket]*
- „e) az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank, az alapvető jogok biztosa és hivatala,”
- [feladatuk ellátása során használnak, a zászlót vagy a lobogót állandó jelleggel ki kell tűzni, illetőleg fel kell vonni.]*

11. A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény módosítása

- 55. §** (1) A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 54. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(2) Rendvédelmi szerv és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal fedőintézményként, okmánya fedőokmányként csak az illetékes miniszter és az érintett szervezet országos vezetőjének tájékoztatásával alkalmazható.”
- (2) A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 69. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:
- „(4a) A Nemzeti Adó- és Vámhivatal felügyeletét ellátó miniszter kezdeményezi az ellenőrzést a Nemzeti Adó- és Vámhivatal tábornokok és a tábornoki rendfokozattal rendszeresített beosztásokba kinevezettek tekintetében, a (3) bekezdés d) pontja szerinti eset kivételével.”
- 56. §** A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 44. § (2) bekezdésben az „a Vám- és Pénzügyőrség,” szövegrész helyébe az „a Nemzeti Adó- és Vámhivatal,” szöveg lép.

12. A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény módosítása

- 57. §** Hatályát veszti a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény XXIII. Fejezete.

13. A katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény módosítása

- 58. §** (1) A katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény 2. § a) pontjában az „és a nemzetbiztonsági szolgálatok,” szövegrész helyébe az „, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, és a nemzetbiztonsági szolgálatok,” szöveg lép.

- (2) A katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény 2. § e) pontjában az „országos parancsnoka, főigazgatója” szövegrész helyébe az „országos parancsnoka, elnöke, főigazgatója” szöveg lép.
- (3) Hatályát veszti a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény 2. § a) pontjában az „a vám- és pénzügyőrség,” szövegrész.

14. Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény módosítása

- 59. §** Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény 1. § (3) bekezdésében az „a rendvédelmi szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló” szövegrész helyébe az „a rendvédelmi szervek, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos szolgálati viszonyban álló” szöveg lép.

15. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosítása

- 60. §** A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 1. § (3) bekezdésében az „a rendvédelmi szervek, valamint” szövegrész helyébe az „a rendvédelmi szervek, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, valamint” szöveg lép.

16. A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény módosítása

- 61. §** A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 4. § (2) bekezdés x) pontjában az „a rendvédelmi szervek és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok,” szövegrész helyébe az „a rendvédelmi szervek, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok,” szöveg lép.

17. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény módosítása

- 62. §** A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 48. § (2) bekezdés b) pontjában az „a Magyar Honvédségnél és a rendvédelmi szerveknél” szövegrész helyébe az „a Magyar Honvédségnél, a rendvédelmi szerveknél és a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál” szöveg lép.

18. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosítása

- 63. §** Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 229. § (3) bekezdésében az „a honvédelmi, rendvédelmi és büntetés-végrehajtási szervek” szövegrész helyébe az „a honvédelmi szervek, rendvédelmi szervek, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal és büntetés-végrehajtási szervek” szöveg lép.

19. A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény módosítása

- 64. §**
- (1) A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 1. § (1) bekezdés nyitó szövegrészében az „(a továbbiakban: rendvédelmi szerv) jogszabállyal” szövegrész helyébe az „(a továbbiakban: rendvédelmi szerv), illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatal jogszabállyal” szöveg lép.
 - (2) A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 1. § (6) bekezdésében a „rendvédelmi szervek szervezetében” szövegrész helyébe a „rendvédelmi szervek, illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatal szervezetében” szöveg lép.
 - (3) A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 8. § (2) bekezdésében az „a rendvédelmi szervek egyenruhájától.” szövegrész helyébe az „a rendvédelmi szervek egyenruhájától, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományának egyenruhájától.” szöveg lép.
 - (4) A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 10/B. §-ában az „a vám- és pénzügyőrséggel,” szövegrész helyébe az „a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vámszerveivel,” szöveg lép.

- (5) A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 15. § (6) bekezdésében az „a vám- és pénzügyőrséggel,” szövegrész helyébe az „a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vámszerveivel,” szöveg lép.
- (6) A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 23. § (4) bekezdésében az „a vám- és pénzügyőrséggel,” szövegrész helyébe az „a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vámszerveivel,” szöveg lép.

20. Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosítása

- 65. §** Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 2. § (1) bekezdés g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[E törvény hatálya kiterjed:]
„g) a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a nemzetbiztonsági szolgálatok és a közfeladatokat ellátó őrszolgálatok feladatainak ellátását szolgáló állatokra;”

21. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

- 66. §** A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 4. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[E törvény alkalmazásában]
„d) *kereső tevékenység*: munkaviszonyban, közalkalmazotti, közszolgálati jogviszonyban bírósági, ügyészségi, igazságügyi szolgálati jogviszonyban, a Magyar Honvédség, rendvédelmi szervek, polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos és szerződéses szolgálati jogviszonyában folytatott munkavégzésre irányuló tevékenység, továbbá szövetkezet tagjaként vagy egyéni vállalkozóként, illetőleg társas vállalkozás vagy egyéni cég tagjaként folytatott – személyes közreműködést igénylő – tevékenység;”

22. A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény módosítása

- 67. §** A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 19. § (1) bekezdés d) pontjában az „a Honvédség és a rendvédelmi szervek” szövegrész helyébe az „a Honvédség, a rendvédelmi szervek és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vámszerve vagy nyomozóhatósága” szöveg lép.

23. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény módosítása

- 68. §** Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény 75/K. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A rendészetért felelős miniszter az általa felügyelt rendvédelmi szervek állományából legalább egy fő összekötő tisztviselőt küld az Europolhoz. Más miniszter az általa felügyelt rendvédelmi szerv állományából, illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felügyeletét ellátó miniszter a Nemzeti Adó- és Vámhivatal állományából a rendészetért felelős miniszter egyetértésével küldhet összekötő tisztviselőt az Europolhoz.”

24. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosítása

- 69. §** A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 48. § (4) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Ha a hatóságnak tudomása van arról, hogy az elővezetni kívánt személy a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagja, az elővezetés céljából az állományilletékes parancsnokot kell megkeresni.”

25. A haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény módosítása

70. § A haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény 2. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem kell külön engedélyt beszerezniük a Magyar Honvédség, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, a rendvédelmi és rendészeti szervek – e törvény alkalmazásában ideértve a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt is – kutatással és fejlesztéssel, javítással és karbantartással foglalkozó, valamint hatástalanítást és megsemmisítést végző szervezeti egységeinek.”

26. A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény módosítása

71. § (1) A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § A 22–33. §-ok rendelkezései irányadók a személy- és vagyonvédelmi vagy tervező-szerelő tevékenységet munkajogi vagy egyéb foglalkoztatási jogviszonyban, nem vállalkozás keretében folytató személy tevékenységére, ide nem értve a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek állományába, illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományába tartozó személyek által e jogviszonyukkal összefüggésben végzett, illetve más, hatósági eljárás keretében, külön törvény rendelkezései alapján végzett tevékenységet és a fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatokról szóló törvény rendelkezései alapján végzett tevékenységet.”

(2) A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 16. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységet folytató a Magyar Honvédségre, rendvédelmi szervekre, a Nemzeti Adó- és Vámhivatalra, illetve más hatóságra utaló elnevezést, formaruhát, illetve hatósági jellegre utaló, megtévesztésre alkalmas egyéb jelzést vagy címet, rendfokozati jelzést nem használhat. E rendelkezés nem alkalmazható a Magyar Honvédség objektumai őrzésével kapcsolatos, önkéntes tartalékos által ellátott személy- és vagyonvédelmi tevékenységre.”

27. A légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosítása

72. § (1) A légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 1. § (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem terjed ki a törvény hatálya]

„b) a kizárólag a honvédség, a rendvédelmi szervek, valamint a vámhatóság úszólétesítményeivel való közlekedés során bekövetkezett közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatára.”

(2) A légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 10. § (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) A helyszíni szemle vezetőjének jelentése alapján a közlekedésbiztonsági szerv vezetője az állami légi járművel bekövetkezett légiközlekedési baleset bejelentésétől számított 24 órán belül tájékoztatást ad a balesetről a honvédelemért felelős miniszter és a Magyar Honvédség vezérkari főnöke, illetve a rendvédelmi szervek, valamint a vámhatóság érintettsége esetén az illetékes miniszter részére.”

(3) A légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 22. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Felhatalmazást kap a honvédelemért felelős miniszter, hogy a miniszter, a rendészetért felelős miniszter és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felügyeletét ellátó miniszter egyetértésével kiadott rendeletben állapítsa meg a kizárólag a honvédség, illetve a rendvédelmi szervek, valamint a vámhatóság úszólétesítményeivel való közlekedés során bekövetkezett súlyos víziközlekedési balesetek és rendkívüli hajózási események szakmai vizsgálatának részletes szabályait.”

28. A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosítása

- 73. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 29. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az e törvényben foglalt tartózkodási feltételek hiányában humanitárius célból tartózkodási engedéllyel kell ellátni]

„e) jelentős bűnüldözési vagy nemzetbiztonsági érdekből az ügyész, a bíróság, illetve a rendvédelmi és nemzetbiztonsági szerv, továbbá a Nemzeti Adó- és Vámhivatal nyomozó hatósága indítványára azt a harmadik országbeli állampolgárt, illetve rá tekintettel más harmadik országbeli állampolgárt, aki bűncselekmény felderítése érdekében a hatóságokkal – a bizonyítást jelentősen elősegítő módon – együttműködik;”

29. Az egyes vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény módosítása

- 74. §** Az egyes vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény 2. § a) pont 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában

a) közszolgálatban álló személy:]

„1. a rendvédelmi szerv, továbbá a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagja;”

30. Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosítása

- 75. §** Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény 28. § c) pontjában a „rendvédelmi szervek” szövegrész helyébe a „rendvédelmi szervek, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vámszerve” szöveg lép.

31. A kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény módosítása

- 76. §** Hatályát veszti a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény 1. § b) pontjában az „a Vám- és Pénzügyőrség,” szövegrész és a 19. § (3) bekezdésben az „az állami adóhatóság, a Vám- és Pénzügyőrség,” szövegrész.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

32. Hatályba léptető rendelkezések

- 77. §** (1) E törvény – a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel – a kihirdetést követő napon lép hatályba.
(2) E törvény 1–37. §-a, 39–75. §-a, 78–79. §-a 2012. január 1-jén lép hatályba.

33. Az Alaptörvény sarkalatosságra vonatkozó követelményének való megfelelés

- 78. §** (1) E törvénynek a 33. §-a, a 34. §-a, a 43. §-ának 13–15. pontja, az 55–56. §-a az Alaptörvény 46. cikk (6) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.
(2) E törvénynek az 48. §-a az Alaptörvény 4. cikk (5) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.
(3) E törvénynek az 49. §-a az Alaptörvény 31. cikk (3) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.
(4) E törvénynek az 54. §-a az Alaptörvény I) cikk (4) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.
(5) E törvénynek a 62. §-a az Alaptörvény XXIX. cikk (3) bekezdése, 2. cikk (1) bekezdése és 35. cikk (1) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

34. Hatályon kívül helyező rendelkezés

79. § E törvény 2012. január 2-án hatályát veszti.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

1. melléklet a 2011. évi CXLI. törvényhez

„3. számú melléklet a 2010. évi CXXII. törvényhez

Vezetői munkakörök, beosztások illetménye

	A	B
1.	Megnevezés	Szorószám
2.	Elnök	14,50
3.	Elnökhelyettes	11,50
4.	Szakszervezeti vezető	9,95
5.	Főigazgató	8,10–9,00
6.	Főigazgató-helyettes	7,97–8,85
7.	Igazgató	7,97–8,85
8.	Igazgatóhelyettes	7,47–8,30
9.	Főosztályvezető	7,20–8,00
10.	Főosztályvezető-helyettes	6,75–7,50
11.	Osztályvezető	6,30–7,00
12.	Ügykezelő osztályvezető	3,15–3,50

”

2. melléklet a 2011. évi CXLI. törvényhez

„6/A. számú melléklet a 2010. évi CXXII. törvényhez

Illetménypótlék táblázata

	A	B	C
1.	– készenléti pótlék esetén	teljesített óránként	0,25%
2.	– éjszakai pótlék esetén	óránként	0,5%
3.	– veszélyességi pótlék esetén	havonta	45%
4.	– gépjárművezetői pótlék	havonta	13%

”

**2011. évi CXLII. törvény
az Országos Rádió és Televízió Testület, valamint jogutódja a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság
Médiatanácsa 2010. évi költségvetésének végrehajtásáról***

Az Országgyűlés az Országos Rádió és Televízió Testület (a továbbiakban: ORTT), valamint jogutódja a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: Médiatanács) 2010. évi költségvetéséről szóló 2009. évi CXXXVII. törvényben meghatározott költségvetése végrehajtásáról a következő törvényt alkotja.

A főösszegek alakulása

- 1. §** (1) A Médiatanács 2010. évi költségvetése végrehajtását 1609,584 M Ft, azaz egymilliárd-hatszázkilencmillió-ötszáznyolcvannégyezer forint bevétellel és 1325,916 M Ft, azaz egymilliárd-háromszázhuszonötmillió-kilencszáz-tizenhatezer forint kiadással jóváhagyja.
- (2) A Médiatanács 2010. évi költségvetése végrehajtásának mérlegét e törvény 1. és 2. melléklete tartalmazza.

A bevételek részletezése

- 2. §** (1) A Médiatanács általános működési és felhalmozási kiadásainak fedezetére a Műsorszolgáltatás Támogató és Vagyonkezelő Alap (a továbbiakban: Alap) által – a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 84. § (2) és (3) bekezdése alapján – átutalt összes támogatás 1031,028 M Ft, azaz egymilliárd-harmincegy millió-huszonnyolcezer forint.
- (2) Az Alaptól kapott rendkívüli finanszírozás 467,072 M Ft, azaz négyszázhatvanhétmillió-hetvenkétezer forint.
- (3) A Médiatanács intézményi működési és felhalmozási bevétele 13,996 M Ft, azaz tizenhárommillió-kilencszázkilencvenhatezer forint.
- (4) Az előző években képzett pénzmaradvány elszámolt bevétele 96,988 M Ft, azaz kilencvenhatmillió-kilencszáznyolcvannolcezer forint.
- (5) A lakásépítési kölcsön visszatérülése miatt elszámolt bevétel 0,500 M Ft, azaz ötszázezer forint.

A kiadások részletezése

- 3. §** (1) A Médiatanács általános működési kiadásai összesen 1310,691 M Ft, azaz egymilliárd-háromszázötvenhétmillió-hatszázkilencvennégyezer forint, a felhalmozási kiadás 15,225 M Ft, azaz tizenötmillió-kettőszázhuszonötezer forint.
- (2) A működési kiadásokból 815,659 M Ft, azaz nyolcszázötvenötmillió-hatszázötvenkilencezer forint a személyi juttatás, 214,650 M Ft, azaz kettőszázötvennégyezer forint a munkaadókat terhelő járulékok és 280,382 M Ft, azaz kettőszáznyolcvanötmillió-háromszáznyolcvankétezer forint a dologi kiadás.

A pénzmaradvány elfogadása

- 4. §** (1) Az Országgyűlés a Médiatanács 2010. évi módosított pénzmaradványát az éves mérleg források oldalán szereplő összegével egyezően 283,668 M Ft, azaz kettőszáznyolcvanhárommillió-hatszázhatvanolcezer forint értékben fogadja el.
- (2) A pénzmaradvány összege a 2010. évi kötelezettségvállalások 2011. évre áthúzódó pénzügyi teljesítésének fedezetére, a kötelezettségvállalással nem terhelt része pedig a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény szerinti tartalékképzésre használható fel.

* A törvényt az Országgyűlés a 2011. október 24-i ülésnapján fogadta el.

Költségvetésen kívüli Médiatechnika kezelésű bevételek és kiadások alakulása

- 5. §** (1) A költségvetésen kívüli Médiatechnika kezelésű 2010. évi bevétel összege 6109,438 M Ft, azaz hatmilliárd-egyszáz-kilencmillió-négy százharmincnyolcezer forint.
- (2) A költségvetésen kívüli Médiatechnika kezelésű 2010. évi kiadás 6080,335 M Ft, azaz hatmilliárd-nyolcvanmillió-háromszázharmincötezer forint.
- (3) Az (1) bekezdésben megállapított bevételek és a (2) bekezdésben megállapított kiadások részletezését e törvény 3. és 4. melléklete tartalmazza.

A Műsorszolgáltatás Támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetésének végrehajtása

- 6. §** Az Országgyűlés az Rttv. 32. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a Médiatechnika zárszámadásának mellékleteként jóváhagyja az Alap 2010. évi költségvetése végrehajtásának mérlegét (5. melléklet).

Záró rendelkezés

- 7. §** Ez a törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

1. melléklet a 2011. évi CXLII. törvényhez**A Médiatechnika 2010. évi költségvetése végrehajtásának mérlege**

Bevételek

Millió forintban

Előirányzat neve	Eredeti előirányzat	Módosított előirányzat	2010. évi teljesítés
Fix összegű támogatás	1 031,028	1 031,028	1 031,028
Rendkívüli finanszírozás	467,072	467,072	467,072
Működési és felhalmozási bevételek	3,600	13,996	13,996
2007. évi pénzmaradvány felhasználása		96,988	96,988
Lakáskölcsön visszatérülése		0,500	0,500
Összesen:	1 501,700	1 609,584	1 609,584

2. melléklet a 2011. évi CXLII. törvényhez**A Médiatechnika 2010. évi költségvetése végrehajtásának mérlege**

Kiadások

Millió forintban

Előirányzat neve	Eredeti előirányzat	Módosított előirányzat	2010. évi teljesítés
Személyi juttatások	888,356	888,356	815,659
Munkaadókat terhelő járulékok	240,885	240,885	214,65
Dologi kiadások	358,959	358,959	280,382
Felhalmozási kiadások	13,500	121,384	15,225
Összesen:	1 501,700	1 609,584	1 325,916

3. melléklet a 2011. évi CXLII. törvényhez

A költségvetésen kívüli Médiatanács kezelésű bevételek

Millió forintban

Előirányzat neve	Eredeti előirányzat	Módosított előirányzat	2010. évi teljesítés
Műsorszolgáltatási díj	5 301,637	4 417,776	4 417,776
Frekvencia pályázati díj	0,430	14,473	14,473
Támogatási pályázati díj	32,442	42,563	42,563
Kötbér	117,000	270,709	270,709
Bírság	37,000	25,447	25,447
Késedelmi kamat	10,288	7,234	7,234
ÁFA	1 333,627	1 233,193	1 233,193
ÁFA kötelezettség finanszírozás MA-tól		78,686	78,686
Óvadék		15,908	15,908
Bankköltség térítése		0,587	0,587
Függő bevétel		2,862	2,862
<i>Összesen</i>	<i>6 832,424</i>	<i>6 109,438</i>	<i>6 109,438</i>

4. melléklet a 2011. évi CXLII. törvényhez

A költségvetésen kívüli Médiatanács kezelésű kiadások

Millió forintban

Előirányzat neve	Eredeti előirányzat	Módosított előirányzat	2010. évi teljesítés
Műsorszolgáltatási díj	5 301,637	4 417,776	4 380,895
Frekvencia pályázati díj	0,430	14,473	15,165
Támogatási pályázati díj	32,442	42,563	42,220
Kötbér	117,000	270,709	252,760
Bírság	37,000	25,447	26,642
Késedelmi kamat	10,288	7,234	6,939
ÁFA	1 333,627	1 233,193	1 290,240
Finanszírozott ÁFA visszatérítés MA-nak		78,686	24,332
Óvadék		15,908	40,548
Bankköltség kifizetése		0,587	0,477
Függő kiadás		2,862	0,117
<i>Összesen</i>	<i>6 832,424</i>	<i>6 109,438</i>	<i>6 080,335</i>

A Műsorszolgáltatás Támogató és Vagyonkezelő Alap 2010. évi költségvetésének teljesítése – bevételi oldal

adatok M Ft-ban

I. BEVÉTELEK			2010. év					
			eredeti előirányzat		módosított előirányzat		teljesítés	
1.		üzemben tartási díj	25 775,687		25 775,687		25 488,191	
		átvállalt üzemben tartási díj		24 936,700		24 936,700		24 936,700
		átvállalással nem érintett üzemben tartási díj		838,987		838,987		551,491
2.		műsorszolgáltatási díj	5 301,637		5 569,454		4 343,609	
	2.1.	MTM-SBS Televízió Zrt.		2 003,674		2 003,674		1 518,574
	2.2.	Magyar RTL Televízió Zrt.		1 820,079		1 820,079		1 379,429
	2.3.	1. sz. országos kereskedelmi rádiós jogosultság (Advenio Zrt.)		204,167		448,631		448,631
	2.4.	2. sz. országos kereskedelmi rádiós jogosultság (FM1 Zrt.)		204,167		227,520		42,565
	2.5.	nem országos műsorszolgáltatási jogosultságok		1 069,550		1 069,550		954,410
3.		pályázati díjak	32,272		32,272		45,637	
4.		kötbér, kártérítés, bírság	164,288		164,288		243,044	
5.		önkéntes befizetések	-		-		-	
6.		egyéb bevételek	60,000		60,000		142,129	
7.		finanszírozott áfa térülés	-		-		59,559	
		KÖLTSÉGVETÉSI BEVÉTELEK ÖSSZESEN	31 333,884		31 601,701		30 322,169	

A Műsorszolgáltatás Támogató és Vagyonkezelő Alap 2010. évi költségvetésének teljesítése – kiadási oldal

adatok M Ft-ban

32046

MAGYAR KÖZLÖNY • 2011. évi 128. szám

II. KIADÁSOK			2010. év					
			eredeti előirányzat		módosított előirányzat		teljesítés	
1.		továbbutalandó üzemeltetési díj	24 229,145		24 229,145		23 082,851	
	1.1.	Magyar Televízió Zrt.		10 310,274		10 310,274		9 908,978
	1.2.	Magyar Rádió Zrt.		7 217,192		7 217,192		6 842,772
	1.3.	Duna Televízió Zrt.		6 186,165		6 186,165		5 820,703
	1.4.	ORTT		257,757		257,757		254,882
	1.5.	közalapítványok összesen		257,757		257,757		255,517
2.		céltámogatások	1 971,522		1 971,522		1 512,611	
	2.1.	közszolgálati műsorszámok támogatása		218,233		218,233		0,000
	2.2.	közszolgálati műsorok támogatása		631,118		631,118		1 105,741
	2.3.	digitális műsorterjesztés fejlesztése és a digitális átállás költségei		742,745		742,745		22,770
	2.4.	nem nyereségérdekelt műsorszolgáltatók támogatása		189,713		189,713		194,359
	2.5.	közműsor-szolgáltatók támogatása		189,713		189,713		189,741
3.		továbbutalandó műsorszolgáltatási díj	2 207,841		2 452,305		1 967,205	
	3.1.	Magyar Televízió Zrt.		1 402,572		1 402,572		1 063,002
	3.2.	Duna Televízió Zrt.		601,102		601,102		455,572
	3.3.	Magyar Rádió Zrt.		204,167		448,631		448,631
4.		kiegészítő támogatások	1 288,785		1 755,857		1 671,130	
	4.1.	ORTT		773,271		1 240,343		1 243,218
	4.2.	közalapítványok összesen		515,514		515,514		427,912
5.		Igazgatóság	826,349		913,564		771,136	
	5.1.	személyi juttatások		400,148		438,053		404,268
	5.2.	munkaadót terhelő járulékok		119,973		130,777		115,338
	5.3.	dologi kiadások		291,072		317,605		239,032
	5.4.	felhalmozási kiadások		15,156		27,129		12,498
6.		szerzői jogdíjak	229,233		229,233		229,233	
7.		pályázatok bírálatának költségei	31,841		31,841		31,328	
8.		az ORTT-t terhelő, műsorszolgáltatók által be nem fizetett áfa	41,591		41,591		114,050	
9.		rendkívüli finanszírozás az ORTT részére	467,072		–		–	
10.		műsorszolg. díjjal és egyéb jogi költségekkel összefüggő kiadások	40,505		40,905		1,694	
11.		egyedi támogatások, szabad keret terhére kiírt támogatások	–		158,383		151,987	
KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁSOK ÖSSZESEN			31 333,884		31 824,346		29 533,225	
KÖLTSÉGVETÉSI BEVÉTELEK ÖSSZESEN			31 333,884		31 601,701		30 322,169	
KÖLTSÉGVETÉSI EGYENLEG (pénzmaradvány változás)			0,000		–222,645		788,944	

**2011. évi CXLI. törvény
a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezmény
fakultatív jegyzőkönyvének kihirdetéséről***

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezményhez fűzött, az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése által 2002. december 18-án elfogadott fakultatív jegyzőkönyv (a továbbiakban: jegyzőkönyv) kötelező hatályának elismerésére.
2. § Az Országgyűlés a jegyzőkönyvet e törvénnyel kihirdeti.
3. § A jegyzőkönyv hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Optional Protocol to the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment

PREAMBLE

The States Parties to the present Protocol,
Reaffirming that torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment are prohibited and constitute serious violations of human rights,
Convinced that further measures are necessary to achieve the purposes of the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (hereinafter referred to as the Convention) and to strengthen the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment,
Recalling that articles 2 and 16 of the Convention oblige each State Party to take effective measures to prevent acts of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment in any territory under its jurisdiction,
Recognizing that States have the primary responsibility for implementing those articles, that strengthening the protection of people deprived of their liberty and the full respect for their human rights is a common responsibility shared by all and that international implementing bodies complement and strengthen national measures,
Recalling that the effective prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment requires education and a combination of various legislative, administrative, judicial and other measures,
Recalling also that the World Conference on Human Rights firmly declared that efforts to eradicate torture should first and foremost be concentrated on prevention and called for the adoption of an optional protocol to the Convention, intended to establish a preventive system of regular visits to places of detention,
Convinced that the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment can be strengthened by non-judicial means of a preventive nature, based on regular visits to places of detention, Have agreed as follows:

PART I

GENERAL PRINCIPLES

Article 1

The objective of the present Protocol is to establish a system of regular visits undertaken by independent international and national bodies to places where people are deprived of their liberty, in order to prevent torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

* A törvényt az Országgyűlés a 2011. október 24-i ülésnapján fogadta el.

Article 2

1. A Subcommittee on Prevention of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment of the Committee against Torture (hereinafter referred to as the Subcommittee on Prevention) shall be established and shall carry out the functions laid down in the present Protocol.
2. The Subcommittee on Prevention shall carry out its work within the framework of the Charter of the United Nations and shall be guided by the purposes and principles thereof, as well as the norms of the United Nations concerning the treatment of people deprived of their liberty.
3. Equally, the Subcommittee on Prevention shall be guided by the principles of confidentiality, impartiality, non-selectivity, universality and objectivity.
4. The Subcommittee on Prevention and the States Parties shall cooperate in the implementation of the present Protocol.

Article 3

Each State Party shall set up, designate or maintain at the domestic level one or several visiting bodies for the prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment (hereinafter referred to as the national preventive mechanism).

Article 4

1. Each State Party shall allow visits, in accordance with the present Protocol, by the mechanisms referred to in articles 2 and 3 to any place under its jurisdiction and control where persons are or may be deprived of their liberty, either by virtue of an order given by a public authority or at its instigation or with its consent or acquiescence (hereinafter referred to as places of detention). These visits shall be undertaken with a view to strengthening, if necessary, the protection of these persons against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.
2. For the purposes of the present Protocol, deprivation of liberty means any form of detention or imprisonment or the placement of a person in a public or private custodial setting which that person is not permitted to leave at will by order of any judicial, administrative or other authority.

*PART II**SUBCOMMITTEE ON PREVENTION***Article 5**

1. The Subcommittee on Prevention shall consist of ten members. After the fiftieth ratification of or accession to the present Protocol, the number of the members of the Subcommittee on Prevention shall increase to twenty-five.
2. The members of the Subcommittee on Prevention shall be chosen from among persons of high moral character, having proven professional experience in the field of the administration of justice, in particular criminal law, prison or police administration, or in the various fields relevant to the treatment of persons deprived of their liberty.
3. In the composition of the Subcommittee on Prevention due consideration shall be given to equitable geographic distribution and to the representation of different forms of civilization and legal systems of the States Parties.
4. In this composition consideration shall also be given to balanced gender representation on the basis of the principles of equality and non-discrimination.
5. No two members of the Subcommittee on Prevention may be nationals of the same State.
6. The members of the Subcommittee on Prevention shall serve in their individual capacity, shall be independent and impartial and shall be available to serve the Subcommittee on Prevention efficiently.

Article 6

1. Each State Party may nominate, in accordance with paragraph 2 of the present article, up to two candidates possessing the qualifications and meeting the requirements set out in article 5, and in doing so shall provide detailed information on the qualifications of the nominees.

2. (a) The nominees shall have the nationality of a State Party to the present Protocol;
 - (b) At least one of the two candidates shall have the nationality of the nominating State Party;
 - (c) No more than two nationals of a State Party shall be nominated;
 - (d) Before a State Party nominates a national of another State Party, it shall seek and obtain the consent of that State Party.
3. At least five months before the date of the meeting of the States Parties during which the elections will be held, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit their nominations within three months. The Secretary-General shall submit a list, in alphabetical order, of all persons thus nominated, indicating the States Parties that have nominated them.

Article 7

1. The members of the Subcommittee on Prevention shall be elected in the following manner:
 - (a) Primary consideration shall be given to the fulfilment of the requirements and criteria of article 5 of the present Protocol;
 - (b) The initial election shall be held no later than six months after the entry into force of the present Protocol;
 - (c) The States Parties shall elect the members of the Subcommittee on Prevention by secret ballot;
 - (d) Elections of the members of the Subcommittee on Prevention shall be held at biennial meetings of the States Parties convened by the Secretary-General of the United Nations. At those meetings, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Subcommittee on Prevention shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of the States Parties present and voting.
2. If during the election process two nationals of a State Party have become eligible to serve as members of the Subcommittee on Prevention, the candidate receiving the higher number of votes shall serve as the member of the Subcommittee on Prevention. Where nationals have received the same number of votes, the following procedure applies:
 - (a) Where only one has been nominated by the State Party of which he or she is a national, that national shall serve as the member of the Subcommittee on Prevention;
 - (b) Where both candidates have been nominated by the State Party of which they are nationals, a separate vote by secret ballot shall be held to determine which national shall become the member;
 - (c) Where neither candidate has been nominated by the State Party of which he or she is a national, a separate vote by secret ballot shall be held to determine which candidate shall be the member.

Article 8

If a member of the Subcommittee on Prevention dies or resigns, or for any cause can no longer perform his or her duties, the State Party that nominated the member shall nominate another eligible person possessing the qualifications and meeting the requirements set out in article 5, taking into account the need for a proper balance among the various fields of competence, to serve until the next meeting of the States Parties, subject to the approval of the majority of the States Parties. The approval shall be considered given unless half or more of the States Parties respond negatively within six weeks after having been informed by the Secretary-General of the United Nations of the proposed appointment.

Article 9

The members of the Subcommittee on Prevention shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election once if renominated. The term of half the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election the names of those members shall be chosen by lot by the Chairman of the meeting referred to in article 7, paragraph 1 (d).

Article 10

1. The Subcommittee on Prevention shall elect its officers for a term of two years. They may be re-elected.
2. The Subcommittee on Prevention shall establish its own rules of procedure. These rules shall provide, inter alia, that:
 - (a) Half the members plus one shall constitute a quorum;
 - (b) Decisions of the Subcommittee on Prevention shall be made by a majority vote of the members present;
 - (c) The Subcommittee on Prevention shall meet in camera.

3. The Secretary-General of the United Nations shall convene the initial meeting of the Subcommittee on Prevention. After its initial meeting, the Subcommittee on Prevention shall meet at such times as shall be provided by its rules of procedure. The Subcommittee on Prevention and the Committee against Torture shall hold their sessions simultaneously at least once a year.

PART III

MANDATE OF THE SUBCOMMITTEE ON PREVENTION

Article 11

1. The Subcommittee on Prevention shall:
 - (a) Visit the places referred to in article 4 and make recommendations to States Parties concerning the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
 - (b) In regard to the national preventive mechanisms:
 - (i) Advise and assist States Parties, when necessary, in their establishment;
 - (ii) Maintain direct, and if necessary confidential, contact with the national preventive mechanisms and offer them training and technical assistance with a view to strengthening their capacities;
 - (iii) Advise and assist them in the evaluation of the needs and the means necessary to strengthen the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
 - (iv) Make recommendations and observations to the States Parties with a view to strengthening the capacity and the mandate of the national preventive mechanisms for the prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
 - (c) Cooperate, for the prevention of torture in general, with the relevant United Nations organs and mechanisms as well as with the international, regional and national institutions or organizations working towards the strengthening of the protection of all persons against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 12

In order to enable the Subcommittee on Prevention to comply with its mandate as laid down in article 11, the States Parties undertake:

- (a) To receive the Subcommittee on Prevention in their territory and grant it access to the places of detention as defined in article 4 of the present Protocol;
- (b) To provide all relevant information the Subcommittee on Prevention may request to evaluate the needs and measures that should be adopted to strengthen the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
- (c) To encourage and facilitate contacts between the Subcommittee on Prevention and the national preventive mechanisms;
- (d) To examine the recommendations of the Subcommittee on Prevention and enter into dialogue with it on possible implementation measures.

Article 13

1. The Subcommittee on Prevention shall establish, at first by lot, a programme of regular visits to the States Parties in order to fulfil its mandate as established in article 11.
2. After consultations, the Subcommittee on Prevention shall notify the States Parties of its programme in order that they may, without delay, make the necessary practical arrangements for the visits to be conducted.
3. The visits shall be conducted by at least two members of the Subcommittee on Prevention. These members may be accompanied, if needed, by experts of demonstrated professional experience and knowledge in the fields covered by the present Protocol who shall be selected from a roster of experts prepared on the basis of proposals made by the States Parties, the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights and the United Nations Centre for International Crime Prevention. In preparing the roster, the States Parties concerned shall propose no more than five national experts. The State Party concerned may oppose the inclusion of a specific expert in the visit, whereupon the Subcommittee on Prevention shall propose another expert.
4. If the Subcommittee on Prevention considers it appropriate, it may propose a short follow-up visit after a regular visit.

Article 14

1. In order to enable the Subcommittee on Prevention to fulfil its mandate, the States Parties to the present Protocol undertake to grant it:
 - (a) Unrestricted access to all information concerning the number of persons deprived of their liberty in places of detention as defined in article 4, as well as the number of places and their location;
 - (b) Unrestricted access to all information referring to the treatment of those persons as well as their conditions of detention;
 - (c) Subject to paragraph 2 below, unrestricted access to all places of detention and their installations and facilities;
 - (d) The opportunity to have private interviews with the persons deprived of their liberty without witnesses, either personally or with a translator if deemed necessary, as well as with any other person who the Subcommittee on Prevention believes may supply relevant information;
 - (e) The liberty to choose the places it wants to visit and the persons it wants to interview.
2. Objection to a visit to a particular place of detention may be made only on urgent and compelling grounds of national defence, public safety, natural disaster or serious disorder in the place to be visited that temporarily prevent the carrying out of such a visit. The existence of a declared state of emergency as such shall not be invoked by a State Party as a reason to object to a visit.

Article 15

No authority or official shall order, apply, permit or tolerate any sanction against any person or organization for having communicated to the Subcommittee on Prevention or to its delegates any information, whether true or false, and no such person or organization shall be otherwise prejudiced in any way.

Article 16

1. The Subcommittee on Prevention shall communicate its recommendations and observations confidentially to the State Party and, if relevant, to the national preventive mechanism.
2. The Subcommittee on Prevention shall publish its report, together with any comments of the State Party concerned, whenever requested to do so by that State Party. If the State Party makes part of the report public, the Subcommittee on Prevention may publish the report in whole or in part. However, no personal data shall be published without the express consent of the person concerned.
3. The Subcommittee on Prevention shall present a public annual report on its activities to the Committee against Torture.
4. If the State Party refuses to cooperate with the Subcommittee on Prevention according to articles 12 and 14, or to take steps to improve the situation in the light of the recommendations of the Subcommittee on Prevention, the Committee against Torture may, at the request of the Subcommittee on Prevention, decide, by a majority of its members, after the State Party has had an opportunity to make its views known, to make a public statement on the matter or to publish the report of the Subcommittee on Prevention.

*PART IV**NATIONAL PREVENTIVE MECHANISMS***Article 17**

Each State Party shall maintain, designate or establish, at the latest one year after the entry into force of the present Protocol or of its ratification or accession, one or several independent national preventive mechanisms for the prevention of torture at the domestic level. Mechanisms established by decentralized units may be designated as national preventive mechanisms for the purposes of the present Protocol if they are in conformity with its provisions.

Article 18

1. The States Parties shall guarantee the functional independence of the national preventive mechanisms as well as the independence of their personnel.

2. The States Parties shall take the necessary measures to ensure that the experts of the national preventive mechanism have the required capabilities and professional knowledge. They shall strive for a gender balance and the adequate representation of ethnic and minority groups in the country.
3. The States Parties undertake to make available the necessary resources for the functioning of the national preventive mechanisms.
4. When establishing national preventive mechanisms, States Parties shall give due consideration to the Principles relating to the status of national institutions for the promotion and protection of human rights.

Article 19

The national preventive mechanisms shall be granted at a minimum the power:

- (a) To regularly examine the treatment of the persons deprived of their liberty in places of detention as defined in article 4, with a view to strengthening, if necessary, their protection against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
- (b) To make recommendations to the relevant authorities with the aim of improving the treatment and the conditions of the persons deprived of their liberty and to prevent torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, taking into consideration the relevant norms of the United Nations;
- (c) To submit proposals and observations concerning existing or draft legislation.

Article 20

In order to enable the national preventive mechanisms to fulfil their mandate, the States Parties to the present Protocol undertake to grant them:

- (a) Access to all information concerning the number of persons deprived of their liberty in places of detention as defined in article 4, as well as the number of places and their location;
- (b) Access to all information referring to the treatment of those persons as well as their conditions of detention;
- (c) Access to all places of detention and their installations and facilities;
- (d) The opportunity to have private interviews with the persons deprived of their liberty without witnesses, either personally or with a translator if deemed necessary, as well as with any other person who the national preventive mechanism believes may supply relevant information;
- (e) The liberty to choose the places they want to visit and the persons they want to interview;
- (f) The right to have contacts with the Subcommittee on Prevention, to send it information and to meet with it.

Article 21

1. No authority or official shall order, apply, permit or tolerate any sanction against any person or organization for having communicated to the national preventive mechanism any information, whether true or false, and no such person or organization shall be otherwise prejudiced in any way.
2. Confidential information collected by the national preventive mechanism shall be privileged. No personal data shall be published without the express consent of the person concerned.

Article 22

The competent authorities of the State Party concerned shall examine the recommendations of the national preventive mechanism and enter into a dialogue with it on possible implementation measures.

Article 23

The States Parties to the present Protocol undertake to publish and disseminate the annual reports of the national preventive mechanisms.

PART V
DECLARATION

Article 24

1. Upon ratification, States Parties may make a declaration postponing the implementation of their obligations under either part III or part IV of the present Protocol.
2. This postponement shall be valid for a maximum of three years. After due representations made by the State Party and after consultation with the Subcommittee on Prevention, the Committee against Torture may extend that period for an additional two years.

PART VI
FINANCIAL PROVISIONS

Article 25

1. The expenditure incurred by the Subcommittee on Prevention in the implementation of the present Protocol shall be borne by the United Nations.
2. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Subcommittee on Prevention under the present Protocol.

Article 26

1. A Special Fund shall be set up in accordance with the relevant procedures of the General Assembly, to be administered in accordance with the financial regulations and rules of the United Nations, to help finance the implementation of the recommendations made by the Subcommittee on Prevention after a visit to a State Party, as well as education programmes of the national preventive mechanisms.
2. The Special Fund may be financed through voluntary contributions made by Governments, intergovernmental and non-governmental organizations and other private or public entities.

PART VII
FINAL PROVISIONS

Article 27

1. The present Protocol is open for signature by any State that has signed the Convention.
2. The present Protocol is subject to ratification by any State that has ratified or acceded to the Convention. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
3. The present Protocol shall be open to accession by any State that has ratified or acceded to the Convention.
4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.
5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States that have signed the present Protocol or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification or accession.

Article 28

1. The present Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession, the present Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 29

The provisions of the present Protocol shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

Article 30

No reservations shall be made to the present Protocol.

Article 31

The provisions of the present Protocol shall not affect the obligations of States Parties under any regional convention instituting a system of visits to places of detention. The Subcommittee on Prevention and the bodies established under such regional conventions are encouraged to consult and cooperate with a view to avoiding duplication and promoting effectively the objectives of the present Protocol.

Article 32

The provisions of the present Protocol shall not affect the obligations of States Parties to the four Geneva Conventions of 12 August 1949 and the Additional Protocols thereto of 8 June 1977, nor the opportunity available to any State Party to authorize the International Committee of the Red Cross to visit places of detention in situations not covered by international humanitarian law.

Article 33

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereafter inform the other States Parties to the present Protocol and the Convention. Denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.
2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under the present Protocol in regard to any act or situation that may occur prior to the date on which the denunciation becomes effective, or to the actions that the Subcommittee on Prevention has decided or may decide to take with respect to the State Party concerned, nor shall denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter already under consideration by the Subcommittee on Prevention prior to the date on which the denunciation becomes effective.
3. Following the date on which the denunciation of the State Party becomes effective, the Subcommittee on Prevention shall not commence consideration of any new matter regarding that State.

Article 34

1. Any State Party to the present Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties to the present Protocol with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that within four months from the date of such communication at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of two thirds of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted by the Secretary-General of the United Nations to all States Parties for acceptance.
2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of the present article shall come into force when it has been accepted by a two-thirds majority of the States Parties to the present Protocol in accordance with their respective constitutional processes.
3. When amendments come into force, they shall be binding on those States Parties that have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of the present Protocol and any earlier amendment that they have accepted.

Article 35

Members of the Subcommittee on Prevention and of the national preventive mechanisms shall be accorded such privileges and immunities as are necessary for the independent exercise of their functions. Members of the Subcommittee on Prevention shall be accorded the privileges and immunities specified in section 22 of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations of 13 February 1946, subject to the provisions of section 23 of that Convention.

Article 36

When visiting a State Party, the members of the Subcommittee on Prevention shall, without prejudice to the provisions and purposes of the present Protocol and such privileges and immunities as they may enjoy:

- (a) Respect the laws and regulations of the visited State;
- (b) Refrain from any action or activity incompatible with the impartial and international nature of their duties.

Article 37

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States."

„Fakultatív jegyzőkönyv a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezményhez*PREAMBULUM*

A jelen jegyzőkönyvet aláíró részes államok,

Megerősítve, hogy a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés tilos, és az emberi jogok súlyos megsértésének minősül;

Meggyőződve arról, hogy további intézkedések szükségesek a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) céljainak eléréséhez és a szabadságuktól megfosztott személyek védelmének megerősítéséhez a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel szemben;

Felidézve, hogy az Egyezmény 2. és 16. cikke arra kötelez minden részes államot, hogy a joghatósága alatt álló bármely területen tegyen hathatós intézkedéseket a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés ellen;

Elismerve, hogy az említett cikkek megvalósításáért az államok viselik az elsődleges felelősséget; hogy a szabadságuktól megfosztott személyek védelmének a megerősítése és emberi jogaik teljes tisztelgetben tartása mindenkinek a közös felelőssége; valamint azt, hogy a nemzetközi végrehajtó szervek kiegészítik és megerősítik a nemzeti intézkedéseket;

Felidézve, hogy a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés hatékony megelőzéséhez oktatásra, valamint egyidejűleg különböző törvényhozói, közigazgatási, bírósági és egyéb intézkedésekre van szükség;

Felidézve továbbá, hogy a Nemzetközi Emberi Jogi Konferencia határozottan kinyilvánította, hogy a kínzás felszámolására irányuló törekvéseknek elsősorban és főként a megelőzést kell megcélzniuk, és az Egyezmény fakultatív jegyzőkönyvének elfogadását sürgette, amelynek a rendeltetése létrehozni a fogvatartási helyek rendszeres látogatásának megelőző rendszerét;

Meggyőződve arról, hogy a szabadságuktól megfosztott személyeknek a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni védelmét megelőző jellegű, nem bírósági eszközökkel lehet megerősíteni, amelyek a fogvatartási helyek rendszeres látogatásán alapulnak;

Az alábbiakban állapodtak meg:

*I. RÉSZ**ÁLTALÁNOS ELVEK***1. cikk**

A jegyzőkönyv célja egy olyan rendszer létrehozása, amelyben független nemzetközi és nemzeti testületek – a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés megelőzése céljából – olyan helyszínekre látogatnak el rendszeresen, ahol embereket fosztanak meg a szabadságuktól.

2. cikk

1. A Kínzás Elleni Bizottságon belül létrejön a Kínzás és Más Kegyetlen, Embertelen vagy Megalázó Bánásmód vagy Büntetés Megelőzési Albizottsága (a továbbiakban: Megelőzési Albizottság), amely a jelen jegyzőkönyvben meghatározott feladatokat hajtja végre.
2. A Megelőzési Albizottság az Egyesült Nemzetek Szervezete Alapokmányának keretei között végzi tevékenységét, illetve annak céljai és alapelvei, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének azon normái szerint működik, amelyek a szabadságuktól megfosztott személyekkel való bánásmódra vonatkoznak.
3. A Megelőzési Albizottság ezenkívül a bizalmasság, a pártatlanság, a szelektívásmentesség, az univerzalitás és az objektivitás alapelve szerint működik.
4. A Megelőzési Albizottság és a részes államok együttműködnek a jelen jegyzőkönyvben foglaltak végrehajtása céljából.

3. cikk

Minden részes állam belföldi szinten létrehoz, kijelöl vagy fenntart egy vagy több látogató testületet (a továbbiakban: nemzeti megelőző mechanizmus) a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés megakadályozása érdekében.

4. cikk

1. Minden részes állam köteles a jelen jegyzőkönyvnek megfelelően lehetővé tenni a látogatásokat a 2. és 3. cikkben hivatkozott mechanizmus keretében, a joghatósága és ellenőrzése alatt álló bármely helyen, ahol az embereket valamely állami hatóság utasítására, kezdeményezésére, hozzájárulásával vagy elfogadásával megfosztják vagy megfoszthatják személyes szabadságuktól (a továbbiakban: fogvatartási helyek). A látogatások célja az, hogy szükség esetén megerősítsék az említett személyek védelmét a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetésekkel szemben.
2. A jelen jegyzőkönyv alkalmazásában a szabadságelvonás mindennemű fogva tartást vagy bebörtönzést jelent, valamint egy személy elhelyezését olyan állami vagy magántulajdonú, őrizetbe vételi környezetben, amelyet az illető valamilyen bírói, közigazgatási vagy más hatóság utasítására önként nem hagyhat el.

II. RÉSZ**A MEGELŐZÉSI ALBIZOTTSÁG****5. cikk**

1. A Megelőzési Albizottság tíz tagból áll. Miután az ötvenedik részes állam is ratifikálta a jelen jegyzőkönyvet, vagy csatlakozott ahhoz, a Megelőzési Albizottság tagjainak száma huszonötre nő.
2. A Megelőzési Albizottság tagjait olyan személyek közül kell kiválasztani, akik erkölcsileg feddhetetlenek, bizonyítottan sikeres szakmai tapasztalatokat szereztek az igazságszolgáltatás, különösen a büntetőjog, a büntetés-végrehajtás vagy a rendőrségi igazgatás terén, illetve azokon a területeken, amelyek a szabadságuktól megfosztott személyekkel való bánásmódhoz kapcsolódnak.
3. A Megelőzési Albizottság összeállítása során megfelelően figyelembe kell venni a kiegyenlített földrajzi megoszlást, valamint a részes államok különböző civilizációinak és jogrendszereinek képviselését.
4. Az összeállítás során figyelembe kell venni továbbá a két nem kiegyensúlyozott képviselését az egyenlőség és a diszkriminációmentesség alapelve szerint.
5. A Megelőzési Albizottságnak nem lehet két olyan tagja, akik ugyanazon államnak a polgárai.
6. A Megelőzési Albizottság tagjai saját minőségükben járnak el, függetlenek és pártatlanok, és kötelesek a Megelőzési Albizottság rendelkezésére állni a hatékony munkavégzés érdekében.

6. cikk

1. Mindegyik részes állam jogosult arra, hogy a jelen cikk 2. bekezdése alapján legfeljebb két olyan tagot jelöljön, akik rendelkeznek az 5. cikkben foglalt képesítéssel, és megfelelnek az abban foglalt követelményeknek, valamint a jelölés során kötelesek részletes tájékoztatást adni a jelöltek alkalmasságáról.

2. a) kizárólag valamely részes állam polgára jelölhető;
b) a két jelölt közül legalább az egyiknek a jelölő részes állam polgárának kell lennie;
c) egy részes államnak legfeljebb két polgára jelölhető;
d) ha valamely részes állam egy másik részes állam polgárát kívánja jelölni, a jelölés előtt meg kell szereznie az adott részes állam hozzájárulását.
3. Legalább öt hónappal a részes államok azon ülése előtt, ahol sor kerül a választásra, az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára levelet küld a részes államoknak, amelyben felkéri őket, hogy jelöléseiket három hónapon belül nyújtsák be. A főtitkár előterjeszti az összes jelölt betürendes névsorát, az őket jelölő részes államok feltüntetésével.

7. cikk

1. A Megelőzési Albizottság tagjait az alábbiak szerint kell megválasztani:
 - a) elsődleges szempont a jelen jegyzőkönyv 5. cikkében felsorolt követelményeknek és szempontoknak való megfelelés;
 - b) az első választást legkésőbb hat hónappal a jelen jegyzőkönyv hatálybalépése után kell megtartani;
 - c) a részes államok titkos szavazással választják meg a Megelőzési Albizottság tagjait;
 - d) a Megelőzési Albizottság tagjait a részes államok két évente megtartandó ülésén kell megválasztani, amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára hív össze; ezeken az üléseken, amelyek a részes államok kétharmadának a képviselője esetén határozatképesek, azokat a személyeket kell a Megelőzési Albizottságba beválasztottnak tekinteni, akik a legtöbb szavazatot kapták, feltéve, hogy a részes államok képviselőinek az abszolút többsége jelen volt és szavazott.
2. Ha a választás során valamely részes államnak két polgára is jogosulttá vált arra, hogy a Megelőzési Albizottság tagja legyen, a több szavazatot szerzett jelöltet kell a Megelőzési Albizottság tagjának tekinteni. Ha azonos állampolgárságú személyek azonos számú szavazatot kaptak, az alábbiak szerint kell eljárni:
 - a) ha csak az egyiket jelölte az a részes állam, amelynek az adott személy a polgára, ez az illető lesz a Megelőzési Albizottság tagja;
 - b) ha mindkét jelöltet az a részes állam jelölte, amelynek mindketten az állampolgárai, külön titkos szavazási fordulót kell tartani annak megállapítására, hogy melyik legyen tag;
 - c) ha egyik jelöltet sem az a részes állam jelölte, amelynek az állampolgárai, külön titkos szavazási fordulót kell tartani annak megállapítására, hogy melyik legyen tag.

8. cikk

Ha a Megelőzési Albizottság valamely tagja meghal, lemond, vagy bármilyen okból már nem tud eleget tenni a kötelezettségeinek, az őt jelölő részes állam a részes államok többségi jóváhagyásával egy másik alkalmas, szakképzett és az 5. cikkben foglalt követelményeknek megfelelő személyt jelöl a helyére, figyelembe véve a különböző szakterületek megfelelő egyensúlyának követelményét. Az illető a részes államok következő üléséig marad hivatalban. A jóváhagyást megadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a részes államoknak legalább a fele elutasító választ ad hat héten belül azután, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárától tájékoztatást kaptak a kinevezési javaslatról.

9. cikk

A Megelőzési Albizottság tagjait négy évre választják. Ismételt jelölés esetén egy alkalommal választhatók újra. Az első választáson megválasztott tagok felének két év elteltével jár le a megbízásuk; ezeknek a személyeknek a nevét közvetlenül az első választás után a 7. cikk 1. bekezdésének d) pontjában hivatkozott ülés levezető elnöke választja ki sorsolással.

10. cikk

1. A Megelőzési Albizottság két évre választ tisztségviselőket, akik újraválaszthatók.
2. A Megelőzési Albizottság maga alkotja meg az eljárásrendjét. Ez az eljárásrend többek között az alábbiakról rendelkezik:
 - a) a határozatképességhez a tagok fele plusz egy tag szükséges;
 - b) a Megelőzési Albizottság a jelen lévő tagok egyszerű szavazattöbbségével hozza meg döntéseit;
 - c) a Megelőzési Albizottság zárt üléseket tart.

3. A Megelőzési Albizottság alakuló ülését az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtítkára hívja össze. Az alakuló ülést követően a Megelőzési Albizottság a saját eljárásrendjében előírt időpontokban ül össze. A Megelőzési Albizottság és a Kínzás Elleni Bizottság egyidejűleg, évente legalább egyszer ülésezik.

III. RÉSZ

A MEGELŐZÉSI ALBIZOTTSÁG MEGBÍZATÁSA

11. cikk

1. A Megelőzési Albizottság
 - a) ellátogat a 4. cikkben hivatkozott helyekre, és ajánlásokat fogalmaz meg a részes államok számára a szabadságuktól megfosztott személyeknek a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni védelméről;
 - b) a nemzeti megelőző mechanizmusokat illetően
 - (i) szükség szerint tanácsot ad és segítséget nyújt a részes államoknak azok létrehozásában;
 - (ii) közvetlen és szükség szerint bizalmas kapcsolatot tart fenn a nemzeti megelőző mechanizmusokkal, és azoknak képzést és technikai segítséget kínál, hogy kapacitásukat meg tudják erősíteni;
 - (iii) tanácsot ad és segítséget nyújt nekik azoknak az igényeknek és eszközöknek az értékeléséhez, amelyek a szabadságuktól megfosztott személyeknek a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni védelméhez szükségesek;
 - (iv) ajánlásokat fogalmaz meg és beszámol megfigyeléseiről a részes államok számára, hogy megerősítse a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni nemzeti megelőző mechanizmusok kapacitását és megbízatását;
 - c) a kínzás általános megakadályozása érdekében együttműködik az Egyesült Nemzetek Szervezetének illetékes szerveivel és mechanizmusaival, valamint azokkal a nemzetközi, regionális és nemzeti intézményekkel vagy szervezetekkel, amelyek célja megerősíteni mindenkinek a védelmét a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel szemben.

12. cikk

Annak érdekében, hogy a Megelőzési Albizottság eleget tehessen a 11. cikkben foglalt megbízatásának, a részes államok vállalják, hogy:

- a) saját területükön fogadják a Megelőzési Albizottságot, és lehetővé teszik, hogy annak tagjai bejussanak a jelen jegyzőkönyv 4. cikkében meghatározott fogvatartási helyekre;
- b) biztosítják a Megelőzési Albizottság által kért valamennyi érdemi tájékoztatást az igények és azon intézkedések értékeléséhez, amelyek a szabadságuktól megfosztott személyek védelmének megerősítéséhez szükségesek a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel szemben;
- c) ösztönzik és megkönnyítik a kapcsolattartást a Megelőzési Albizottság és a nemzeti megelőző mechanizmusok között;
- d) megvizsgálják a Megelőzési Albizottság ajánlásait, és párbeszédet folytatnak a lehetséges megvalósítási intézkedésekről.

13. cikk

1. A Megelőzési Albizottság – első alkalommal sorsolással – összeállítja a részes államokba teendő rendszeres látogatások programját, hogy eleget tegyen a 11. cikkben foglalt megbízatásának.
2. A Megelőzési Albizottság egyeztetéseket folytat, majd tájékoztatja a részes államokat a programjáról, hogy azok haladéktalanul megtehessék a szükséges gyakorlati intézkedéseket a későbbi látogatások fogadására.
3. A látogatásokon a Megelőzési Albizottság legalább két tagja vesz részt. Ezeket a tagokat szükség szerint olyan szakértők is elkísérhetik, akik a jelen jegyzőkönyvben szereplő területeken bizonyítottan szakmai tapasztalatokkal és ismeretekkel rendelkeznek, és akiket abból a szakértői névjegyzékből kell kiválasztani, amelyet a részes államok, az Egyesült Nemzetek Szervezete Emberi Jogi Főbiztosa Hivatalának és az Egyesült Nemzetek Szervezete Nemzetközi Bűnmegelőzési Központjának javaslatai alapján állítanak össze. A névjegyzék összeállítása során az érintett részes államok legfeljebb öt nemzeti szakértőre tehetnek javaslatot. Az érintett részes állam kifogást emelhet az ellen, hogy egy adott szakértő részt vegyen a látogatáson. Ebben az esetben a Megelőzési Albizottság más szakértőt javasol.
4. Ha a Megelőzési Albizottság célszerűnek tartja, a terv szerinti látogatás után rövid utólagos látogatást is javasolhat.

14. cikk

1. Annak érdekében, hogy a Megelőzési Albizottság eleget tehesen a megbízásának, a részes államok az alábbiakat vállalják:
 - a) korlátlan hozzáférést biztosítanak minden információhoz a szabadságuktól megfosztott, a 4. cikk szerinti fogvatartási helyeken őrzött személyek számáról, valamint a fogvatartási helyek számáról és földrajzi helyéről;
 - b) korlátlan hozzáférést biztosítanak minden információhoz az említett személyekkel való bánásmódról, valamint fogva tartásuk körülményeiről;
 - c) az alábbi 2. bekezdésnek megfelelően korlátlan hozzáférést biztosítanak minden fogvatartási helyhez, azok létesítményeihez és helyiségeihez;
 - d) lehetővé teszik a tanúk nélküli, személyes vagy – szükség szerint – tolmácsolással biztosított magánmeghallgatást a szabadságuktól megfosztott személyeknek és minden más olyan személynek, aki a Megelőzési Albizottság véleménye szerint érdemi információval szolgálhat;
 - e) lehetővé teszik, hogy az Albizottság szabadon kiválassza a felkeresni kívánt helyeket és a meghallgatni kívánt személyeket.
2. Valamely meghatározott fogvatartási hely meglátogatása ellen kizárólag akkor lehet kifogást emelni, ha azt olyan sürgős és elháríthatatlan nemzetvédelmi, közbiztonsági, elemi csapással vagy a helyszínen folyó súlyos zavargásokkal kapcsolatos okok indokolják, amelyek ideiglenesen megakadályozzák a látogatást. Valamely részes államban fennálló, kihirdetett szükségállapot nem indokolja a látogatás elleni kifogást.

15. cikk

Semmilyen hatóság és tisztviselő nem rendelhet el, nem alkalmazhat, nem engedélyezhet, és nem tűrhet el semmilyen személy vagy szervezet elleni szankciót, ha az illető a Megelőzési Albizottsággal vagy annak küldötteivel akár valós, akár hamis információkat közölt, és az adott személyt vagy szervezetet semmiféle más jellegű hátrány sem érheti.

16. cikk

1. A Megelőzési Albizottság bizalmasan közli ajánlásait és megfigyeléseit a részes állammal és – adott esetben – a nemzeti megelőző mechanizmussal.
2. A Megelőzési Albizottság akkor hozza nyilvánosságra jelentését az érintett részes állam megjegyzéseivel együtt, ha azt az érintett részes állam kéri. Ha a részes állam a jelentés egy részét nyilvánosságra hozza, a Megelőzési Albizottság részben vagy teljes egészében közzéteheti a jelentést. Az érintett személy kifejezett hozzájárulása nélkül azonban semmiféle személyes adat nem hozható nyilvánosságra.
3. A Megelőzési Albizottság nyilvános éves jelentést tesz közzé tevékenységéről a Kínzás Elleni Bizottság számára.
4. Ha a részes állam megtagadja a 12. és 14. cikk szerinti együttműködést a Megelőzési Albizottsággal, vagy a helyzet javítására szolgáló intézkedéseket a Megelőzési Albizottság ajánlásainak fényében, a Kínzás Elleni Bizottság jogosult a Megelőzési Albizottság tagjainak többségi szavazatával úgy határozni, miután a részes állam lehetőséget kapott állásfoglalásának közzétételére, hogy nyilvános közleményt ad ki az ügyről, vagy nyilvánosságra hozza a Megelőzési Albizottság jelentését.

IV. RÉSZ**NEMZETI MEGELŐZŐ MECHANIZMUSOK****17. cikk**

Legkésőbb egy évvel a jelen jegyzőkönyv hatálybalépését, ratifikálását vagy a hozzá történő csatlakozást követően minden részes állam köteles fenntartani, kijelölni vagy létrehozni egy vagy több független nemzeti megelőző mechanizmust a kínzások belföldi megelőzésére. A decentralizált egységek által létrehozott mechanizmusokat akkor lehet nemzeti megelőző mechanizmusnak nevezni a jelen jegyzőkönyv alkalmazásában, ha megfelelnek a jelen jegyzőkönyv rendelkezéseinek.

18. cikk

1. A részes államok szavatolják mind a nemzeti megelőző mechanizmusok működésének, mind az azokban dolgozó személyeknek a függetlenségét.
2. A részes államok a szükséges intézkedésekkel biztosítják, hogy a nemzeti megelőző mechanizmus szakértői rendelkezzenek a szükséges képességekkel és szaktudással. Törekednek a nemek egyensúlyára és az adott ország etnikai és kisebbségi csoportjainak megfelelő képviseletére.
3. A részes államok vállalják, hogy biztosítják a nemzeti megelőző mechanizmusok működéséhez szükséges erőforrásokat.
4. A nemzeti megelőző mechanizmusok létrehozásakor a részes államok kellő figyelmet szentelnek az emberi jogok előmozdítása és védelme érdekében létrehozott nemzeti intézmények jogállásával kapcsolatos alapelveknek.

19. cikk

A nemzeti megelőző mechanizmusokat legalább az alábbiakra kell felhatalmazni:

- a) a szabadságuktól megfosztott személyekkel való bánásmód rendszeres vizsgálata a 4. cikk szerinti fogvatartási helyeken, hogy szükség szerint megerősítsék a védelmüket a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel szemben;
- b) ajánlások megfogalmazása az illetékes hatóságok számára, hogy javítsák a szabadságuktól megfosztott személyek körülményeit és a velük való bánásmódot, és hogy megakadályozzák a kínzást és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot vagy büntetést, figyelembe véve az Egyesült Nemzetek Szervezetének vonatkozó normáit;
- c) javaslatok és észrevételek benyújtása a hatályos vagy tervezett jogszabályokkal kapcsolatosan.

20. cikk

Annak érdekében, hogy a nemzeti megelőző mechanizmusok eleget tehessenek megbízásuknak, a részes államok az alábbiakat vállalják:

- a) hozzáférést biztosítanak valamennyi információhoz a szabadságuktól megfosztott személyek számáról a 4. cikk szerinti fogvatartási helyeken, valamint a fogvatartási helyek számáról és földrajzi helyéről;
- b) hozzáférést biztosítanak valamennyi információhoz az említett személyekkel való bánásmódról, valamint fogvatartásuk körülményeiről;
- c) hozzáférést biztosítanak valamennyi fogvatartási helyhez, azok létesítményeihez és helyiségeihez;
- d) lehetővé teszik a szabadságuktól megfosztott személyek és minden más olyan személy tanúk nélküli, személyes vagy – szükség szerint – tolmácsolással biztosított magánmeghallgatását, aki a nemzeti megelőző mechanizmus véleménye szerint érdemi információval szolgálhat;
- e) lehetővé teszik, hogy a mechanizmus szabadon kiválassza a felkeresni kívánt helyeket és a meghallgatni kívánt személyeket;
- f) biztosítják a jogot a Megelőzési Albizottsággal való kapcsolattartáshoz, annak tájékoztatásához és az azzal való találkozáshoz.

21. cikk

1. Semmilyen hatóság és tisztviselő nem rendelhet el, nem alkalmazhat, nem engedélyezhet, és nem tűrhet el semmilyen személy vagy szervezet elleni szankciót, ha az illető a nemzeti megelőző mechanizmussal akár valós, akár hamis információkat közölt, és az adott személyt vagy szervezetet semmiféle más jellegű hátrány sem érheti.
2. A nemzeti megelőző mechanizmus által gyűjtött bizalmas információkat titkosan kell kezelni. Az érintett személy kifejezett hozzájárulása nélkül semmiféle személyes adat nem hozható nyilvánosságra.

22. cikk

A részes állam illetékes hatóságai megvizsgálják a nemzeti megelőző mechanizmus ajánlásait, és párbeszédet folytatnak azzal a lehetséges megvalósítási intézkedésekről.

23. cikk

A részes államok vállalják, hogy a nemzeti megelőző mechanizmusok éves jelentéseit közzéteszik és terjesztik.

V. RÉSZ NYILATKOZAT

24. cikk

1. Ratifikáláskor a részes államok olyan nyilatkozatot tehetnek, amellyel elhalasztják a jelen jegyzőkönyv III. vagy IV. részéből származó kötelezettségeik teljesítését.
2. Ez a halasztás legfeljebb három évig érvényes. A részes állam megfelelő, a hosszabbítási igényt kellően alátámasztó nyilatkozatainak megtétele, illetve a Megelőzési Albizottsággal folytatott egyeztetés után a Kínzás Elleni Bizottság további két évvel meghosszabbíthatja az említett időszakot.

VI. RÉSZ PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

25. cikk

1. A Megelőzési Albizottságnak a jelen jegyzőkönyv végrehajtásával kapcsolatban felmerülő költségeit az Egyesült Nemzetek Szervezete viseli.
2. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára biztosítja annak személyi és tárgyi feltételeit, hogy a Megelőzési Albizottság hatékonyan végre tudja hajtani a jelen jegyzőkönyvből származó feladatait.

26. cikk

1. A Közgyűlés vonatkozó eljárási szabályai szerint egy külön alapot kell létrehozni, amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezetének pénzügyi szabályai és rendelkezései alapján kell kezelni, annak érdekében, hogy egy-egy részes állam meglátogatása után elősegítse a Megelőzési Albizottság által megfogalmazott ajánlások végrehajtásának és a nemzeti megelőző mechanizmusok oktatási programjainak finanszírozását.
2. A külön alap finanszírozása a kormányok, kormányközi és civil szervezetek, valamint más állami vagy magánszervezetek önkéntes adományaival történik.

VII. RÉSZ ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

27. cikk

1. A jelen jegyzőkönyvet bármely állam aláírhatja, amely aláírta az Egyezményt.
2. A jegyzőkönyvet bármely állam ratifikálhatja, amely ratifikálta az Egyezményt vagy csatlakozott ahhoz. A ratifikációs okmányokat az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkáránál kell letétbe helyezni.
3. A jegyzőkönyvhöz bármely állam csatlakozhat, amely ratifikálta az Egyezményt, vagy csatlakozott ahhoz.
4. A csatlakozás a csatlakozási okmányoknak az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkáránál való letétbe helyezésével történik.
5. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára minden olyan államot tájékoztat az egyes ratifikációs vagy csatlakozási okmányok letétbe helyezéséről, amely aláírta a jelen jegyzőkönyvet, vagy csatlakozott ahhoz.

28. cikk

1. A jelen jegyzőkönyv harminc nappal azután lép hatályba, hogy a huszadik ratifikációs vagy csatlakozási okmányt letétbe helyezték az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkáránál.
2. A jelen jegyzőkönyv a saját ratifikációs vagy csatlakozási okmányának letétbe helyezését követő harmincadik napon lép hatályba minden olyan állam esetében, amely azt követően ratifikálja a jelen jegyzőkönyvet, vagy azt követően csatlakozik ahhoz, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkáránál letétbe helyezték a huszadik ratifikációs vagy csatlakozási okmányt.

29. cikk

A jelen jegyzőkönyvben foglalt rendelkezések korlátozás vagy kivétel nélkül kiterjednek a szövetségi államok minden részére.

30. cikk

A jelen jegyzőkönyvhöz nem lehet fenntartásokat kapcsolni.

31. cikk

A jelen jegyzőkönyvben foglalt rendelkezések nem érintik a részes államok olyan regionális egyezményekből származó kötelezettségeit, amelyek látogatási rendszert írnak elő a fogvatartási helyeken. A Közgyűlés arra ösztönzi a Megelőzési Albizottságot és az említett regionális egyezmények alapján létrehozott testületeket, hogy a párhuzamosságok elkerülése, valamint a jelen jegyzőkönyv céljainak hatékony megvalósítása érdekében tanácskozzanak és működjenek együtt.

32. cikk

A jelen jegyzőkönyvben foglalt rendelkezések nem érintik a részes államoknak az 1949. augusztus 12-i négy genfi egyezményből és az azokhoz kapcsolódó 1977. június 8-i kiegészítő jegyzőkönyvekből származó kötelezettségeit, sem azt a lehetőséget, hogy bármely részes állam engedélyezze a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságának a fogvatartási helyek meglátogatását a nemzetközi humanitárius jog hatálya alá nem tartozó helyzetekben.

33. cikk

1. Bármely részes állam bármikor felmondhatja a jelen jegyzőkönyvet az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárának címzett írásbeli értesítéssel, aki ezt követően tájékoztatja a jelen jegyzőkönyvben és az Egyezményben részes államokat. A felmondás egy évvel azután lép hatályba, hogy a főtitkár átvette az arról szóló értesítést.
2. A felmondás nem mentesíti a részes államot a jelen jegyzőkönyvből származó azon kötelezettségei alól, amelyek a felmondás hatálybalépését megelőző cselekményekre vagy helyzetekre vonatkoznak, illetve azon intézkedések alól, amelyek megtételét a Megelőzési Albizottság határozza el, vagy határozhatja el az érintett részes állammal szemben. Ezenkívül a felmondás semmilyen módon nem érinti azon ügyek további vizsgálatát, amelyekkel a Megelőzési Albizottság már a felmondás hatálybalépése előtt kezdett foglalkozni.
3. A részes állam felmondásának hatálybalépése után a Megelőzési Albizottság már nem kezdheti meg az adott állam újabb ügyeinek vizsgálatát.

34. cikk

1. Bármely részes állam javasolhatja a jelen jegyzőkönyv módosítását, amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárához kell benyújtania. A főtitkár ezt követően közli a részes államokkal a jelen jegyzőkönyvre vonatkozó módosító javaslatot, és felkéri őket annak közlésére, hogy kívánják-e konferencia keretében megvitatni és megszavazni a javaslatot. Ha a tájékoztatástól számított négy hónapon belül a részes államoknak legalább az egyharmada támogatja a konferencia összehívását, a főtitkár összehívja a konferenciát az Egyesült Nemzetek Szervezetének égisze alatt. Azon módosító javaslatokat, amelyeket a konferencián részt vevő és szavazó részes államok kétharmados többséggel elfogadtak, az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára jóváhagyás céljából beterjeszti a részes államoknak.
2. A jelen cikk 1. bekezdése szerint jóváhagyott módosító javaslat akkor lép hatályba, amikor azt a jelen jegyzőkönyv részes államai – saját alkotmányos eljárásaik szerint – kétharmados többséggel elfogadták.
3. A módosítások a hatálybalépésüket követően kötelező érvényűek az azokat elfogadó részes államokra nézve, a többi részes államra nézve pedig továbbra is érvényesek a jelen jegyzőkönyv rendelkezései és az általuk elfogadott korábbi módosítások.

35. cikk

A Megelőzési Albizottság és a nemzeti megelőző mechanizmusok tagjait megilletik mindazok a kiváltságok és mentességek, amelyek feladataik független ellátásához szükségesek. A Megelőzési Albizottság tagjait megilletik mindazok a kiváltságok és mentességek, amelyeket az Egyesült Nemzetek Szervezetének kiváltságairól és mentességeiről szóló 1946. február 13-i egyezmény 22. szakasza határoz meg, az említett egyezmény 23. szakaszában foglalt feltételek mellett.

36. cikk

Egy-egy részes államban tett látogatás során a Megelőzési Albizottság tagjai a jelen jegyzőkönyvben foglalt rendelkezések és célok, valamint az általuk élvezett kiváltságok és mentességek sérelme nélkül kötelesek:

- a) tiszteletben tartani a meglátogatott állam törvényeit és jogszabályait;
- b) tartózkodni minden olyan cselekménytől vagy tevékenységtől, amely összeférhetetlen feladataik pártatlan és nemzetközi jellegével.

37. cikk

1. A jelen jegyzőkönyvet, amelynek arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol nyelvű változatai egyformán hitelesek, az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkáránál kell letétbe helyezni.
2. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára minden állam számára hiteles másolatot küld a jelen jegyzőkönyvről."

- 4. §** A jegyzőkönyv 24. cikke alapján a Magyar Köztársaság a jegyzőkönyv kötelező hatályának elismerésekor a jegyzőkönyvhöz nyilatkozatot tesz. A nyilatkozat hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„In accordance with Article 24 of the Optional Protocol to the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, the Republic of Hungary declares the postponement for three years of the implementation of the obligations under Part IV of the Optional Protocol, concerning national preventive mechanisms.”

„A Magyar Köztársaság a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyvének 24. cikkével összhangban kijelenti, hogy a fakultatív jegyzőkönyv IV. részéből származó, a nemzeti megelőző mechanizmussal kapcsolatos kötelezettségeinek teljesítését három évvel elhalasztja.”

- 5. §**
- (1) E törvény – a (2)–(4) bekezdésben meghatározott kivételekkel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) E törvény 2. és 3. §-a a jegyzőkönyv 28. cikk 2. bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) E törvény 8–10. §-a 2015. január 1-jén lép hatályba.
 - (4) E törvény 11. §-a 2012. január 2-án lép hatályba.
 - (5) A jegyzőkönyv, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
 - (6) Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter, a honvédelemért felelős miniszter, az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszter, az igazságügyért felelős miniszter, az oktatásért felelős miniszter és a rendészetért felelős miniszter gondoskodik.
- 6. §**
- (1) Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 1. § (1) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:
„(1) Az alapvető jogok biztosa – az Alaptörvényben meghatározott feladat- és hatásköre mellett – az e törvényben meghatározott feladat- és hatásköröket gyakorol.”
 - (2) Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 1. §-a a következő (3) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:
„(3) Az alapvető jogok biztosa tevékenysége során – különösen hivatalból indított eljárások lefolytatásával – megkülönböztetett figyelmet fordít a 2007. évi XCII. törvénnyel kihirdetett, a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezmény végrehajtásának segítésére, védelmére és ellenőrzésére.”
- 7. §** Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény
- a) 22. § (1) bekezdés b) pontja a „dokumentumokba és az informatikai eszközökkel kezelt adatnyilvántartó rendszerek adatállományába” szövegrész helyett a „vizsgált ügygel összefüggésbe hozható összes iratba”;
 - b) 40. § (2) bekezdés a) pontja a „külön fejezetben bemutatva az 1. § (2) bekezdésében” szövegrész helyett a „külön fejezetekben bemutatva az 1. § (2) és (3) bekezdésében”
- szöveggel lép hatályba.
- 8. §** Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 2. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:
- „(6) Az alapvető jogok biztosa ellátja a 2011. évi CXLIII. törvénnyel kihirdetett, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyve 3. cikke szerinti nemzeti megelőző mechanizmus feladatait.”

9. § Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény a következő III/A. Fejezettel egészül ki:

„III/A. FEJEZET

AZ ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSÁNAK ELJÁRÁSA ÉS INTÉZKEDÉSEI A NEMZETI MEGELŐZŐ MECHANIZMUS KERETÉBEN

39/A. §

Ha az alapvető jogok biztosa a 2011. évi CXLI. törvénnyel kihirdetett, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyve (a továbbiakban: Jegyzőkönyv) 3. cikke szerinti nemzeti megelőző mechanizmus (a továbbiakban: nemzeti megelőző mechanizmus) feladatainak teljesítése körében jár el, eljárására a III. fejezet rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

39/B. §

(1) A nemzeti megelőző mechanizmus feladatainak teljesítése érdekében az alapvető jogok biztosa a Jegyzőkönyv 4. cikke szerinti fogvatartási helyen (a továbbiakban: fogvatartási hely) szabadságuktól megfosztott személyekkel való bánásmódot – a 18. § (1)–(7) bekezdésére tekintet nélkül – beadvány és felmerült visszásság hiányában is rendszeresen vizsgálja.

(2) Az alapvető jogok biztosa a 21. § (1) bekezdésében foglaltak mellett a vizsgálata során adatokat, felvilágosítást és iratmásokat kérhet a vizsgált hatóságtól a fogvatartási helyek számáról és földrajzi helyéről, valamint a fogvatartási helyeken lévő, szabadságuktól megfosztott személyek számáról, a velük való bánásmódról és fogva tartásuk körülményeiről.

(3) A helyszíni ellenőrzés során az alapvető jogok biztosa

a) a fogvatartási helyekre és a vizsgált hatóság egyéb helyiségeibe korlátozás nélkül beléphet,

b) a fogvatartási helyek számára és földrajzi helyére, valamint a fogvatartási helyeken lévő, szabadságuktól megfosztott személyek számára, a velük való bánásmódról és fogva tartásuk körülményeire vonatkozó összes iratba korlátozás nélkül betekinthes, azokról kivonatot és másolatot készíthes,

c) a vizsgált hatóság bármely munkatársát meghallgathatja, és

d) a szabadságától megfosztott bármely személyt meghallgathat.

(4) A (3) bekezdés c) és d) pontja szerinti meghallgatáson az alapvető jogok biztosán és a meghallgatott személyen kívül más csak akkor vehet részt, ha a részvételéhez az alapvető jogok biztosa hozzájárult.

39/C. §

A nemzeti megelőző mechanizmus feladatainak teljesítéséről az alapvető jogok biztosa évente átfogó jelentést készít, amelyet a Hivatal honlapján közzé kell tenni.

39/D. §

(1) A nemzeti megelőző mechanizmus feladatainak teljesítése körében az alapvető jogok biztosa személyesen és a nemzeti megelőző mechanizmus feladatainak teljesítésére általa felhatalmazott munkatársai útján is eljárhat. A 21., 22. és a 26. §, valamint a 27. § (1) bekezdése és a 39/B. § szerinti jogosultságok az alapvető jogok biztosának a felhatalmazása alapján eljáró munkatársait is megilletik, illetve a 25. § szerinti együttműködési kötelezettség velük szemben is fennáll.

(2) Az alapvető jogok biztosának a nemzeti megelőző mechanizmus feladatainak teljesítésére felhatalmazott munkatársa e feladatok teljesítése körében – ha megfelelő szintű személyi biztonsági tanúsítvánnyal rendelkezik – a minősített adatot a minősített adat védelméről szóló törvényben meghatározott felhasználói engedély nélkül is megismerheti.

(3) Az alapvető jogok biztosának a nemzeti megelőző mechanizmus feladatainak teljesítésére legalább tizenegy munkatársát fel kell hatalmaznia. A felhatalmazott munkatársak a szabadságuktól megfosztott személyekkel való bánásmódot érintő szakterületen kiemelkedő elméleti tudással vagy legalább öt éves szakmai gyakorlattal rendelkező, felsőfokú végzettségű szakértők lehetnek.

(4) A nemzeti megelőző mechanizmus feladatainak teljesítésére felhatalmazott munkatársak között kell lennie legalább egy, a Magyarországon élő nemzetiségek jogainak védelmét ellátó helyettes biztos által javasolt személynek, és legalább két-két jogász, orvos, illetve pszichológus végzettségű személynek. A felhatalmazott munkatársak között az egyik nem képviselőinek a száma legfeljebb eggyel haladhatja meg a másik nem képviselőinek számát.

39/E. §

Az alapvető jogok biztosa részére és a nemzeti megelőző mechanizmus feladatainak teljesítésére általa felhatalmazott munkatársa részére történő információközlés miatt senkit sem érhet hátrány.”

10. § Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 40. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Az alapvető jogok biztosa az éves beszámolóban)
„a) tájékoztat az alapjogvédelmi tevékenységéről, külön fejezetekben bemutatva az 1. § (2) és (3) bekezdésében, illetve a 2. § (6) bekezdésében meghatározottak szerinti tevékenységét is,”
11. § Hatályát veszti e törvény 6. és 7. §-a.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

**2011. évi CXLIV. törvény
a Magyar Köztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága között a jövedelem-
és a tőkenyereség-adók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának
megakadályozásáról szóló, Budapesten, 2011. szeptember 7. napján aláírt Egyezmény
kihirdetéséről***

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága között a jövedelem- és a tőkenyereség-adók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Budapesten, 2011. szeptember 7. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.
2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.
3. § Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

**„EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGA
KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK
MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEM- ÉS A TŐKENYERESÉG-ADÓK TERÜLETÉN**

A Magyar Köztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a tőkenyereség-adók területén,
az alábbiak szerint állapodtak meg:

**1. CIKK
SZEMÉLYI HATÁLY**

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

**2. CIKK
AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK**

- (1) Az Egyezmény azokra a jövedelem- és tőkenyereség-adókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, vagy annak közigazgatási alegységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

* A törvényt az Országgyűlés a 2011. október 24-i ülésnapján fogadta el.

- (2) Jövedelem- és tőkenyeresség-adóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.
- (3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:
- a) Magyarország esetében:
 - (i) a személyi jövedelemadó; és
 - (ii) a társasági adó;
(a továbbiakban: „magyar adó”);
 - b) az Egyesült Királyság esetében:
 - (i) a jövedelemadó;
 - (ii) a társasági adó; és
 - (iii) a tőkenyeresség-adó;
(a továbbiakban: „az egyesült királyságbeli adó”).
- (4) Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vetnek ki. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. CIKK

ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

- (1) Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:
- a) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;
 - b) az „Egyesült Királyság” kifejezés Nagy-Britanniát és Észak-Írországot jelenti, beleértve az Egyesült Királyság parti tengerén kívüli bármely területet, amely a kontinentális talapzatra vonatkozó joga szerint és a nemzetközi joggal összhangban olyan területként van kijelölve, amelyen belül az Egyesült Királyság jogai a tengerfenékre és az altalajra és ezek természeti kincseire tekintettel gyakorolhatók;
 - c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy az Egyesült Királyságot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
 - d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesület;
 - e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy bármely jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából jogi személyként kezelendő;
 - f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;
 - g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;
 - h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételeivel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;
 - i) az „illetékes hatóság” kifejezés jelenti:
 - (i) Magyarország esetében a nemzetgazdasági minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
 - (ii) az Egyesült Királyság esetében Ófelsége Bevételei- és Vámbiztosait vagy azok meghatalmazott képviselőjét;
 - j) az „állampolgár” kifejezés jelenti:
 - (i) Magyarország viszonylatában bármely természetes személyt, aki magyar állampolgársággal rendelkezik; vagy bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesületet vagy más jogalanyt, amely ezt a jogállását Magyarország hatályos jogszabályaiból nyeri;
 - (ii) az Egyesült Királyság viszonylatában bármely brit állampolgárt vagy bármely brit alattvalót, aki bármely más nemzetközösségi országnak vagy területnek nem állampolgára, feltéve, hogy joga van az Egyesült Királyságban tartózkodni; és bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesületet vagy más jogalanyt, amely ezt a jogállását az Egyesült Királyság hatályos jogszabályaiból nyeri;
 - k) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység végzését;

- l) a „nyugdíjrendszer” kifejezés az egyik Szerződő Államban létrehozott bármely tervet, rendszert, alapot, trust-ot vagy más olyan szervezetet jelent, amely:
 - (i) általánosan mentes a jövedelemadóztatás alól abban az államban; és
 - (ii) döntően nyugdíj vagy nyugdíjuttatások kezelésére vagy nyújtására, vagy egy vagy több ilyen szervezet részére jövedelem szerzésére működtetik.
- (2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő bármely kifejezésnek – amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentése van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelent azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az alkalmazandó adójogszabályaiban foglalt bármely meghatározás az irányadó ennek az államnak a más jogszabályaiban foglalt meghatározással szemben.

4. CIKK

BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

- (1) Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, és ugyancsak magában foglalja azt az államot és annak bármely más közigazgatási alegységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában az olyan személyt, aki ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy tőkenyereség alapján adóköteles.
- (2) Az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés magában foglalja:
 - a) a nyugdíjrendszert, amelyet abban az államban hoztak létre; és
 - b) az olyan szervezetet, amelyet kizárólag vallási, jótékonyági, tudományos, kulturális vagy oktatási célra (vagy ezek közül több mint egy célra) hoztak létre és működtetnek, és amely ebben az államban annak jogszabályai szerint belföldi illetőségű, tekintet nélkül arra, hogy jövedelmének vagy nyereségének egésze vagy része mentes lehet az adó alól ennek az államnak a belső joga szerint.
- (3) Amennyiben egy természetes személy az (1) bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:
 - a) csak abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);
 - b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Szerződő Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
 - c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;
 - d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.
- (4) Amennyiben az (1) bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, akkor a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel határozzák meg azt a Szerződő Államot, amelyben ez a személy az Egyezmény alkalmazásában belföldi illetőségűnek tekintendő. A Szerződő Államok illetékes hatóságainak kölcsönös egyetértése hiányában a személy az Egyezmény által nyújtott bármely kedvezmény igénylése céljából egyik Szerződő Államban sem tekintendő belföldi illetőségűnek, kivéve a 24. és a 25. cikkek által nyújtottakat.

5. CIKK

TELEPHELY

- (1) Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.
- (2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:
 - a) az üzletvezetés helyét;
 - b) a fióktelepet;
 - c) az irodát;

- d) a gyártelepet;
 - e) a műhelyt; és
 - f) a bányát, az olaj- és a földgázkutát, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.
- (3) Az építési terület vagy építkezési vagy beszerelési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha tizenkét hónapnál tovább tartanak.
- (4) E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:
- a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;
 - b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;
 - c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
 - d) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;
 - e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;
 - f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) alpontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.
- (5) Tekintet nélkül az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a (6) bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a (4) bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.
- (6) Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.
- (7) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. CIKK

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

- (1) Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.
- (2) Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket és az állatállományt, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon haszonélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot; hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.
- (3) Az (1) bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy hasznosításának minden más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.
- (4) Az (1) és (3) bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. CIKK**VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG**

- (1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.
- (2) A (3) bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.
- (3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban a Szerződő Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.
- (4) Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.
- (5) Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.
- (6) Amennyiben a nyereség olyan jövedelem- vagy tőkenyereség tételét tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. CIKK**HAJÓZÁS ÉS LÉGI SZÁLLÍTÁS**

- (1) Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben az államban adóztatható.
- (2) E cikk alkalmazásában a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja:
 - a) a hajók vagy légi járművek személyzet nélkül történő bérbeadásából származó nyereséget; és
 - b) a javak vagy áruk szállítására használt konténerek (beleértve a konténerek szállítására szolgáló pótkocsikat és kapcsolódó felszereléseket) használatából, fenntartásából vagy bérbeadásából származó nyereséget; amennyiben az ilyen bérbeadás vagy az ilyen használat, fenntartás vagy bérbeadás – az esettől függően – esetleges a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséhez képest.
- (3) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. CIKK**KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK**

- (1) Amennyiben
 - a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik; vagy
 - b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek;és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.
- (2) Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellő figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. CIKK OSZTALÉK

- (1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.
- (2) Mindazonáltal ez az osztalék:
 - a) megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyikben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű és ennek az államnak a jogszabályai szerint, de ha az osztalék hasznahúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg:
 - (i) az osztalék bruttó összegének 10 százalékát, az a) (ii) albekezdésben meghatározottak kivételével;
 - (ii) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát, amennyiben az ilyen osztalékot a 6. cikk szerinti ingatlan vagyonból közvetlenül vagy közvetve származó jövedelemből (beleértve a nyereséget) olyan befektetési eszköz fizeti, amely évente felosztja ennek a jövedelemnek a többségét és amelynek az ilyen ingatlan vagyonból származó jövedelme mentes az adó alól;
 - b) az a) albekezdés rendelkezéseire tekintet nélkül, mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyikben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha az osztalék hasznahúzója:
 - (i) olyan társaság, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és az osztalékot fizető társaságban a szavazati jog legalább 10%-át – közvetlenül vagy közvetve – ellenőrzi (kivéve amennyiben az osztalékot az a) (ii) albekezdésben említett befektetési eszköz fizeti); vagy
 - (ii) egy nyugdíjrendszer.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.
- (3) E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító más jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint bármilyen más tételt jelent, amelyet annak az államnak a jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.
- (4) Az (1) és (2) bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (5) Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.
- (6) Nem vehető igénybe könnyítés e cikk alapján, ha a részvények vagy egyéb jogok – amelyekre tekintettel az osztalékot kifizetik – létrehozásával vagy átruházásával érintett bármely személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike az ezen cikkből származó előny szerzése volt e létrehozás vagy átruházás által.

11. CIKK KAMAT

- (1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznahúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.
- (2) E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nincs, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. A kifejezés nem foglal magában semmilyen tételt, amely a 10. cikk rendelkezései szerint osztalékként kezelendő. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.
- (3) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

- (4) Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a fizetett kamat összege bármilyen ok miatt meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.
- (5) Nem vehető igénybe könnyítés e cikk alapján, ha a hitelkövetelés – amelyre tekintettel a kamatot kifizetik – létrehozásával vagy átruházásával érintett bármely személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike az ezen cikkből származó előny szerzése volt e létrehozás vagy átruházás által.

12. CIKK

JOGDÍJ

- (1) A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.
- (2) E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek szerzői jogának, ideértve a filmalkotásokat, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak használatáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért (know-how) ellenértékként kapnak.
- (3) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (4) Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege bármilyen ok miatt meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodott volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.
- (5) Nem vehető igénybe könnyítés e cikk alapján, ha a jogok – amelyekre tekintettel a jogdíjat kifizetik – létrehozásával vagy átruházásával érintett bármely személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike az ezen cikkből származó előny szerzése volt e létrehozás vagy átruházás által.

13. CIKK

ELIDEGENÍTÉSŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

- (1) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.
- (2) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból származik, megadóztatható abban a másik Szerződő Államban.
- (3) A (2) bekezdésben nem említett egyéb nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephelynek (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) az elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.
- (4) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek az ennek az államnak a vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek vagy ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyeresége csak ebben az államban adóztatható.
- (5) Az (1), (2), (3) és (4) bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. CIKK**MUNKAVISZONYBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM**

- (1) A 15., 17., 18. és 20. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.
- (2) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban gyakorolt munkaviszonyra tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:
 - a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott pénzügyi évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül; és
 - b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban; és
 - c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.
- (3) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkaviszonyra tekintettel az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által kapott díjazás csak ebben az államban adóztatható.

15. CIKK**IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA**

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

16. CIKK**MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK**

- (1) Tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.
- (2) Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.
- (3) Tekintet nélkül az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti, feltéve, hogy a látogatást ebbe az államba teljesen vagy főként bármelyik Szerződő Államnak, vagy annak közigazgatási alegységének vagy helyi hatóságának a közalapjaiból támogatják. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

17. CIKK**NYUGDÍJAK**

A 18. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben az államban adóztatható.

18. CIKK**KÖZSZOLGÁLAT**

- (1) a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam, vagy annak közigazgatási alegysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen államnak, vagy közigazgatási alegységnek vagy hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

- b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgáltatást ebben az államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:
- (i) ennek az államnak az állampolgára; vagy
 - (ii) nem kizárólag a szolgáltatás teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé, és adónak van alávetve ebben az államban az ilyen fizetések, bérek és más hasonló díjazások után.
- (2) a) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, a nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam, vagy annak közigazgatási alegsége vagy helyi hatósága fizet, vagy az általuk létrehozott alapról fizetnek egy természetes személynek az ennek az államnak vagy alegségnek vagy hatóságnak teljesített szolgáltatásért, csak ebben az államban adóztatható.
- b) Ez a nyugdíj és más hasonló díjazás azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy ebben az államban belföldi illetőségű és ennek az államnak állampolgára.
- (3) Az egyik Szerződő Állam, vagy annak közigazgatási alegsége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgáltatás utáni fizetésekre, bérekre, nyugdíjakra és más hasonló díjazásokra a 14., 15., 16. és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

19. CIKK

TANULÓK

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló vagy kereskedelmi tanuló kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban való látogatása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásokból származnak.

20. CIKK

ELŐADÓK ÉS KUTATÓK

- (1) Az a természetes személy, aki két évet meg nem haladó időszakra ellátogat az egyik Szerződő Államban abból a célból, hogy ebben a Szerződő Államban egyetemen, főiskolán vagy más elismert kutatóintézetben vagy felsőoktatási intézményben tanítson vagy felsőfokú tanulmányokat folytasson (beleértve a kutatást), és aki közvetlenül ezen látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, az elsőként említett Szerződő Államban mentes az adó alól az ilyen tanításért vagy kutatásért kapott díjazás után két évet meg nem haladó időtartamra attól az időponttól kezdve, amikor ilyen célból először látogatja meg ezt a Szerződő Államot.
- (2) E cikk előző rendelkezései nem alkalmazandók az olyan díjazásra, amelyet egy természetes személy kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást elsősorban egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzik.

21. CIKK

EGYÉB JÖVEDELEM

- (1) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, ha azoknak ez a személy haszonhúzója – kivéve a trust-ból vagy az elhunyt személy hagyatékából a kezelés során kifizetett jövedelmet – bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.
- (2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (3) Ha az (1) bekezdésben említett belföldi illetőségű személy és valamely más személy közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt az abban a bekezdésben említett jövedelem összege meghaladja azt az összeget (ha egyáltalán van ilyen), amelyben ők ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a jövedelem többletösszege mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, ezen Egyezmény más alkalmazandó rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

- (4) Nem vehető igénybe enyhítés e cikk alapján, ha a jogok – amelyekre tekintettel a jövedelmet kifizették – létrehozásával vagy átruházásával érintett bármely személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike az ezen cikkből származó előny húzása volt e létrehozás vagy átruházás által.

22. CIKK

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

- (1) Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:
- Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható az Egyesült Királyságban és így az Egyesült Királyságban megadóztatták, Magyarország a b) albekezdésben és a (4) bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.
 - Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtégeket élvez, amelyek a 10. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók az Egyesült Királyságban, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az Egyesült Királyságban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az Egyesült Királyságból származó ilyen jövedelemtégekre esik.
- (2) Az Egyesült Királyságnak az Egyesült Királyság területén kívül fizetendő adónak az egyesült királyságbeli adóval szemben történő beszámításra, vagy, az esettől függően, az Egyesült Királyság területén kívül keletkező osztaléknak az egyesült királyságbeli adó alól történő mentesítésre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseinek fenntartásával (amely nem érinti ezen általános elvet):
- a magyar jogszabályok szerint és ezen Egyezménnyel összhangban, akár közvetlenül, akár levonás által, a Magyarországon lévő forrásból származó nyereségre, jövedelemre vagy megterhelhető nyereségre fizetendő magyar adó (kivéve az osztalék esetében azon nyereség tekintetében fizetendő adót, amelyből az osztalékot fizetik) beszámításra kerül bármilyen ugyanazon nyereségre, jövedelemre és megterhelhető nyereségre számított egyesült királyságbeli adóval szemben, amelyre tekintettel a magyar adót számították;
 - az Egyesült Királyságban belföldi illetőségű társaság által egy Magyarországon belföldi illetőségű társaságtól szerzett osztalék mentes az adó alól az Egyesült Királyságban;
 - a fenti b) albekezdés szerint (mivel az Egyesült Királyság jogában a mentesítésre előírt feltételek nem teljesülnek) az adó alól nem mentesített olyan osztalék esetében, amelyet Magyarországon belföldi illetőségű társaság fizet az Egyesült Királyságban belföldi illetőségű társaságnak és amely közvetlenül vagy közvetve az osztalékot fizető társaság szavazati jogának legalább 10 százalékát ellenőrzi, a fenti a) albekezdésben említett beszámítás figyelembe veszi a társaság által azon nyereség tekintetében fizetendő magyar adót is, amelyből az ilyen osztalékot fizetik.
- (3) Az (1) és (2) bekezdések alkalmazásában az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nyereségét, jövedelmét és tőkenyereségét, amely ezen Egyezménnyel összhangban a másik Szerződő Államban megadóztatható, ebben a másik államban lévő forrásból származónak kell tekinteni.
- (4) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól abban az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

23. CIKK

VEGYES RENDELKEZÉSEK

- (1) Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése bármely jövedelem vagy nyereség adóját mérsékeli az egyik Szerződő Államban, és a másik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabály szerint egy személy e jövedelmet vagy nyereséget illetően arra az összegre vonatkozóan van adónak alávetve, amelyet abba a másik államba átutaltak, vagy amelyet abban a másik államban megkaptak, és nem annak teljes összegére vonatkozóan, akkor az elsőként említett államban az ezen Egyezmény alapján megadandó mérséklés a jövedelemből vagy nyereségből csak annyira alkalmazandó, amennyit a másik Szerződő Államban megadóztatnak.
- (2) Tekintet nélkül ezen Egyezmény bármely más rendelkezésére, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államból jövedelme származik és ez a jövedelem ennek a vállalkozásnak egy harmadik államban lévő telephelyének tudható be, az adókedvezmények – amelyeket egyébként az Egyezmény más rendelkezései szerint alkalmaznának – nem alkalmazandók erre a jövedelemre, ha az egyesített adó, amelyet az elsőként említett Szerződő Államban és a harmadik államban az ilyen jövedelem tekintetében ténylegesen fizetnek, kevesebb, mint annak az

adónak a 60 százaléka, amely az elsőként említett államban fizetendő lett volna, ha a jövedelmet a vállalkozás ebben a Szerződő Államban szerezne meg és nem lenne betudható a harmadik államban levő telephelynek. Bármely osztalék, kamat vagy jogdíj, amelyre ezen bekezdés rendelkezései alkalmazandók, olyan mértékű adónak lesz alávetve, amely nem haladhatja meg azok bruttó összegének a 15 százalékát. Bármely más jövedelem, amelyre ezen bekezdés rendelkezései alkalmazandók, a másik Szerződő Állam belső jogának a rendelkezései szerint lesz adónak alávetve, tekintet nélkül az Egyezmény bármely más rendelkezésére. Ennek a bekezdésnek a rendelkezései nem alkalmazandók, ha:

- a) a jogdíj esetében a jogdíjat maga a telephely által előállított vagy kifejlesztett immateriális vagyon használatáért vagy használati jogáért ellenértékként kapják; vagy
- b) bármilyen más jövedelem esetében a másik Szerződő Államból szerzett jövedelmet a telephely által harmadik államban folytatott aktív kereskedelmi vagy üzleti tevékenységgel (amely más, mint a vállalkozás saját számlájára befektetések végzésének, menedzselésének vagy egyszerű tartásának az üzleti tevékenysége, kivéve, ha ezek a tevékenységek bank vagy bejegyzett értékpapír forgalmazó által folytatott banki vagy értékpapír tevékenységek) kapcsolatban szereztek, vagy a jövedelem ezek tekintetében esetleges.

24. CIKK

EGYENLŐ ELBÁNÁS

- (1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés az 1. cikk rendelkezéseire tekintet nélkül azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.
- (2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait.
- (3) Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk (1) bekezdésének, a 11. cikk (4) vagy (5) bekezdésének, a 12. cikk (4) vagy (5) bekezdésének, vagy a 21. cikk (3) vagy (4) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.
- (4) Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.
- (5) E cikkben foglaltak közül semmi sem értelmezhető úgy, mintha bármelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy az abban az államban nem belföldi illetőségű természetes személyeknek adózási célból bármilyen olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket az ilyen belföldi illetőségű természetes személyeinek vagy állampolgárainak nyújt.

25. CIKK

KÖLCSONÓS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS

- (1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. cikk (1) bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára.
- (2) Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban ezzel az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől vagy más eljárási korlátozásoktól függetlenül végre kell hajtani, kivéve az olyan korlátozásokat, amelyeket az ilyen megállapodás végrehajtása céljából alkalmaznak.

- (3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.
- (4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

26. CIKK

INFORMÁCIÓCSERE

- (1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást ezen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok, vagy azok közigazgatási alegységei vagy helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel, különösen hogy megelőzzék a kijátszást és elősegítsék az adóelkerüléssel szembeni törvényes rendelkezések alkalmazását. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.
- (2) A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfedni, amelyek az (1) bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.
- (3) Az (1) és (2) bekezdések rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:
 - a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;
 - b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;
 - c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.
- (4) Ha az egyik Szerződő Állam jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerezési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. Az előző mondatban foglalt kötelezettségre a (3) bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.
- (5) A (3) bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzügyi intézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

27. CIKK

DIPLOMÁCIAI VAGY ÁLLANDÓ KÉPVISELETEK ÉS KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy állandó képviselők vagy konzuli képviselők tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint, vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. CIKK

HATÁLYBALÉPÉS

- (1) Mindegyik Szerződő Állam diplomáciai úton értesíti a másikat arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez jogszabályaik szerint szükséges eljárásnak eleget tettek. Ez az Egyezmény ezen értesítések közül a későbbinek a kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

- a) Magyarországon:
- (i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;
 - (ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra;
- b) az Egyesült Királyságban:
- (i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;
 - (ii) a fenti b) (i) albekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, a jövedelemadó és a tőkenyereség-adó tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét közvetlenül követő naptári év április 6-án vagy azt követően kezdődő bármely adómegállapítási évre;
 - (iii) a társasági adó tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét közvetlenül követő naptári év április 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely pénzügyi évre.
- (2) A Magyar Népköztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság között Budapesten, 1977. évi november hó 28-án aláírt Egyezmény („a korábbi Egyezmény”) nem alkalmazható attól a naptól kezdve, amelyen ezen Egyezmény alkalmazandó az (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően és megszűnik az utolsó ilyen napon.
- (3) Tekintet nélkül ezen Egyezmény hatálybalépésére, egy természetes személy, aki a korábbi Egyezmény 21. Cikkének (Tanárok) kedvezményeire jogosult ezen Egyezmény hatálybalépésének az időpontjában továbbra is jogosult lesz az ilyen kedvezményekre addig az időpontig, ameddig a természetes személy nem szűnne meg jogosult lenni az ilyen kedvezményekre, ha a korábbi Egyezmény hatályban maradna.

29. CIKK

FELMONDÁS

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Ezt az Egyezményt annak hatálybalépésétől számított öt év eltelte után diplomáciai úton bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy bármelyik naptári év vége előtt legalább hat hónappal megelőzően a felmondásról értesítést küld. Ebben az esetben az Egyezmény nem alkalmazható:

- a) Magyarországon:
- (i) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés adásának naptári évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;
 - (ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az értesítés adásának naptári évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra;
- b) az Egyesült Királyságban:
- (i) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés adásának naptári évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;
 - (ii) a fenti b) (i) albekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, a jövedelemadó és a tőkenyereség-adó tekintetében az értesítés adásának naptári évét közvetlenül követő naptári év április 6-án vagy azt követően kezdődő bármely adómegállapítási évre;
 - (iii) a társasági adó tekintetében az értesítés adásának naptári évét közvetlenül követő naptári év április 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely pénzügyi évre.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Budapesten, 2011. szeptember 7. napján magyar és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles.

a Magyar Köztársaság
nevében

Nagy-Britannia és Észak-Írország
Egyesült Királysága nevében

(aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

A jövedelem- és a tőkenyeresség-adók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Magyarország és az Egyesült Királyság között a mai napon megkötött Egyezmény aláírásának időpontjában az alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény elválaszthatatlan részét képezik:

- (1) Hivatkozással a 4. és a 25. cikkekre:
Megállapítást nyert, hogy a 4. cikk (4) bekezdésében említett kölcsönös egyetértés létrejöttének hiányában az illetékes hatóságok ettől függetlenül konzultálhatnak egymással a kettős adóztatás elkerüléséről a 25. cikk (3) bekezdése alapján.
- (2) Hivatkozással a 17. cikkre:
A Magyar Kormánynak azon szándékára tekintettel, hogy módosítja a nyugdíjak adóügyi kezelését, a két Kormány képviselői 2013 előtt konzultálni fognak a 17. cikk rendelkezéseinek felülvizsgálatáról annak érdekében, hogy megállapítsák, azok még megfelelően foglalkoznak-e bármilyen új adóügyi kezeléssel, és amennyiben szükséges, megbeszélést folytassanak egy, a jelen Egyezményt módosító Jegyzőkönyvről.
- (3) Hivatkozással a 25. cikk (1) bekezdésére:
Megállapítást nyert, hogy a kölcsönös egyeztetési eljáráshoz való hozzáférés a Szerződő Államok belső jogában meghatározott időkorlátozások alá esik.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban, Budapesten, 2011. szeptember 7. napján magyar és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles.

a Magyar Köztársaság
nevében

Nagy-Britannia és Észak-Írország
Egyesült Királysága nevében

(aláírások)''

„CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF HUNGARY AND THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL GAINS

The Republic of Hungary and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital gains,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

PERSONS COVERED

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2

TAXES COVERED

- (1) This Convention shall apply to taxes on income and on capital gains imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
- (2) There shall be regarded as taxes on income and on capital gains all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
- (3) The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:

- (a) in the case of Hungary:
 - (i) the personal income tax; and
 - (ii) the corporate tax;(hereinafter referred to as "Hungarian tax");
 - (b) in the case of the United Kingdom:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the corporation tax; and
 - (iii) the capital gains tax;(hereinafter referred to as "United Kingdom tax").
- (4) This Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

ARTICLE 3

GENERAL DEFINITIONS

- (1) For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
- (a) the term "Hungary" means the Republic of Hungary and, when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Hungary;
 - (b) the term "United Kingdom" means Great Britain and Northern Ireland, including any area outside the territorial sea of the United Kingdom designated under its laws concerning the Continental Shelf and in accordance with international law as an area within which the rights of the United Kingdom with respect to the sea bed and subsoil and their natural resources may be exercised;
 - (c) the terms "a Contracting State", and "the other Contracting State" mean Hungary or the United Kingdom, as the context requires;
 - (d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;
 - (g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (i) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Hungary, the Minister for National Economy or his authorised representative;
 - (ii) in the case of the United Kingdom, the Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs or their authorised representative;
 - (j) the term "national" means:
 - (i) in relation to Hungary any individual possessing the nationality of Hungary; or any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in Hungary;
 - (ii) in relation to the United Kingdom, any British citizen, or any British subject not possessing the citizenship of any other Commonwealth country or territory, provided he has the right of abode in the United Kingdom; and any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in the United Kingdom;
 - (k) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character;
 - (l) the term "pension scheme" means any plan, scheme, fund, trust or other arrangement established in a Contracting State which is:
 - (i) generally exempt from income taxation in that State; and
 - (ii) operated principally to administer or provide pension or retirement benefits or to earn income for the benefit of one or more such arrangements.

- (2) As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Convention applies, any meaning under the applicable tax law of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4

RESIDENT

- (1) For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any other political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income or capital gains from sources in that State.
- (2) The term “resident of a Contracting State” includes:
- (a) a pension scheme established in that State; and
 - (b) an organisation that is established and is operated exclusively for religious, charitable, scientific, cultural, or educational purposes (or for more than one of those purposes) and that is a resident of that State according to its laws, notwithstanding that all or part of its income or gains may be exempt from tax under the domestic law of that State.
- (3) Where by reason of the provisions of paragraph (1) an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
- (a) he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
- (4) Where by reason of the provisions of paragraph (1) a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the competent authorities of the Contracting States shall determine by mutual agreement the Contracting State of which that person shall be deemed to be a resident for the purposes of this Convention. In the absence of a mutual agreement by the competent authorities of the Contracting States, the person shall not be considered a resident of either Contracting State for the purposes of claiming any benefits provided by the Convention, except those provided by Articles 24 and 25.

ARTICLE 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

- (1) For the purposes of this Convention, the term „permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
- (2) The term “permanent establishment” includes especially:
- (a) place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
- (3) A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

- (4) Notwithstanding the preceding provisions of this Article the term „permanent establishment” shall be deemed not to include:
- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
- (5) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2), where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph (6) applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph (4) which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
- (6) An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
- (7) The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

- (1) Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
- (2) The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
- (3) The provisions of paragraph (1) shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
- (4) The provisions of paragraphs (1) and (3) shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

ARTICLE 7

BUSINESS PROFITS

- (1) The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
- (2) Subject to the provisions of paragraph (3), where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and

separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

- (3) In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
- (4) No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
- (5) For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
- (6) Where profits include items of income or capital gains which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8 SHIPPING AND AIR TRANSPORT

- (1) Profits derived by a resident of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
- (2) For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:
 - (a) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; and
 - (b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise; where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.
- (3) The provisions of paragraph (1) shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

- (1) Where
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State;and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
- (2) Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10 DIVIDENDS

- (1) Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
- (2) However, such dividends:
 - (a) may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- (i) 10 per cent of the gross amount of the dividends, except as provided in sub-paragraph (a) (ii);
 - (ii) 15 per cent of the gross amount of the dividends where those dividends are paid out of income (including gains) derived directly or indirectly from immovable property within the meaning of Article 6 by an investment vehicle which distributes most of this income annually and whose income from such immovable property is exempted from tax;
- (b) shall, notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a), be exempt from tax in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident if the beneficial owner of the dividends is:
- (i) a company which is a resident of the other Contracting State and controls, directly or indirectly, at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends (other than where the dividends are paid by an investment vehicle as mentioned in subparagraph (a) (ii)); or
 - (ii) a pension scheme.
- This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
- (3) The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as any other item which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
- (4) The provisions of paragraphs (1) and (2) shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
- (5) Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in that other State.
- (6) No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividend is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 11

INTEREST

- (1) Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
- (2) The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. The term shall not include any item which is treated as a dividend under the provisions of Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this Article.
- (3) The provisions of paragraph (1) shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
- (4) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
- (5) No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

**ARTICLE 12
ROYALTIES**

- (1) Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
- (2) The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.
- (3) The provisions of paragraph (1) shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
- (4) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
- (5) No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

**ARTICLE 13
CAPITAL GAINS**

- (1) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
- (2) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
- (3) Gains, other than those dealt with in paragraph (2), from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
- (4) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of that State or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.
- (5) Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs (1), (2), (3) and (4), shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

**ARTICLE 14
INCOME FROM EMPLOYMENT**

- (1) Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
- (2) Notwithstanding the provisions of paragraph (1), remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
- (3) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic shall be taxable only in that State.

ARTICLE 15**DIRECTORS' FEES**

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 16**ARTISTES AND SPORTSMEN**

- (1) Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
- (2) Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
- (3) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2), income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or sportsman is exercised provided the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of either Contracting State, or a political subdivision or local authority thereof. In such a case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsman is a resident.

ARTICLE 17**PENSIONS**

Subject to the provisions of paragraph (2) of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to an individual who is a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

ARTICLE 18**GOVERNMENT SERVICE**

- (1) (a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services; and is subject to tax in that State on such salaries, wages and other similar remuneration.
- (2) (a) Notwithstanding the provisions of paragraph (1), pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- (b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
- (3) The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 19**STUDENTS**

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

ARTICLE 20
LECTURERS AND RESEARCHERS

- (1) An individual who visits one of the Contracting States for a period not exceeding two years for the purpose of teaching or carrying out advanced study (including research) at a university, college or other recognised research institute or other establishment for higher education in that Contracting State and who was immediately before that visit a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date he first visits that Contracting State for such purpose.
- (2) The preceding provisions of this Article shall not apply to remuneration which an individual receives for conducting research if the research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

ARTICLE 21
OTHER INCOME

- (1) Items of income beneficially owned by a resident of a Contracting State, wherever arising, which are not dealt with in the foregoing Articles of this Convention, other than income paid out of trusts or out of the estates of deceased persons in the course of administration, shall be taxable only in that State.
- (2) The provisions of paragraph (1) shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph (2) of Article 6, if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
- (3) Where, by reason of a special relationship between the resident referred to in paragraph (1) and some other person, or between both of them and some third person, the amount of the income referred to in that paragraph exceeds the amount (if any) which would have been agreed upon between them in the absence of such a relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the income shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other applicable provisions of this Convention.
- (4) No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the income is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 22
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

- (1) In Hungary, double taxation shall be eliminated as follows:
 - (a) Where a resident of Hungary derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the United Kingdom, and is so taxed in the United Kingdom, Hungary shall, subject to the provisions of sub-paragraph (b) and paragraph (4), exempt such income from tax.
 - (b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, may be taxed in the United Kingdom, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in the United Kingdom. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from the United Kingdom.
- (2) Subject to the provisions of the law of the United Kingdom regarding the allowance as a credit against United Kingdom tax of tax payable in a territory outside the United Kingdom or, as the case may be, regarding the exemption from United Kingdom tax of a dividend arising in a territory outside the United Kingdom (which shall not affect the general principle hereof):
 - (a) Hungarian tax payable under the laws of Hungary and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable gains from sources within Hungary (excluding in the case of a dividend, tax payable in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any United Kingdom tax computed by reference to the same profits, income or chargeable gains by reference to which the Hungarian tax is computed;
 - (b) a dividend derived by a company which is a resident of the United Kingdom from a company which is a resident of Hungary shall be exempted from tax in the United Kingdom;

- (c) in the case of a dividend not exempted from tax under sub-paragraph (b) above (because the conditions for exemption under the law of the United Kingdom are not met) which is paid by a company which is a resident of Hungary to a company which is a resident of the United Kingdom and which controls directly or indirectly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividend, the credit mentioned in sub-paragraph (a) above shall also take into account the Hungarian tax payable by the company in respect of its profits out of which such dividend is paid.
- (3) For the purposes of paragraphs (1) and (2), profits, income and capital gains owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in that other State.
- (4) Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

ARTICLE 23

MISCELLANEOUS PROVISIONS

- (1) Where under any provision of this Convention any income or gains are relieved from tax in a Contracting State and, under the law in force in the other Contracting State a person, in respect of that income or those gains, is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other State and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under this Convention in the first-mentioned State shall apply only to so much of the income or gains as is taxed in the other State.
- (2) Notwithstanding any other provisions of this Convention, where an enterprise of a Contracting State derives income from the other Contracting State, and that income is attributable to a permanent establishment which that enterprise has in a third jurisdiction, the tax benefits that would otherwise apply under the other provisions of the Convention will not apply to that income if the combined tax that is actually paid with respect to such income in the first-mentioned Contracting State and in the third jurisdiction is less than 60 per cent of the tax that would have been payable in the first-mentioned State if the income were earned in that Contracting State by the enterprise and were not attributable to the permanent establishment in the third jurisdiction. Any dividends, interest or royalties to which the provisions of this paragraph apply shall be subject to tax at a rate that shall not exceed 15 per cent of the gross amount thereof. Any other income to which the provisions of this paragraph apply will be subject to tax under the provisions of the domestic law of the other Contracting State, notwithstanding any other provision of the Convention. The provisions of this paragraph shall not apply if:
 - (a) in the case of royalties, the royalties are received as compensation for the use of, or the right to use, intangible property produced or developed by the permanent establishment itself; or
 - (b) in the case of any other income, the income derived from the other Contracting State is derived in connection with, or is incidental to, the active conduct of a trade or business carried on by the permanent establishment in the third jurisdiction (other than the business of making, managing or simply holding investments for the enterprise's own account, unless these activities are banking or securities activities carried on by a bank or registered securities dealer).

ARTICLE 24

NON-DISCRIMINATION

- (1) Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
- (2) The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
- (3) Except where the provisions of paragraph (1) of Article 9, paragraph (4) or (5) of Article 11, paragraph (4) or (5) of Article 12, or paragraph (3) or (4) of Article 21 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits

of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

- (4) Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
- (5) Nothing contained in this Article shall be construed as obliging either Contracting State to grant to individuals not resident in that State any of the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are granted to individuals so resident or to its nationals.

ARTICLE 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

- (1) Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph (1) of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national.
- (2) The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits or other procedural limitations in the domestic law of the Contracting States except such limitations as apply for the purposes of giving effect to such an agreement.
- (3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
- (4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

ARTICLE 26

EXCHANGE OF INFORMATION

- (1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention, in particular, to prevent fraud and to facilitate the administration of statutory provisions against tax avoidance. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
- (2) Any information received under paragraph (1) by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph (1), or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
- (3) In no case shall the provisions of paragraphs (1) and (2) be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.
- (4) If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the

limitations of paragraph (3) but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

- (5) In no case shall the provisions of paragraph (3) be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

ARTICLE 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC OR PERMANENT MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic or permanent missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 28

ENTRY INTO FORCE

- (1) Each of the Contracting States shall notify the other, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the 30th day following the receipt of the later of these notifications and shall thereupon have effect:
- (a) in Hungary:
- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;
 - (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;
- (b) in the United Kingdom:
- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;
 - (ii) subject to sub-paragraph (b)(i) above, in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6th April in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;
 - (iii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1st April in the calendar year next following that in which this Convention enters into force.
- (2) The Convention between the Hungarian People's Republic and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland signed at Budapest on 28th November 1977 ("the prior Convention") shall cease to be effective from the dates upon which this Convention has effect in accordance with the provisions of paragraph (1) and shall terminate on the last such date.
- (3) Notwithstanding the entry into force of this Convention, an individual who is entitled to the benefits of Article 21 (Teachers) of the prior Convention at the time of entry into force of this Convention shall continue to be entitled to such benefits until such time as the individual would have ceased to be entitled to such benefits if the prior Convention had remained in force.

ARTICLE 29

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate this Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiry of five years from the date of entry into force of this Convention. In such event, this Convention shall cease to have effect:

- (a) in Hungary:
- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;
 - (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;

- (b) in the United Kingdom:
- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;
 - (ii) subject to sub-paragraph (b)(i) above, in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6th April in the calendar year next following that in which the notice is given;
 - (iii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1st April in the calendar year next following that in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Budapest this 7th day of September 2011, in the Hungarian and English languages, each text being equally authoritative.

For the Republic of Hungary:

For the United Kingdom of Great Britain
and Northern Ireland:

(signatures)

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital gains, this day concluded between Hungary and the United Kingdom, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall be an integral part of the Convention:

- (1) With reference to Articles 4 and 25:
It is understood that in the absence of a mutual agreement referred to in paragraph (4) of Article 4, the competent authorities may nevertheless consult together for the elimination of double taxation as envisaged by paragraph (3) of Article 25.
- (2) With reference to Article 17:
Having regard to the Hungarian Government's intention to change the tax treatment of pensions, representatives of the two Governments will consult before 2013 to re-examine the provisions of Article 17 to see if they still deal appropriately with any new tax treatment, and if necessary discuss an amending protocol to this Convention.
- (3) With reference to paragraph (1) of Article 25:
It is understood that access to the mutual agreement procedure is subject to the time limits specified in the domestic laws of the Contracting States.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Budapest this 7th day of September 2011., in the Hungarian and English languages, each text being equally authoritative.

For the Republic of Hungary:

For the United Kingdom of Great Britain
and Northern Ireland:

(signatures)"

- 4. §**
- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) A 2. és 3. § az Egyezmény 28. Cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) A Magyar Népköztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén Budapesten, az 1977. évi november hó 28. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló 1978. évi 15. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Tvr.) a Magyar Népköztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén

Budapesten, az 1977. évi november hó 28. napján aláírt egyezmény (a továbbiakban: korábbi egyezmény) megszűnésének az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdésében meghatározott napján hatályát veszti.

- (4) Az Egyezmény, valamint a 2. és 3. § hatálybalépésének, továbbá a korábbi egyezmény megszűnésének és a Tvr. hatályvesztésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
- (5) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2011. évi CXLV. törvény

a Magyar Köztársaság és a Mexikói Egyesült Államok között, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Mexikóvárosban, 2011. június 24. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről*

- 1. §** Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság és a Mexikói Egyesült Államok között, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Mexikóvárosban, 2011. június 24. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.
- 2. §** Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.
- 3. §** Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A MEXIKÓI EGYESÜLT ÁLLAMOK KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és a Mexikói Egyesült Államok, attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról, és hogy kapcsolatukat továbbfejlesszék és előmozdítsák, az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk

SZEMÉLYI HATÁLY

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket Magyarország vagy Mexikó nevében vetnek ki, a beszédés módjára való tekintet nélkül.
2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat.

* A törvényt az Országgyűlés a 2011. október 24-i ülésnapján fogadta el.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:
- a) Magyarországon:
 - (i) a személyi jövedelemadó;
 - (ii) a társasági adó;(a továbbiakban: „magyar adó”);
 - b) Mexikóban:
 - (i) a szövetségi jövedelemadó;
 - (ii) a vállalkozási egykulcsos adó;(a továbbiakban: „mexikói adó”).
4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:
- a) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;
 - b) a „Mexikó” kifejezés a Mexikói Egyesült Államokat jelenti, földrajzi értelemben használva magában foglalja a Mexikói Egyesült Államok területét, valamint a Föderáció integrált részeit, a szigeteket, beleértve a mellette fekvő vizekben lévő zátonyokat és korallzátonyokat, Guadalupe és Revillagigedo szigeteket, a kontinentális talapzatot és a szigetek, zátonyok és korallzátonyok tengerfenekét és altalaját, a területi tengerek vizeit és a belföldi vizeket, és ezeken túl azokat a területeket, amelyeken a nemzetközi joggal összhangban Mexikó gyakorolhatja a tengerfenék, az altalaj és a mellette fekvő vizek, és a nemzeti területe feletti légtér természeti erőforrásainak feltárásával és kiaknázásával kapcsolatos szuverén jogait a nemzetközi jog által kialakított mértékben és feltételek alapján;
 - c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezések Magyarországot vagy Mexikót jelentik, a szövegösszefüggésnek megfelelően;
 - d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesület;
 - e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;
 - f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;
 - g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;
 - h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;
 - i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:
 - (i) Magyarország esetében a nemzetgazdasági minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
 - (ii) Mexikó esetében a Pénzügy- és Közhiteli Minisztériumot;
 - j) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:
 - (i) bármely természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;
 - (ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesületet vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri;
 - k) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység végzését.
2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján ott adóköteles, beleértve az államot, és annak bármely politikai alegységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.
2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:
 - a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);
 - b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
 - c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;
 - d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.
3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, a Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak a kérdést kölcsönös egyetértéssel rendezni és meghatározni az Egyezmény alkalmazásának módját az ilyen személyekre. Ilyen megállapodás hiányában az ilyen személy nem tekinthető egyik Szerződő Államban sem illetőséggel bírónak az Egyezmény által nyújtott kedvezmények tekintetében.

5. Cikk

TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.
2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:
 - a) az üzletvezetés helyét;
 - b) a fióktelepet;
 - c) az irodát;
 - d) a gyártelepet;
 - e) a műhelyt; és
 - f) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.
3. A „telephely” kifejezés hasonlóképpen magában foglalja:
 - a) az építési területet vagy az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatokat vagy az ezzel kapcsolatos felügyeleti tevékenységeket, de csak akkor, ha az ilyen terület, munkálatok vagy tevékenységek 6 (hat) hónapnál tovább tartanak;
 - b) a vállalkozás által a munkavállalókon vagy a vállalkozás által erre a célra alkalmazott más személyeken keresztül nyújtott szolgáltatásokat, beleértve a tanácsadási szolgáltatásokat, de csak akkor, ha az ilyen jellegű tevékenységek folytatása (az azonos vagy kapcsolódó projektre), az egyik Szerződő Államban egyfolytában vagy megszakításokkal meghaladja a 183 (száznolcvanhárom) napot bármely 12 (tizenkét) hónapos időszakban;
 - c) egy természetes személy által szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység végzését, de csak akkor, ha ezen foglalkozás vagy tevékenység folytatása az egyik Szerződő Államban egyfolytában vagy megszakításokkal meghaladja a 183 (száznolcvanhárom) napot bármely 12 (tizenkét) hónapos időszakban.
4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:
 - a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;
 - b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;
 - c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

- d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;
 - e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;
 - f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.
5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejték ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.
 6. Tekintet nélkül e cikk korábbi rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam biztosítási vállalkozását – a viszontbiztosítás kivételével – a másik Szerződő Államban telephellyel rendelkezőnek kell tekinteni, ha ennek a másik államnak a területén biztosítási díjakat gyűjt vagy itt található kockázatokat biztosít egy személyen keresztül, kivéve a független képviselőt, amelyre a 7. bekezdés alkalmazandó.
 7. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el, és hogy a vállalkozással való kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikban a tevékenységükért járó ellenérték tekintetében nem állapodnak meg olyan feltételekben vagy nem szabnak olyan feltételeket, amelyek különböznek azoktól, amelyekben a független képviselők általában megállapodnak.
 8. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.
2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.
4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.
2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell

ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol. Az egyik Szerződő Állam által levonni engedett költségek csak azokat a költségeket foglalják magukban, amelyek ennek az államnak a belső jogszabályai alapján levonhatóak.
4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.
5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.
6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.
7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

NEMZETKÖZI SZÁLLÍTÁS

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.
2. Az 1. bekezdésben említett nyereség nem foglalja magában az elszállásolásból és bármilyen más szállítási eszköz használatából származó nyereséget.
3. E cikk alkalmazásában az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja a hajók vagy légi járművek teljes (idő vagy utazási) alapú bérbeadásából származó nyereséget. Szintén magában foglalja a hajók vagy légi járművek személyzet nélküli bérbeadásából származó nyereséget, ha az ilyen hajókat vagy légi járműveket a bérlő nemzetközi forgalomban üzemelteti és a nyereséget hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetésével foglalkozó, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szerzi.
4. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. Cikk

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben
 - a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesedik, vagy
 - b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesednek,
 és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.
2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben egyetért az elsőként említett állam által végrehajtott kiigazítással. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.
2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és ennek az államnak a jogszabályai szerint, amelyikben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg:
 - a) az osztalék bruttó összegének 5 (öt) százalékát, ha a hasznhúzó egy olyan társaság (a nem adóköteles személyegyesítő társaság kivételével), amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 10 (tíz) százalékos közvetlen részesedéssel bír;
 - b) az osztalék bruttó összegének 15 (tizenöt) százalékát minden más esetben.E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.
A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.
3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.
4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik államban.
2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és ennek az államnak a jogszabályai szerint, amelyikből származik, ha azonban a kamat hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, akkor az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 (tíz) százalékát.
3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, az 1. bekezdésben meghatározott kamat csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a hasznhúzó belföldi illetőségű, amennyiben
 - a) a hasznhúzó az egyik Szerződő Állam, annak politikai alegysége vagy helyi hatósága, vagy az egyik Szerződő Állam Központi Bankja;
 - b) a kamatot bármely, az a) albekezdésben említett jogalany fizeti;
 - c) a kamat Magyarországról származik és azt a Banco de México, Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C., Nacional Financiera, S.N.C. vagy a Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos, S.N.C. vagy bármely más intézmény által, amelyben a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megállapodhatnak, nem kevesebb, mint 3 (három) éves időszakra nyújtott, garantált vagy biztosított kölcsön tekintetében fizetik;
 - d) a kamat Mexikóból származik és azt a Magyar Export-Import Bank Zrt. (Eximbank), a Magyar Exporthitel Biztosító Zrt. (Mehib), a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. (MFB) vagy bármely más intézmény által, amelyben a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megállapodhatnak, nem kevesebb, mint 3 (három) éves időszakra nyújtott, garantált vagy biztosított kölcsön tekintetében fizetik.
4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nincs, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és

díjakat, valamint minden más jövedelmet, amelyet annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint, amelyekben a jövedelem keletkezik, a kölcsönadott pénzből származó jövedelemként kezelnek. A „kamat” kifejezés nem foglal magában bármely olyan jövedelemrészt, amely a 10. cikk 3. bekezdésének rendelkezései alapján osztaléknak tekintendő. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek kamatként kezelendők.

5. Az 1., 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető személy ebben az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye van és ezt a kamatot ez a telephely viseli, úgy az ilyen kamat abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyikben a telephely van.
7. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik államban.
2. Mindazonáltal ez a jogdíj abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és ennek az államnak a jogszabályai szerint, amelyikből származik, ha azonban a jogdíj haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 (tíz) százalékát.
3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet
 - a) bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak a használatáért vagy hasznosítási jogáért;
 - b) bármilyen ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezés hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért;
 - c) ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információ nyújtásáért;
 - d) bármilyen irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotást és a televíziós vagy rádiós közvetítésre szolgáló felvételek vagy szalagokat, szerzői jogának hasznosításáért vagy hasznosítási jogáértellenértékként kapnak.

Tekintet nélkül a 13. cikk rendelkezéseire, a „jogdíj” kifejezés magában foglalja azokat a kifizetéseket is, amelyek bármely olyan jog vagy vagyoni érték elidegenítéséből származnak, amelyek annak termelékenységétől, használatától vagy rendelkezésre bocsátásától függenek.

4. Az 1. és a 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető személy ebben az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye van, és a jogdíjat ez a telephely viseli, úgy az jogdíj abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyikben a telephely van.
6. Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

ELIDEGENÍTÉSŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.
2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 (ötven) százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól származik, megadóztatható ebben a másik államban.
3. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság vagy más jogi személy tőkéjében lévő részvényének, részesedésének vagy más jogainak az elidegenítéséből szerez, megadóztatható ebben a másik államban, ha a nyereséget élvező személy az ilyen elidegenítést megelőző 12 (tizenkét) hónapos időszakban bármely időpontban, mindazon személyekkel együtt, akik kapcsolatosak a nyereséget élvező személlyel, legalább 25 (huszonöt) százalékos részesedéssel bírt e társaság vagy más jogi személy tőkéjében.
4. Az e cikk 2. bekezdésében nem említett egyéb nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.
5. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ebben az államban adóztatható.
6. Az e cikk megelőző bekezdéseiben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

MUNKAVISZONYBŐL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. A 15., 17., 18. és 20. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.
2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:
 - a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 (száznyolcvanhárom) napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely 12 (tizenkét) hónapos időtartamon belül, és
 - b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és
 - c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.
3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben a hajót vagy a légi járművet üzemeltető vállalkozás belföldi illetőségű.

15. Cikk

IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy bármely más szervének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

16. Cikk

MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy

sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

- Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.
- Tehtet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett, és az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű művésznak vagy sportolónak juttatott jövedelem mentes az adó alól abban a másik Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezen tevékenységet jelentős részben az elsőként említett államnak, vagy annak politikai aegységének vagy helyi hatóságának a forrásaiból támogatják. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

17. Cikk

NYUGDÍJAK

- A nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak ebben az államban adóztatható.
- Tehtet nélkül e cikk 1. bekezdésének rendelkezéseire, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam kötelező nyugdíjrendszerének rendelkezései alapján fizetnek, csak ebben az államban adóztatható.

18. Cikk

KÖZSZOLGÁLAT

- A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai aegysége vagy helyi hatósága fizet természetes személynek az ezen államnak vagy aegységnek vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.
 - Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:
 - ennek az államnak az állampolgára; vagy
 - nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.
- Az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai aegysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 14., 15. és 16. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

19. Cikk

TANULÓK

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

20. Cikk

TANÁROK ÉS OKTATÓK

- Az a tanár vagy oktató, aki az egyik Szerződő Államot meglátogatja attól az időponttól számított 2 (két) évet meg nem haladó időszakra, amikor először látogatja meg ezt az államot, kizárólag az ebben a Szerződő Államban lévő egyetlen, főiskolán vagy más elismert kutató intézetben vagy felsőoktatási intézményben tanítás vagy felsőfokú tanulmányok folytatása (beleértve a kutatást) céljából, és aki közvetlenül ezen látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, az elsőként említett Szerződő Államban mentes az adó alól az ilyen tanításért, tanulmányért kapott díjazás után.

2. Ennek a cikknek az előző rendelkezései nem alkalmazandók az olyan díjazásra, amelyet a tanár vagy az oktató kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást elsősorban egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzik.

21. Cikk

EGYÉB JÖVEDELEM

Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, amelyek a másik Szerződő Államban keletkeznek, megadóztathatók ebben a másik Szerződő Államban.

22. Cikk

KEDVEZMÉNYEK KORLÁTOZÁSA

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem kapja meg az Egyezmény kedvezményeit, ha a másik Szerződő Állam illetékes hatósága megállapítja, hogy az említett belföldi illetőségű személy aktívan üzleti tevékenységet fejt ki a másik államban és az ilyen személy létesítésének vagy megszerzésének vagy fenntartásának, valamint működtetése vezetésének egyik fő célja az Egyezmény kedvezményeinek a megszerzése.
2. Mielőtt az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személytől a másik Szerződő Államban megtagadnák az adózás enyhítését az előző bekezdés értelmében, a Szerződő Államok illetékes hatóságai egyeztetni fognak egymással. Hasonlóképpen, a Szerződő államok illetékes hatóságai egyeztetethetnek egymással e cikk alkalmazása tekintetében.
3. Ezen Egyezmény rendelkezései nem akadályozzák egyik Szerződő Államot sem abban, hogy az alultőkésítésre és az ellenőrzött külföldi társaságokra (Mexikó esetében, kedvezményes adórendszerek) vonatkozó rendelkezéseiket alkalmazzák.

23. Cikk

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:
 - a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Mexikóban, Magyarország a b) pontban és a 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.
 - b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10., 11. és 12. cikkek rendelkezései szerint megadóztathatók Mexikóban, Magyarország megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Mexikóban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Mexikóból származó ilyen jövedelemtétélekre esik.
2. Mexikó jogának rendelkezései szerint, és az abban meghatározott korlátozások fenntartásával, amelyek időről időre módosíthatók az itt meghatározott általános elvek változtatása nélkül, Mexikó megengedi a belföldi illetőségű személyei számára a mexikói adóba a következők beszámítását:
 - a) a Magyarországon keletkezett jövedelem után megfizetett magyar adót, az ilyen jövedelem után Mexikóban fizetendő adót meg nem haladó összegben; és
 - b) az olyan társaság esetében, amely legalább 10 (tíz) százalékban tulajdonosa egy olyan társaság tőkéjének, amely Magyarországon belföldi illetőségű, és amelytől az elsőként említett társaság osztalékot kap, a nyereséget felosztó társaság által az arra a nyereségre tekintettel megfizetett magyar adót, amelyből az osztalékot fizetik.
3. Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

24. Cikk

EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vehetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.
3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 7. bekezdésének vagy a 12. cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.
4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.
5. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

KÖLCSÖNÖS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő 3 (három) éven belül kell előterjeszteni.
2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel, feltéve, hogy a másik Szerződő Állam illetékes hatóságát értesítik az esetről az adóbevallás másik államban történő benyújtása esedékességének vagy benyújtásának napjától – amelyik a későbbi – számított 4 (négy) és fél éven belül. Ebben az esetben, az így létrejött megállapodást az adóbevallás benyújtása esedékessége dátumától vagy benyújtása dátumától számított 10 (tíz) éven belül végre kell hajtani, amelyik későbbi, vagy egy hosszabb időszak alatt, ha ezt ennek a másik államnak a belső joga megengedi.
3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.
4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.
5. Tekintet nélkül bármely más szerződésre, amelynek a Szerződő Államok részesei vagy részesei lesznek, bármely, az egyik Szerződő Állam által tett olyan intézkedéssel kapcsolatos vita, amely a 2. cikk hatálya alá tartozó adót érinti, vagy az egyenlő elbánás esetében, az egyik Szerződő Állam által tett bármely adózási intézkedés, beleértve a vitát arról is, hogy ezen Egyezmény alkalmazandó-e, csak az Egyezmény alapján rendezhető, hacsak a Szerződő Államok illetékes hatóságai másképp nem állapodnak meg.

26. Cikk

INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok, azok politikai alegységei vagy helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

2. A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.
3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:
 - a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;
 - b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;
 - c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértene a közrendet.
4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha e másik államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszerzés megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.
5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszerzés megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzügyi intézménynek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

27. Cikk

DIPLOMÁCIAI ÉS KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseletek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk

HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Államok diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső követelményeknek eleget tettek.
2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbit követő 30. (harmincadik) napon lép hatályba, és rendelkezései mindkét Szerződő Államban alkalmazandók:
 - a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;
 - b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

29. Cikk

FELMONDÁS

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt annak hatálybalépésétől számított 5 (öt) év után bármelyik Szerződő Állam bármikor felmondhatja úgy, hogy legalább 6 (hat) hónappal megelőzően a felmondásról diplomáciai úton értesítést küld.

Ebben az esetben az Egyezmény mindkét Szerződő Államban hatályát veszti:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;
- b) az egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Mexikóvárosban, kettőezer-tizenegy június 24. napján magyar, spanyol és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Magyar Köztársaság nevében

a Mexikói Egyesült Államok nevében

(aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

A Magyar Köztársaság és a Mexikói Egyesült Államok között a jövedelemadókat területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, 2011. június 24-én aláírt Egyezményhez

A Magyar Köztársaság és a Mexikói Egyesült Államok a 2011. június 24-én, Mexikóvárosban aláírt, a jövedelemadókat területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezményhez kapcsolódóan az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik:

1. A 4. cikk tekintetében:

Tekintet nélkül a 4. cikk 1. bekezdésének rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam jogszabályai alapján létrehozott nyugdíjalap vagy befektetési alap belföldi illetőségűnek tekintendő ebben a Szerződő Államban.

2. A 12. cikk 3. bekezdése tekintetében:

Amennyiben ezen Egyezmény hatálybalépését követően Mexikó egy harmadik állammal olyan rendelkezésben állapodik meg, amely nem tartalmazza a jogdíjakkal összefüggésben a „bármilyen ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezés hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért” meghatározást, a 12. cikk 3. bekezdésének b) albekezdése automatikusan nem alkalmazható Mexikó és Magyarország között a Mexikó és a harmadik állam közötti Egyezmény hatálybalépésének napjától kezdve.

3. A 15. cikk tekintetében:

Megállapítást nyert, hogy a „bármely más szerv” kifejezés a következőket jelenti:

- (i) Magyarország esetében: a felügyelőbizottságot;
- (ii) Mexikó esetében: a Comisariót.

4. A 26. cikk tekintetében:

Ha ezen Egyezmény alapján a belső jognak megfelelően személyes adatok cseréjére kerül sor, az egyes Szerződő Államokban a hatályos jogszabályoknak alávetve az alábbi kiegészítő rendelkezéseket kell alkalmazni:

- a) Az adatfogadó hatóság ezen adatokat csak a megjelölt célra használhatja fel és az adatszolgáltató hatóság által előírt feltételeknek megfelelően.
- b) Az adatfogadó hatóság kérésre köteles az adatszolgáltató hatóságot értesíteni az átadott adatok felhasználásáról és azok által elért eredményekről.
- c) Személyes adatok csak a felelős hatóságok részére szolgáltatathatók. Egyéb hatóságnak való átengedésük csak az adatszolgáltató hatóság előzetes engedélyével lehetséges.
- d) Az adatszolgáltató hatóság biztosítani köteles, hogy az átadandó adatok pontosak, és hogy szükségesek és arányosak a céllal, amelyre átadásra kerülnek. Tiszteletben kell tartani minden, az alkalmazandó belső jog által előírt adatszolgáltatási tilalmat. Ha kiderül, hogy pontatlan, illetve olyan adatok kerültek átadásra, amelyeket nem kellett volna átadni, erről a fogadó hatóságot késedelem nélkül értesíteni kell. A fogadó hatóság köteles az ilyen adatokat késedelem nélkül kijavítani vagy törölni.
- e) Kérelemre az érintett személyt informálni kell a vele kapcsolatban átadott adatokról, és a felhasználásról, amelyre az ilyen adatokat át kell adni. Ezt az információt nem kötelező szolgáltatni, ha összességében kiderül, hogy a visszatartásához fűződő közérdek erősebb, mint az érintett személy abbéli érdeke, hogy azt megkapja. Minden egyéb tekintetben az érintett személynek azt a jogát, hogy a rá vonatkozó létező adatokról tájékoztatást kapjon, annak a Szerződő Államnak a belső joga szabályozza, amelynek a fennhatósága alá tartozó területen az információ-szolgáltatásra irányuló kérelem benyújtásra került.
- f) Az adatfogadó hatóság saját törvényeinek megfelelően visel felelősséget bármely olyan személy vonatkozásában, aki jogtalanul szenved kárt az ebben az Egyezményben foglalt adatcsere alapján való

- adatszolgáltatás eredményeként. A kárt szenvedett személy tekintetében a fogadó hatóság nem hozhatja fel mentességére védekezésként azt, hogy a kárt az adatszolgáltató hatóság okozta.
- g) Ahol az adatszolgáltató hatóság belső joga különös rendelkezéseket tartalmaz az átadott személyes adatok törlésére vonatkozóan, ez a hatóság ennek megfelelően tájékoztatja az adatfogadó hatóságot. Ezekre a jogi rendelkezésekre tekintet nélkül, az átadott személyes adatokat törlik, amint többé nem szükségesek arra a célra, amire átadásra kerültek.
- h) Az adatszolgáltató és adatfogadó hatóságok kötelesek hivatalos nyilvántartást vezetni a személyes adatok átadásáról és fogadásáról.
- i) Az adatszolgáltató és adatfogadó hatóságok kötelesek hatékony intézkedéseket hozni az átadott személyes adatok védelmére az illetéktelen hozzáféréssel, megváltoztatással és nyilvánosságra hozattal szemben.
- j) A Szerződő Államok biztosítják, hogy a jelen Egyezményben előírt adatvédelmi rendelkezések megtartását a Szerződő Államok megfelelő jogszabályaival összhangban a hatóságoktól független szervezetek felügyelik. Az adatvédelemmel kapcsolatos jogok megsértése esetén az érintett személyek jogosultak jogorvoslatra, beleértve a bírósági utat, összhangban a Szerződő Államok megfelelő belső jogszabályaival.
5. Jelen Egyezmény semmilyen módon nem befolyásolja azokat a kötelezettségeket, amelyek Magyarország európai uniós tagságából fakadnak.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban Mexikóvárosban kettőezer-tizenegy június 24. napján magyar, spanyol és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Magyar Köztársaság nevében

a Mexikói Egyesült Államok nevében

(aláírások)"

**"C O N V E N T I O N
BETWEEN THE REPUBLIC OF HUNGARY AND THE UNITED MEXICAN STATES
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

The Republic of Hungary and the United Mexican States, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and to further develop and facilitate their relationship,
Have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of Hungary or Mexico, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - (a) in Hungary:
 - (i) the personal income tax;
 - (ii) the corporate tax;
 (hereinafter referred to as "Hungarian tax");

- (b) in Mexico:
 - (i) the federal income tax;
 - (ii) the business flat rate tax;(hereinafter referred to as "Mexican tax").
- 4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term "Hungary" means the Republic of Hungary and, when used in a geographical sense, it means the territory of the Republic of Hungary;
 - (b) the term "Mexico" means the United Mexican States, when used in a geographical sense it includes the territory of the United Mexican States, as well as the integrated parts of the Federation, the islands, including the reefs and cays in the adjacent waters, the islands of Guadalupe and Revillagigedo, the continental shelf and the seabed and sub-soil of the islands, cays and reefs, the waters of the territorial seas and the inland waters and beyond them the areas over which, in accordance with the international law, Mexico may exercise its sovereign rights of exploration and exploitation of the natural resources of the seabed, sub-soil and the supra-jacent waters, and the air space of the national territory to the extent and under conditions established by international law;
 - (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Hungary or Mexico, as the context requires;
 - (d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;
 - (g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by a resident of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (i) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Hungary, the Minister for National Economy or his authorised representative;
 - (ii) in the case of Mexico, the Ministry of Finance and Public Credit;
 - (j) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - (k) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Convention to such person. In the absence of such agreement, such person shall not be considered to be a resident of either Contracting State for purposes of enjoying benefits under the Convention.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:
 - (a) a building site or a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than 6 (six) months;
 - (b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 (one hundred and eighty-three) days in any 12- (twelve-) month period;
 - (c) the performance of professional services or other activities of an independent character by an individual, but only where those services or activities continue within a Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 (one hundred and eighty-three) days in any 12- (twelve-) month period.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. Notwithstanding the foregoing provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.
7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business and that in their commercial or financial relations with the enterprise conditions concerning the consideration for their activity are not made or imposed that differ from those generally agreed to by independent agents.
8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. The expenses to be allowed as deductions by a Contracting State shall include only expenses that are deductible under the domestic laws of that State.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Profits derived by a resident of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.
2. Profits referred to in paragraph 1 shall not include profits from the provision of accommodation and profits from the use of any other means of transport.
3. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic by a resident of a Contracting State include profits from the rental of ships or aircraft on a full (time or voyage) basis. They also include profits from the rental of ships or aircraft on a bareboat basis if such ships or aircraft are operated in international traffic by the lessee and are derived by a resident of a Contracting State engaged in the operation of ships or aircraft in international traffic.
4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 5 (five) per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership that is not liable to tax), which holds directly at least 10 (ten) per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - (b) 15 (fifteen) per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.
3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 (ten) per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State in which the beneficial owner is a resident if:
 - (a) the beneficial owner is a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof, or the Central Bank of a Contracting State;
 - (b) the interest is paid by any of the entities mentioned in sub-paragraph (a);
 - (c) the interest arises in Hungary and is paid in respect of a loan for a period of not less than 3 (three) years granted, guaranteed or insured by Banco de México, Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C., Nacional Financiera, S.N.C. or Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos, S.N.C., or by any other institution, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States; or
 - (d) the interest arises in Mexico and is paid in respect of a loan for a period of not less than 3 (three) years granted, guaranteed or insured, by Magyar Export-Import Bank Zrt. (Eximbank Zrt.), Magyar Exporthitel Biztosító Zrt. (Mehib Zrt.), Magyar Fejlesztési Bank Zrt. (MFB) or by any other institution, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as all other income that is treated as income from money lent by the laws of the Contracting State in which the income arises. The term "interest" shall not include any item of income which is

considered as a dividend under the provisions of paragraph 3 of Article 10. Penalty charges for late payment shall be treated as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraph 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
7. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 (ten) per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for:
 - (a) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process;
 - (b) the use of, or the right to use, any industrial, commercial, or scientific equipment;
 - (c) the supply of information concerning industrial, commercial or scientific experience;
 - (d) the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including cinematograph films and films or tapes for television or radio broadcasting.

Notwithstanding the provisions of Article 13, the term "royalties" also includes payments derived from the alienation of any such right or property which are contingent on the productivity, use or disposition thereof.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of one of the Contracting States or not, has in a Contracting State a permanent establishment and such royalties are borne by such permanent establishment, then the royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
6. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests deriving more than 50 (fifty) per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares, participation or other rights in the capital of a company or other legal person that is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State, if the recipient of the gain, at any time, during the 12 (twelve) month period preceding such alienation, together with all persons who are related to the recipient, had a participation of at least 25 (twenty-five) per cent in the capital of that company or other legal person.
4. Gains, other than those dealt with in paragraph 2 of this Article, from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
5. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.
6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 (one hundred and eighty-three) days in any 12- (twelve-) month period commencing or ending in the tax year concerned, and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the enterprise which operates the ship or aircraft is a resident.

Article 15

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16

ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income mentioned in this Article accruing to an artiste or sportsperson resident of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State, in which the activity of the entertainer or sportsperson is exercised, provided that this activity is supported in a considerable part out of public funds of the first-mentioned State or a political subdivision or local authority thereof. In such a case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the artiste or sportsperson is a resident.

Article 17**PENSIONS**

1. Pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, pensions and other similar remuneration paid under the provisions of a mandatory pension scheme of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 18**GOVERNMENT SERVICE**

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 14, 15 and 16 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 19**STUDENTS**

Payments which a student, apprentice or business trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training, receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20**PROFESSORS AND TEACHERS**

1. A professor or teacher who visits one of the Contracting States for a period not exceeding 2 (two) years reckoned from the date he first visits that Contracting State for the sole purpose of teaching or carrying out advanced study (including research) at a university, college or other recognised research institute or other establishment for higher education in that Contracting State and who was immediately before that visit a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching or study.
2. The preceding provisions of this Article shall not apply to remuneration which a professor or teacher receives for conducting research if the research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21**OTHER INCOME**

Items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

Article 22**LIMITATION ON BENEFITS**

1. A resident of a Contracting State shall not be granted the benefits of this Convention if the competent authority of the other Contracting State determines that the said resident actively carries out business in the other State and that the establishment or acquisition or maintenance of such person and the conduct of its operations has as one of its principal purposes the obtaining of benefits under this Convention.
2. Before a resident of a Contracting State is denied relief from taxation in the other Contracting State by reason of the preceding paragraph, the competent authorities of the Contracting States shall consult each other. Likewise, the competent authorities of the Contracting States may consult each other with regard to the application of this Article.

3. The provisions of this Convention shall not prevent a Contracting State from applying its provisions regarding thin capitalisation and controlled foreign corporation (in the case of Mexico, preferential tax regimes).

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Hungary double taxation shall be eliminated as follows:
 - (a) Where a resident of Hungary derives income which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Mexico, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraph (b) and paragraph 3, exempt such income from tax.
 - (b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11 and 12, may be taxed in Mexico, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Mexico. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from Mexico.
2. In accordance with the provisions and subject to the limitations of the laws of Mexico, as may be amended from time to time without changing the general principle hereof, Mexico shall allow its residents as a credit against the Mexican tax:
 - (a) the Hungarian tax paid on income arising in Hungary, in an amount not exceeding the tax payable in Mexico on such income; and
 - (b) in the case of a company owning at least 10 (ten) per cent of the capital of a company which is a resident of Hungary and from which the first-mentioned company receives dividends, the Hungarian tax paid by the distributing company with respect to the profits out of which the dividends are paid.
3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national.

The case must be presented within 3 (three) years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention, provided that the competent authority of the other Contracting State is notified of the case within 4 (four) and a half years from the due date or the date of filing of the return in that other State, whichever is later. In such case, any agreement reached shall be implemented within 10 (ten) years from the due date or the date of filing of the return in that other State, whichever is later, or a longer period if permitted by the domestic law of that other State.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.
5. Notwithstanding any other treaties of which the Contracting States are or may become parties, any dispute over a measure taken by a Contracting State involving a tax covered by Article 2 or, in the case of non-discrimination, any taxation measure taken by a Contracting State, including a dispute whether this Convention applies, shall be settled only under the Convention, unless the competent authorities of the Contracting States agree otherwise.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, its political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27**MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS**

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28**ENTRY INTO FORCE**

1. The Contracting States shall notify each other through diplomatic channels that their domestic requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.
2. This Convention shall enter into force on the 30th (thirtieth) day of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:
 - (a) with respect to taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
 - (b) with respect to other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

Article 29**TERMINATION**

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention through diplomatic channels, by giving notice of termination at least 6 (six) months before the end of any calendar year after 5 (five) years from the date of entry into force of the Convention.

In such event, this Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

- (a) with respect to taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given;
- (b) with respect to other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Mexico City this 24th day of June two thousand and eleven in the Hungarian, Spanish and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Republic of Hungary

For the United Mexican States

(signatures)

PROTOCOL**to the Convention between the Republic of Hungary and the United Mexican States for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed at Mexico City on 24th of June 2011**

The Republic of Hungary and the United Mexican States have in addition to the Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed at Mexico City on 24th of June 2011 agreed on the following provisions, which shall form an integral part of the said Convention:

1. With reference to Article 4:

Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of Article 4, a pension fund or investment fund established according to the laws of a Contracting State shall be regarded a resident of such Contracting State.
2. With reference to Article 12 paragraph 3:

If after the entry into force of this Convention, Mexico agrees with a third state to a provision that does not include the term "the use of, or the right to use, any industrial, commercial or scientific equipment" in the concept of royalties,

subparagraph (b) of paragraph 3 of Article 12 shall automatically not be applicable between Hungary and Mexico from the date of the entry into force of the Convention between Mexico and the third state.

3. With reference to Article 15:

It is understood that the term "any other organ" means:

- (i) in the case of Hungary: the supervisory board;
- (ii) in the case of Mexico: Comisario.

4. With reference to Article 26:

If in accordance with domestic law personal data are exchanged under this Convention, the following additional provisions shall apply subject to the legal provisions in effect for each Contracting State:

- (a) The receiving agency may use such data only for the stated purpose and shall be subject to the conditions prescribed by the supplying agency.
 - (b) The receiving agency shall on request inform the supplying agency about the use of the supplied data and the results achieved thereby.
 - (c) Personal data may be supplied only to the responsible agencies. Any subsequent supply to other agencies may be effected only with the prior approval of the supplying agency.
 - (d) The supplying agency shall be obliged to ensure that the data to be supplied are accurate and that they are necessary for and proportionate to the purpose for which they are supplied. Any bans on data supply prescribed under applicable domestic law shall be observed. If it emerges that inaccurate data or data which should not have been supplied have been supplied, the receiving agency shall be informed of this without delay. That agency shall be obliged to correct or erase such data without delay.
 - (e) Upon application the person concerned shall be informed of the supplied data relating to him and of the use to which such data are to be put. There shall be no obligation to furnish this information if on balance it turns out that the public interest in withholding it outweighs the interest of the person concerned in receiving it. In all other respects, the right of the person concerned to be informed of the existing data relating to him shall be governed by the domestic law of the Contracting State in whose sovereign territory the application for the information is made.
 - (f) The receiving agency shall bear liability in accordance with its domestic laws in relation to any person suffering unlawful damage as a result of supply under the exchange of data pursuant to this Convention. In relation to the damaged person, the receiving agency may not plead its discharge that the damage had been caused by the supplying agency.
 - (g) Where the domestic law of the supplying agency contains special provisions for the deletion of the personal data supplied, that agency shall inform the receiving agency accordingly. Irrespective of such law, supplied personal data shall be erased once they are no longer required for the purpose for which they were supplied.
 - (h) The supplying and the receiving agencies shall be obliged to keep official records of the supply and receipt of personal data.
 - (i) The supplying and the receiving agencies shall be obliged to take effective measures to protect the personal data supplied against unauthorised access, unauthorised alteration and unauthorised disclosure.
 - (j) The Contracting States shall ensure that the adherence to the data protection requirements set forth in this Convention is monitored by organisations which are independent from the agencies in accordance with the respective legislations of the Contracting States. In the event of breach of rights related to data protection, the affected persons shall be entitled to legal remedy, including in a court, in accordance with the respective domestic legislations of the Contracting States.
5. The present Convention shall in no way prejudice to the obligations deriving from Hungary's membership in the European Union.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Mexico City this 24th day of June 2011, in the Hungarian, Spanish and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Republic of Hungary

For the United Mexican States

(signatures)"

- 4. §**
- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) A 2. és 3. § az Egyezmény 28. Cikk 2. bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) Az Egyezmény, valamint a 2. és 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
 - (4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

IV. A Magyar Nemzeti Bank, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete és a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnökének rendeletei

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnökének 8/2011. (XI. 3.) NMHH rendelete a frekvencialekötés és -használat díjáról szóló 1/2011. (III. 31.) NMHH rendelet módosításáról

A médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 206. § (1) bekezdésének a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, összhangban az Mttv. 134. § (5) bekezdésében foglaltakkal a következőket rendelem el:

1. § (1) A frekvencialekötés és -használat díjáról szóló 1/2011. (III. 31.) NMHH rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 1. § (5) bekezdésében a „Frekvenciasávok Nemzeti Felosztási Táblázatának megállapításáról szóló kormányrendeletben” szövegrész helyébe a „frekvenciasávok nemzeti felosztásának megállapításáról szóló kormányrendeletben” szöveg, a Rendelet 2. § (1) bekezdés q) pontjában a „frekvenciasávok nemzeti felosztásáról szóló kormányrendelet” szövegrész helyébe a „frekvenciasávok nemzeti felosztásának megállapításáról szóló kormányrendelet” szöveg lép.
- (2) A Rendelet 16. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„16. § (1) Az egyszeri frekvencialekötési díj mértéke egy havi frekvenciahasználati díjjal egyenlő.
(2) A frekvenciahasználati díjat állomásonként (berendezésenként, önálló frekvenciát lefoglaló melegtartalékonként) és frekvenciánként kell megállapítani, ide nem értve a passzív átjátszókat.
(3) Pont-pont rendszerű rádiórelé állomások – az egyszerűsített rádióengedélyezési eljárás szerint engedélyezett állomások kivételével – frekvenciahasználati díját adásirányonként kell megállapítani a 7. számú melléklet 1. táblázata alapján.
(4) A 960 MHz-nél nagyobb frekvenciájú, változó telephelyű rádiórelé hálózatok állomásainak frekvenciahasználati díja – a közös frekvenciákon működők kivételével – a (3) bekezdésben megállapított díj 2,5-szerese.
(5) Pont-többpont rendszerű rádiórelé, valamint műsorszétosztó és -elosztó hálózatok esetében – az egyszerűsített rádióengedélyezési eljárás szerint engedélyezett állomások kivételével – a frekvenciahasználati díjat csak a központi állomás után kell fizetni a 7. számú melléklet 2. táblázata szerint. A központi állomásnál az engedélyezett adó és a vevő csatornák sáv szélességét össze kell adni.
(6) Az egyszerűsített rádióengedélyezési eljárásban engedélyezett állomások után fizetendő frekvenciahasználati díj 1000 Ft/állomás/hó.”
- (3) A Rendelet 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„17. § (1) Ha a pont-többpont összeköttetés központi állomása vagy a pont-pont összeköttetés állomásai közül legalább az egyik Budapest környezetében van, a frekvenciadíj mértéke a 16. § (1)–(5) bekezdés szerint megállapított díj kétszerese.
(2) A frekvenciasávok felhasználási szabályainak megállapításáról szóló NMHH rendeletben szabályozott közös frekvenciahasználat esetén
a) frekvencialekötési díjat nem kell fizetni,
b) a 16. § (2)–(5) bekezdés szerint megállapított díj 25%-át kell megfizetni.”
- (4) A Rendelet 20. § (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:
„(1) A szolgáltatás célú, blokkgazdálkodás körébe tartozó és pályázon vagy árverésen elnyert, vagy azt követően továbbértékesített frekvenciasávok után a frekvenciahasználati jogosultság érvényességi ideje alatt a jogosítottnak havonta kizárólag sávdíjat kell fizetnie a (2)–(5) bekezdésben foglaltak szerint.”
- (5) A Rendelet 20. § (4) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:
„(4) A 790–960 MHz és az 1710–2200 MHz sáv tartományban a 2011. április 1. napját követően indult pályázati, illetve árverési eljárás esetén – a verseny élénkítése és a beruházások támogatása érdekében – a frekvenciahasználati jogosultságot megszerző, a megszerzés napját követő 4 évig a (2) bekezdés alapján meghatározott sávdíjból 50%

kedvezményre jogosult. Ez a kedvezmény nem vonatkozik a 790–960 MHz és az 1710–2200 MHz sávok tekintetében, azon frekvenciahasználati jogosultságot elnyerő szolgáltatóra vagy szolgáltatókra, amely vagy amelyek ezen sávok bármely részének tekintetében már érvényes rádióengedéllyel rendelkeznek a pályázat, illetve árverés kiírásának időpontjában.”

(6) A Rendelet 20. § (5) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(5) A 2011. április 1. napját követően indult pályázati, illetve árverési eljárás során elnyert frekvenciablokkok esetén a (2) és a (4) bekezdésben megállapított díjak mértéke akkor sem változik, ha egy sávújraosztás következtében megváltozik a frekvenciablokkok elhelyezkedése egy adott sávban.”

(7) A Rendelet az alábbi címmel és 20/A–20/B. §-sal egészül ki:

„Frekvenciadíj megfizetése

20/A. § (1) A frekvencialekötésért és -használatért a díjfizetésre kötelezett a hatóság határozatával megállapított frekvencialekötési díjat, frekvenciahasználati díjat, illetve sávdíjat (a továbbiakban együtt: frekvenciadíj) a hatóság Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-00300939-00000017 számú pénzforgalmi számlájára köteles megfizetni.

(2) A frekvenciadíjat az azt megállapító határozat jogerőre emelkedését követően megküldött számla alapján kell megfizetni.

(3) Rendszeres díjfizetési kötelezettség esetében – a (4) bekezdésben foglalt kivétellel – havonta történik a számlázás.

(4) Amennyiben a havonta fizetendő díj összege a nettó 10 000 Ft-ot nem éri el, a frekvenciadíjat negyedévenként, legkésőbb a tárgynegyedévet követő hónap 15. napjáig kell megfizetni.

(5) Rádióengedély módosítása esetén a módosított díjfizetési kötelezettség a rádióengedély módosításában meghatározott időponttól, de legkorábban a rádióengedély módosításának jogerőre emelkedését követő hónap első napjától terheli a díjfizetésre kötelezettet.

(6) A díjfizetés szempontjából minden megkezdett hónap teljes hónapnak számít.

20/B. § A frekvenciadíjakról a hatóság köteles éves bontásban – más bevételeitől elkülönítve – tételes nyilvántartást vezetni. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell:

a) a frekvenciadíj fizetésére kötelezettek felsorolását,

b) a jogszabály alapján megállapított frekvenciadíj mértékét,

c) a díj megfizetésének esedékességét, rendszeres fizetési kötelezettség esetében az esedékességek várható időpontját,

d) a díj beérkezésének tényét.”

(8) A Rendelet 5. számú melléklete helyébe e rendelet 1. számú melléklete lép.

(9) A Rendelet 7. számú melléklete helyébe e rendelet 2. számú melléklete lép.

(10) A Rendelet 9. számú melléklete helyébe e rendelet 3. számú melléklete lép.

(11) A Rendelet 7. számú mellékletének 1. táblázata helyébe e rendelet 4. számú melléklete lép.

2. § (1) E rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2012. január 1. napján lép hatályba.

(2) E rendelet 4. számú melléklete 2012. április 1. napján lép hatályba.

Szalai Annamária s. k.,
a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnöke

1. számú melléklet a 8/2011. (XI. 3.) NMHH rendelethez
 „5. számú melléklet az 1/2011. (III. 31.) NMHH rendelethez

Rádiótelefon típusú állandóhelyű szolgálatok állomásainak és berendezéseinek frekvenciahasználati díjai

Rádiótelefon típusú állandóhelyű szolgálatok állomásainak és berendezéseinek frekvenciahasználati díjai (Ft/db/hó)

Frekvenciahasználati díj (Ft/db/hó)			
Állomás és berendezés kategória	Frekvenciasáv (F) (MHz)		
	26<F≤440	440<F≤450	F>450
Állandóhelyű és változó telephelyű állomások, kivéve a központi és gyűjtőállomásokat	5000	100	5000
Központi és gyűjtőállomások	5000	1000	5000
Tartalék berendezések	100	100	100

1. táblázat

Rádiótelefon típusú állandóhelyű szolgálatok állomásai és berendezései frekvenciahasználati díjának megállapítási módja

1. a) Telephely nélküli állandóhelyű szolgálatok állomásai, illetőleg berendezései esetében azok kategóriája és az engedélyezett frekvenciát tartalmazó frekvenciasáv által együttesen meghatározott frekvenciahasználati díjat (Ft/db/hó) kell kiválasztani az 1. táblázatból,
- b) az a) alatti frekvenciahasználati díjat több engedélyezett állomás, illetőleg berendezés esetében az azonos kategóriába tartozó állomások, illetve berendezések számával meg kell szorozni és az eredményül kapott frekvenciahasználati díjakat össze kell adni.”

2. számú melléklet a 8/2011. (XI. 3.) NMHH rendelethez
 „7. számú melléklet az 1/2011. (III. 31.) NMHH rendelethez

960 MHz-nél nagyobb frekvenciájú rádiórelé, műsorszétosztó és -elosztó hálózatok frekvenciahasználati díjai

Pont-pont rendszerű rádiórelé állomások 1 kHz sávszélességre vonatkoztatott frekvenciahasználati egységdíjai (Ft/kHz/hó)

Frekvenciasáv (F)	Díj (Ft/kHz/hó)
960 MHz<F≤10 GHz	1,12
10 GHz<F≤13,25 GHz	0,56
13,25 GHz<F≤21,2 GHz	0,448
F>21,2 GHz	0,336

1. táblázat

Pont-többpont rendszerű rádiórelé, valamint a műsorszétosztó és -elosztó hálózatok központi állomásainak 1 kHz sávszélességre vonatkoztatott frekvenciahasználati egységdíjai (Ft/kHz/hó)

Frekvenciasáv (F)	Díj (Ft/kHz/hó)
960 MHz<F<10 GHz	2,8
10 GHz<F<13,25 GHz	1,4
13,25 GHz<F<21,2 GHz	1,12
21,2 GHz<F<30 GHz	0,84
30 GHz<F<55 GHz	0,67
55 GHz<F	0,335

2. táblázat

960 MHz-nél nagyobb frekvenciájú rádiórelé, műsorszétoztó és -elosztó hálózatok frekvenciahasználati díjának megállapítási módja

1. a) Pont-pont és pont-többpont rendszerű rádiórelé, valamint pont-többpont rendszerű műsorszétoztó és -elosztó hálózatok állomásai esetében az engedélyezett frekvenciát tartalmazó frekvenciasávnak megfelelő frekvenciahasználati egységdíjat (Ft/kHz/hó) kell kiválasztani az 1–2. táblázatokból,
- b) az a) alatti frekvenciahasználati egységdíjat az állomásra engedélyezett frekvenciák csatornatávolságának kHz-ben kifejezett összegével meg kell szorozni.”

3. számú melléklet a 8/2011. (XI. 3.) NMHH rendelethez

„9. számú melléklet az 1/2011. (III. 31.) NMHH rendelethez

1. Az értékesített frekvenciasávok esetében az egységdíj 7500 Ft/kHz/hó.
2. Az egységdíjat meg kell szorozni az értékesített sávok kHz-ben kifejezett összegével és a sávszorzóval.
3. Az értékesített sávok kHz-ben kifejezett összegének meghatározásakor duplex sáv esetén annak mindkét részét figyelembe kell venni.
4. A jogosítottnak minden olyan hónapra a teljes havi sávdíjat kell megfizetnie, amely hónapban a frekvenciahasználati jogosultsága keletkezett, fennállt, vagy megszűnt.
5. A sávszorzókat az alábbi táblázat tartalmazza:

Frekvencia tartomány	Sávszorzó értéke
450–470 MHz	0,7
790–960 MHz	1,0
1710–2200 MHz	0,5
2500–2690 MHz	0,4
3400–3800 MHz	0,0067
24500–26500 MHz	0,0033

”

4. számú melléklet a 8/2011. (XI. 3.) NMHH rendelethez

”

Frekvenciasáv (F)	Díj (Ft/kHz/hó)
960 MHz < F < 10 GHz	1,12
10 GHz < F < 13,25 GHz	0,56
13,25 GHz < F < 21,2 GHz	0,448
21,2 GHz < F < 30 GHz	0,336
30 GHz < F < 55 GHz	0,268
55 GHz < F	0,134

1. táblázat”

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A belügyminiszter 38/2011. (XI. 3.) BM rendelete

a Belügyminisztérium és a belügyminiszter irányítása, illetve felügyelete alá tartozó szervek fontos és bizalmas munkaköreiről és a nemzetbiztonsági ellenőrzés szintjének megállapításáról szóló 3/2010. (X. 21.) BM rendelet módosításáról

A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 78. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 37. § (3) bekezdésében és az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 37. § e) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § A Belügyminisztérium és a belügyminiszter irányítása, illetve felügyelete alá tartozó szervek fontos és bizalmas munkaköreiről és a nemzetbiztonsági ellenőrzés szintjének megállapításáról szóló 3/2010. (X. 21.) BM rendelet Melléklete helyébe az 1. melléklet lép.
2. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

1. melléklet a 38/2011. (XI. 3.) BM rendelethez

„Melléklet a 3/2010. (X. 21.) BM rendelethez

Szám	A munkakör megnevezése	A nemzetbiztonsági ellenőrzés szintje
1	I. Belügyminisztérium hivatali szervei	
2	a Miniszteri Titkárság és a Kabinet valamennyi munkaköre	C
3	az államtitkárok kabinetfőnökei, a közigazgatási államtitkár titkárságvezetője	C
4	az államtitkári kabineteken működő főosztályvezető-helyettes	C
5	az államtitkári kabinetek, a Közigazgatási Államtitkár Titkárság ügyintéző I. besorolású munkatársa	B
6	az Ellenőrzési Főosztály valamennyi munkaköre	C
7	a Pénzügyi Erőforrás-gazdálkodási Főosztály főosztályvezető-helyettesi és osztályvezetői munkakörei, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok gazdálkodási és közbeszerzési tevékenységét felügyelő ügyintézője	C
8	a Műszaki Főosztály Vagyongazdálkodási és Beruházási Osztály osztályvezetője és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok vagyongazdálkodási tevékenységét felügyelő ügyintézője, valamint az Anyagi és Technikai Osztály osztályvezetője és a haditechnikai eszközökkel kapcsolatos tevékenységet ellátó ügyintézője	C
9	az Informatikai Főosztály Infrastruktúra és Alkalmazás-fejlesztési Osztály osztályvezetője, a Koordinációs és Felügyeleti Osztály osztályvezetője, az Információvédelmi és Rejtjel Osztály osztályvezetője, a rejtjelfelügyelői, valamint a rejtjelzői, rejtjelző eszközkezelői munkaköröket betöltő személyek	C
10	a Szabályozási és Koordinációs Helyettes Államtitkár Titkárságának valamennyi munkaköre, a 18. pontban foglaltak kivételével	C
11	az Iratkezelési és Adatvédelmi Főosztály valamennyi munkaköre	C
12	az Európai Unió és Nemzetközi Helyettes Államtitkár Titkárságának valamennyi munkaköre	C

Szám	A munkakör megnevezése	A nemzetbiztonsági ellenőrzés szintje
13	a Támogatás-koordinációs Főosztály főosztályvezető-helyettese és a különleges biztonsági intézkedést igénylő beszerzéseket felügyelő ügyintézője	C
14	a Támogatás-koordinációs Főosztály valamennyi egyéb munkaköre	A
15	az Európai Együttműködési Főosztály valamennyi munkaköre, a Nemzetközi Főosztály Protokoll és Rendezvényszervezési Osztály osztályvezetője, valamint a Rendészeti Külkapcsolatok Osztálya osztályvezetője	C
16	a Nemzetközi Főosztály valamennyi, a 15. pontban fel nem sorolt munkaköre	B
17	a Jogszabály-előkészítő és Koordinációs Főosztály Normaszerkesztő Osztály osztályvezetője, a Jogszabály-előkészítő Osztály osztályvezetője, a Koordinációs és Statisztikai Osztály osztályvezetője	B
18	az államtitkári, közigazgatási államtitkári, helyettes államtitkári titkárság ügyintéző II. (titkárnő)	A
19	a NATO-EU nyilvántartó minden munkaköre	B
20	a biztonsági vezető, a rendszerbiztonsági felügyelő, a rendszeradminisztrátor, a titkos ügykezelő	C
21	nemzetbiztonsági megbízott	C
22	II. Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv (a továbbiakban: rendőrség)	
23	a rendőrség biztonsági vezetője, nemzetbiztonsági megbízottja, a védelmi tisztek, a rejtjelfelügyelet vezetői, a rejtjelfelügyelő és munkatársai, a rejtjelezők és helyettesítőik, a titkos ügykezelő, a rendszerbiztonsági felügyelő, a rendszeradminisztrátor	C
24	<i>ORFK Hivatal</i>	
25	a Titkársági Főosztály vezetője, a Titkársági, Ügykezelési, Adat- és Titokvédelmi Osztály vezetője, az Ügykezelési, Adat- és Titokvédelmi Osztály titokvédelmi ügyintézői	C
26	a Jogi Főosztály vezetője, a Normaalkotási Osztály vezetője, a Képviselési Osztály vezetője, a Stratégiai Elemző- és Tervező Osztály vezetője, valamint a Nemzetközi Kapcsolatok Osztály vezetője	B
27	<i>ORFK Ellenőrzési Szolgálat</i>	
28	a Szakmai Ellenőrzési Osztály vezetője, a Költségvetési Ellenőrzési Osztály vezetője	C
29	<i>ORFK Humánigazgatási Szolgálat</i>	
30	a Személyügyi Osztály vezetője, a Fegyelmi Osztály vezetője, az Oktatási és Képzési Főosztály vezetője, a Személyzeti Igazgatási Osztály vezetője, a Szervezési és Koordinációs Osztály vezetője	B
31	<i>ORFK Bűnügyi Főigazgatóság</i>	
32	a Bűnügyi Főosztály vezetője, a Bűnügyi Elemző Értékelő Főosztály vezetője, a Titkársági Osztály vezetője, a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ igazgatója	C
33	a Bűnügyi Koordinációs Osztály vezetője, a Bűnügyi Elemző Értékelő Osztály vezetője, a Bűnügyi, Felderítő Osztály vezetője, valamint a Gazdaságvédelmi és Pénzhamisítás Elleni Osztály vezetője	B
34	<i>ORFK Rendészeti Főigazgatóság</i>	
35	a Határrendészeti Főosztály vezetője, az Idegenrendészeti Osztály vezetője, a Közrendvédelmi Főosztály vezetője, az Ügyeleti és Védelmi Igazgatási Osztály vezetője, az Ügyeleti, Védelmi és Biztonság-felügyeleti Alosztály vezetője, a Közterületi és Őrszolgálati Osztály vezetője, a Csapatszolgálati Osztály vezetője, a Titkársági Osztály vezetője	C
36	a Közlekedésrendészeti Főosztály vezetője, az Igazgatásrendészeti Főosztály vezetője, a Közlekedésrendészeti Osztály vezetője, az Igazgatásrendészeti Főosztály osztályvezetői, a Határrendészeti és Kompenzációs Osztály vezetője, a Dokumentációs Osztály vezetője, a Határképviselési Osztály vezetője, valamint a Rendészeti Elemző-Értékelő Osztály vezetője	B
37	<i>ORFK Gazdasági Főigazgatóság</i>	
38	a Közgazdasági Főosztály vezetője, az Informatikai Főosztály vezetője, az Igazgatási Főosztály vezetője, a Műszaki Főosztály vezetője, a Kommunikációs és Adatátviteli Osztály vezetője,	C

Szám	A munkakör megnevezése	A nemzetbiztonsági ellenőrzés szintje
39	a Számítástechnikai Központ vezetője, a Stratégiai és Szervezési Osztály vezetője, a Fejlesztési Osztály vezetője, a Gazdasági Ellátó Igazgatóságok igazgatói	C
40	<i>Köztársasági Őrezred</i>	
41	a Személyvédelmi Főosztály vezetője, az Ellenőrzési Szolgálat vezetője, a Hivatal vezetője, a biztonsági vezető, az Objektumvédelmi Főosztály vezetője, a Gazdasági Igazgatóság igazgatója	C
42	az Objektumvédelmi Főosztály osztályvezetői, a Gazdasági Igazgatóság osztályvezetői, a Személyvédelmi Főosztály osztályvezetői	B
43	a Külügyminisztérium Őrségi Alosztály vezetője, az objektumőri, a technikus, valamint az eligazítói feladatokat ellátó munkakörök	A
44	<i>Nemzeti Nyomozó Iroda (a továbbiakban: NNI)</i>	
45	az NNI igazgató-helyettesei, a Bűnügyi Ellátó Szervek valamennyi munkaköre, a Bűnügyi Főosztály és a Területi Főosztály valamennyi munkaköre, a Szervezett Bűnözés Elleni Főosztály valamennyi munkaköre, az Ellenőrzési Szolgálat valamennyi munkaköre, az Elemző-értékelő Osztály valamennyi munkaköre, a Koordinációs Főosztály vezetője, a Titkárság vezetője, a Humánigazgatási Szolgálat vezetője és fegyelmi ügyekkel foglalkozó előadója, továbbá a biztonsági vezető és a T-ellátmánykezelő munkakörök	C
46	a Gazdaságvédelmi Főosztály valamennyi munkaköre	B
47	az Őrségi és Ügyeleti Osztály vezetője	A
48	<i>Készenléti Rendőrség</i>	
49	a Rendészeti Igazgatóság igazgatója, a Különleges Szolgálatok Igazgatósága igazgatója, az Állami Futárszolgálat parancsnoka és helyettese, az Ellenőrzési Szolgálat vezetője, a hivatalvezető, a biztonsági vezető	C
50	a Támogató Igazgatóság igazgatója, a Pénzkísérő Szolgálat szolgálatparancsnoka, a Tűzszerész Szolgálat szolgálatparancsnoka, a Légirendészeti Parancsnokság parancsnoka, a Humánigazgatási Szolgálat vezetője, a Bevetési Főosztályok vezetői, az Ügyeleti Osztály vezetője	B
51	<i>Repülőtéri Rendőr Igazgatóság</i>	
52	az Általános Igazgatóság vezetője, Rendészeti Igazgatóság vezetője, a Bűnügyi Igazgatóság vezetője, az Ellenőrzési Szolgálat vezetője, a Hivatal vezetője, a biztonsági vezető, a Légiközlekedés-védelmi Osztály vezetője, az Elemző-Értékelő Osztály vezetője, a Bűnügyi Igazgatóság osztályvezetői, az alosztályvezetői, a Szakértői Alosztály vezetője, az Ügyeleti Osztály vezetője, az ügyeletvezetők, a „Sólyom” Akció Alosztály vezetője, a Rendészeti Főosztály vezetője, az osztályvezetői, az Idegenrendészeti Osztály vezetője, a Légitolonc Alosztály vezetője, az Őrzött Szállítás és Objektumbiztonsági Szolgálat vezetője, a Humánigazgatási Szolgálat vezetője	B
53	<i>Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet</i>	
54	az igazgató, a Szakértői Főosztály vezetője, az osztályvezetői, a Bűnügyi Technikai Főosztály vezetője, az osztályvezetői, a Hivatal vezetője, a biztonsági vezető	B
55	<i>Megyei (fővárosi) Rendőr-főkapitányságok</i>	
56	a Hivatalvezetők, a biztonsági vezetők, az Ellenőrzési Szolgálatok vezetői	C
57	a Budapesti Rendőr-főkapitányság bűnügyi és rendészeti helyettesei, a Titokvédelmi, Ügykezelési és Kártérítési Osztály vezetője, a Helyi Biztonsági Felügyeleti Alosztály vezetője	C
58	a Budapesti Rendőr-főkapitányság Humánigazgatási Szolgálat vezetője, a Nyilvántartó Osztály vezetője, a Fegyelmi Osztály vezetője, a Bűnügyi Szervek főosztály- és osztályvezetői, a Rendészeti Koordinációs Osztály vezetője, a Biztosítási Osztály vezetői, az Őrszolgálati és Objektumvédelmi Főosztály vezetője, a Közrendvédelmi Főosztály vezetője, a Közlekedésrendészeti Főosztály vezetője, a Központi Ügyeleti Főosztály vezetője, az Ügyeleti osztályok vezetői	B
59	a megyei rendőr-főkapitányságok bűnügyi igazgatója	C
60	a megyei rendőr-főkapitányságok rendészeti igazgatója, a humánigazgatási szolgálatvezetők, a bűnügyi igazgatóságok osztályvezetői, a rendészeti igazgatóságok szolgálatvezetői, osztályvezetői (kivétel: Igazgatásrendészeti Osztály vezetője), az ügyeletvezetők, az ügyeletések	B

Szám	A munkakör megnevezése	A nemzetbiztonsági ellenőrzés szintje
61	<i>Rendőrkapitányságok, Határrendészeti Kirendeltségek</i>	
62	a Rendőrkapitányság vezetőjének helyettese, a bűnügyi osztály vezetője, a felderítő osztály vezetője, a közrendvédelmi osztály vezetője, a határrendészeti kirendeltségek vezetői, az osztályvezetők, a hivatalvezetők, az ügyeletesek, a biztonsági vezetők, az osztály jogállású rendőrőrs parancsnoka, a Határrendészeti Osztály vezetője	B
63	III. Büntetés-végrehajtás szervezete	
64	a büntetés-végrehajtási szervek (a továbbiakban: bv. szervek) biztonsági vezetője és helyettese, a rendszerbiztonsági felügyelő, a rendszeradminisztrátor és a rejtjelfelügyelő, a rendszerbiztonsági és rejtjelző tevékenységet ellátó személyek	C
65	a bv. szervek biztonsági felügyeletet ellátó érdemi ügyintézője	C
66	a titkos ügykezelő	C
67	a személyi védelemről szóló jogszabály szerint a személyi védelem és a Védelmi Program által meghatározott feladatok végrehajtásában részt vevő, illetve e tárgykörökben keletkezett adatokat kezelő személyek	C
68	a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága nemzetbiztonsági megbízottja	C
69	a bv. szervek főosztályvezetői, az osztályvezetői és az azokkal azonos jogállású személyek	B
70	a bv. szerveknél informatikai munkakörben foglalkoztatott személyek	B
71	a bv. intézetek, intézmények vezetői és helyettesei	C
72	a bv. szervek gazdasági vezetői, valamint a honvédelmi, polgári védelmi és katasztrófavédelmi felkészítéssel és az országmozgósítás feladatainak végzésével megbízott személyek, továbbá a biztonsági tisztek	B
73	a belső ellenőrök	B
74	IV. Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság, az állami és hivatásos önkormányzati tűzoltóságok szervei	
75	a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság (a továbbiakban: BM OKF) főfelügyelője, a főosztályvezetője, a főosztályvezető-helyettese, a nemzetbiztonsági szolgálatok irányában tűzvédelmi hatósági és szakhatósági feladatokat ellátók	C
76	a központi és területi (repülőtéri) katasztrófavédelmi szervek és a fővárosi polgári védelmi igazgatóság polgári védelmi szakterületének vezetői	C
77	a Nukleáris Baleseti Információs és Értékelő Központ vezetője	C
78	a területi (repülőtéri) katasztrófavédelmi igazgatóságok igazgatói és igazgatóhelyettesei	C
79	a Katasztrófavédelmi Oktatási Központ igazgatója és helyettese, a Fővárosi Polgári Védelmi Igazgatóság igazgatója és helyettese	C
80	a NATO és EU referenci feladatokat ellátó munkakörök	B
81	a BM OKF titkárságvezetői (főigazgatói, főigazgató-helyettesei, hivatalvezetői titkárságok vezetői)	B
82	a Gazdasági Ellátó Központ igazgatója, igazgatóhelyettese	B
83	a Gazdasági Ellátó Központ osztályvezetője	B
84	a Nemzetközi és Jogi Főosztály nemzetközi feladatokat ellátó munkakörei, a Jogi Osztály vezetője	B
85	a Főügyeleten és területi szervek ügyeletein ügyeleti szolgálatot ellátó személyek	C
86	valamennyi hivatásos önkormányzati tűzoltó-parancsnokság parancsnoka és helyettese, valamint a tűzvédelmi hatósági és szakhatósági feladatokat ellátók	A
87	a BM OKF Műszaki Főosztály hatósági és szakhatósági feladatokat ellátó osztályvezetői, valamint a védelmi „M” feladatot ellátó személy	C
88	a BM OKF Műszaki Főosztály hatósági és szakhatósági feladatokat ellátók munkakörei	A
89	a biztonsági vezető, a rejtjelfelügyelői, valamint a rejtjelzői, a rejtjelző eszközkezelő munkaköröket betöltő személyek, a rendszerbiztonsági felügyelő, a rendszeradminisztrátor, a számítástechnikai rendszergazda, a munkaköri leírása szerint titkos ügykezelő	C
90	a más önálló belügyi szerv térinformatikai adatait (pl. műholdas felvételeit) használó térinformatikus	B
91	V. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (a továbbiakban: Hivatal)	
92	a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal főigazgató-helyettese	C

Szám	A munkakör megnevezése	A nemzetbiztonsági ellenőrzés szintje
93	a Hivatal igazgatója és igazgatóhelyettese	C
94	a regionális igazgatóságok igazgatója és igazgatóhelyettese	C
95	a Hivatal főosztályvezetője és főosztályvezető-helyettese	C
96	a Hivatal és a regionális igazgatóság hatósági ügyintézők lefolytatásáért felelős szervezeti egységének osztályvezetője, valamint ezen osztályvezető helyettesítésével munkaköri leírása szerint megbízott érdemi ügyintéző	C
97	a Hivatal központi ügyeletén ügyeletes munkakört betöltő személy	C
98	a befogadó állomás igazgatója, gazdasági osztályvezetője	C
99	a Hivatal biztonsági vezetője, a rejtjelfelügyelő, a rejtjelző, a rendszerbiztonsági felügyelő, a rendszeradminisztrátor, a titkos ügykezelő	C
100	VI. Nemzeti Védelmi Szolgálat	
101	a Nemzeti Védelmi Szolgálat valamennyi hivatásos, kormánytisztviselői és közalkalmazotti munkaköre	C
102	VII. Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ	
103	a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ valamennyi munkaköre	C
104	VIII. Nemzetközi Oktatási és Polgári Válságkezelési Központ	
105	a főigazgató-helyettes, a biztonsági vezető	C
106	Nemzetközi Oktatási Főosztályon az ILEA, KERA CEPOL osztályvezetői	B
107	Polgári Válságkezelési és Békétámogató Főosztály főosztályvezetője és helyettese	C
108	IX. Rendőrtiszti Főiskola	
109	a rektor	C
110	a rektorhelyettesek	B
111	a Bűnügyi Gazdaságvédelmi Tanszéken a bűnügyi szakmai anyagot oktató tanárok	C
112	a Bűnügyi Gazdaságvédelmi Tanszéken a bűnügyi szakmai anyagok elkészítésével összefüggő munkaköröket betöltő személyek	C
113	a biztonsági vezető, a rendszerbiztonsági felügyelő, a rendszeradminisztrátor, a titkos ügykezelő	C
114	a „T” könyvtáros	C
115	X. Terrorelhárítási Központ	
116	a Terrorelhárítási Központ valamennyi munkaköre	C
117	XI. az I–X. pontokban meghatározott szerveknél azok a munkakörök, amelyeket betöltők nemzetbiztonsági ellenőrzését az érintett szerv vezetője írásban kezdeményezi, illetve arra írásban javaslatot tesz, feltéve, hogy az abban foglaltakból megállapítható a következők szerint az ellenőrzés szintje:	
118	akinek a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Mavtv.) 5. § (4) bekezdés a) pontja szerinti nemzeti „Szigorúan titkos!”, vagy 9. § (1) bekezdésében szereplő, illetve a 9. § (2) bekezdése szerinti nemzetközi szerződésben meghatározott vagy külföldi minősítéssel és jelöléssel ellátott „Szigorúan Titkos” adatot kell megismernie	C
119	akinek a Mavtv. 5. § (4) bekezdés b) pontja szerinti nemzeti „Titkos!”, vagy 9. § (1) bekezdésében szereplő, illetve a 9. § (2) bekezdése szerint nemzetközi szerződésben meghatározott vagy külföldi minősítéssel és jelöléssel ellátott „Titkos” adatot kell megismernie	B
120	akinek a Mavtv. 5. § (4) bekezdés c) pontja szerinti nemzeti „Bizalmas!”, vagy 9. § (1) bekezdésében szereplő, illetve a 9. § (2) bekezdése szerint nemzetközi szerződésben meghatározott vagy külföldi minősítéssel és jelöléssel ellátott „Bizalmas” adatot kell megismernie	A

**A nemzeti erőforrás miniszter 61/2011. (XI. 3.) NEFMI rendelete
a szociális és munkaügyi miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai
és vizsgakövetelményeiről szóló 15/2008. (VIII. 13.) SZMM rendelet módosításáról**

A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 5. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 41. § m) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § n) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszter egyetértésével – a következőket rendelem el:

- 1. §** A szociális és munkaügyi miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeiről szóló 15/2008. (VIII. 13.) SZMM rendelet 2. számú mellékletében a HABILITÁCIÓS KUTYAKIKÉPZŐ SZAKKÉPESÍTÉS SZAKMAI ÉS VIZSGAKÖVETELMÉNYEI rész a következő VII. fejezettel egészül ki:
„VII. EGYEBEK
A szakmai vizsgabizottságban való részvételre kijelölt szakmai szervezet: Magyar Terápiás és Segítőkutyás Szövetség Egyesület”
- 2. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Réthelyi Miklós s. k.,
nemzeti erőforrás miniszter

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 86/2011. (XI. 3.) OGY határozata az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról*

1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat a következők szerint módosul:
Az Országgyűlés
a Nemzetbiztonsági bizottságba
dr. Vadai Ágnes korábban megüresedett helyére
dr. Molnár Zsoltot (MSZP)
a bizottság elnökévé
megválasztja.
2. E határozat elfogadásakor lép hatályba, és a közzétételét követő napon hatályát veszti.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Lenhardt Balázs s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2011. november 2-i ülésnapján fogadta el.

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Gál András Levente,
a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 1–3.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető igazgató.